

30+1

เรื่องราว ของผู้กล้า

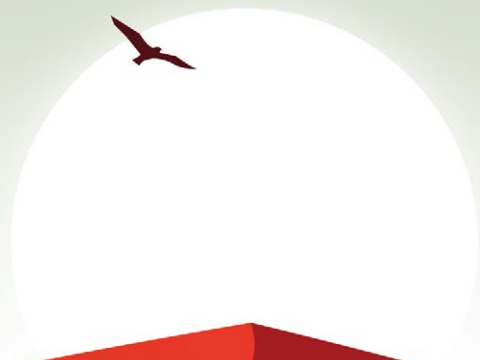
ในหน้าประวัติศาสตร์
อิสลาม

เรียบเรียง

เชควะหีด บินอับดุลสละม มาลีย

แปล

Zunnur

จากหนังสือ "ศุวีร์ บิน อิบตีลาห์ อัลอุละมาอ์"

30+1

เรื่องราว ของผู้กล้า

ในหน้าประวัติศาสตร์
อิสลาม

จากหนังสือ "ศุวัร บิน อับดุลลาห์ อัลดุลละมาอี"

เขียน เชควะหีด บินอับดุลสะลาม บาลีย์
แปล Zunnur

30+1 เรื่องราวของผู้กล้าในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม
(จากหนังสือ “ศุวัร มิน อิบติลาอ์ อัลอุละมาอ์”)

เขียน เชควะหีด บินอัब्ดุลสะลาม บาลีย์

แปล Zunnur

ตรวจทาน อ.มุคิลิศ ดอเลาะ

พิสูจน์อักษร อลันต์ม์ วรรณมาตฺร / อุมมุฮันซอลละฮฺ

ศิลปกรรม Nakhara Yakoh

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ธันวาคม 2564 จำนวน 1,000 เล่ม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

วะหีด บินอัब्ดุลสะลาม บาลีย์.

30+1 เรื่องราวของผู้กล้าในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม,-- นราธิวาส :
มูลนิธิมุสลิมเพื่อสันติ, 2564.
151 หน้า.

1. ศาสนาอิสลาม -- ประวัติศาสตร์. I. ชูเราะห์, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

297.09

ISBN 978-616-588-187-6

พิมพ์ที่

นิตวีดาการพิมพ์

457/202-206 ตรอกวัดจันทร์ใน เจริญกรุง 107 ถนนเจริญกรุง

บางคอแหลม กรุงเทพมหานคร 10120

โทร. 0 2291 6530

กำไรส่วนหนึ่งมอบให้

กลุ่มพิทยะตุลฮัก หรือสมาคมพัฒนาเยาวชนมุสลิมไทย (สพยท.)

185 ถนนรามคำแหง แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240

โทร. 08 9513 5667

ไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการนำเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดไปใช้โดยไม่มีเจตนาแสวงหากำไร

แต่ ความกล้าหาญ

สารบัญ

สารบัญ	4
คำนำผู้เรียบเรียง	6
คำนำผู้แปล	8
ตารางช่วงเวลาและยุคสมัยของบุคคล	11
แผนภาพแสดงสถานที่สำคัญ	13
เรื่องที่ 1 : โอ้อัลลอฮ์ อย่าปล่อยให้เราฆ่าใครได้อีกหลังจากฉัน!	14
เรื่องที่ 2 : เขาอายุเพียง 18 ปี เท่านั้น	21
เรื่องที่ 3 : ฉันไม่ได้เห็นใบหน้าเหล่านี้มา 40 ปีแล้ว	24
เรื่องที่ 4 : เชคท่านนี้พูดถูก และฉันเองที่ผิด	28
เรื่องที่ 5 : มันแหลมคมยิ่งกว่าดาบเสียอีก	34
เรื่องที่ 6 : เคาะลีฟะฮ์ฮุฎัยร บินอับดุลอะซีซ กับเด็กคนหนึ่ง	37
เรื่องที่ 7 : ให้เขาเรียนรู้ความถ่อมตนเสียบ้าง	41
เรื่องที่ 8 : ฏออุส ผู้ไม่ยอมให้سلامตามธรรมเนียม	42
เรื่องที่ 9 : เจ้าเด็กเวร!	47
เรื่องที่ 10 : ฉันอยากให้เขารู้ว่า...	49
เรื่องที่ 11 : โอบุตรชายของฏออุส	51
เรื่องที่ 12 : ฉันเตือนท่านเพื่ออัลมะฮ์ดี	55
เรื่องที่ 13 : ตรงนี้ โอบุสะฮิด ตรงนี้เลย!	59
เรื่องที่ 14 : บทนำหนังสืออัลเคาะร็อญ	64
เรื่องที่ 15 : ฉันมีสิทธิ์หลังเลือดพวกเขา	69
เรื่องที่ 16 : ฉันไม่คู่ควรกับหน้าที่ดังกล่าว	72
เรื่องที่ 17 : บัลลังก์ ไม้เท้า และร่างกฎหมาย	75
เรื่องที่ 18 : ทำไมท่านมาหาเรานักล่ะ?	80
เรื่องที่ 19 : เรื่องราวของสุฟยาน อัษชะเรีย	87
เรื่องที่ 20 : ไม่ต้องพาขบวนม้าและข้าบริวารมากมายมาด้วย	95
เรื่องที่ 21 : เคาะลีฟะฮ์อัลมะฮ์ดีร้องไห้	99
เรื่องที่ 22 : เมื่ออิมามมาลิกถูกเขียน 70 ครั้ง	102

เรื่องที่ 23 : ฝ่ามือนี้นุ่มนวลจริง ๆ	105
เรื่องที่ 24 : แต่ฉันต้องทำ!	113
เรื่องที่ 25 : โคมเงินและทองคำของเคาะลีฟะฮ์อันนาศิร	115
เรื่องที่ 26 : เซคอัลตุลกอติรฉวยโอกาส	123
เรื่องที่ 27 : หากคน ๆ นี้เป็นบาทหลวงของเรา เราจะล้างเท้า ทั้ง 2 ข้างของเขา	126
เรื่องที่ 28 : เซคอัลอิซซ ผู้ขายบรรดาผู้ปกครองรัฐ	132
เรื่องที่ 29 : ฉันจะไม่กลับไปที่ดะมัสกัส	136
เรื่องที่ 30 : อิมามอิบนุตัยมียะฮ์ ผู้ยับยั้งฆอซาน	140
เรื่องที่ +1 : อัลฮาม่า ผู้ไม่เกรงกลัวทัจญานญ์	146
ปิดท้าย	152
เกี่ยวกับผู้เขียน	153

คำนำผู้เรียบเรียง

แท้จริง มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮฺ เราขอสรรเสริญพระองค์ ขอความช่วยเหลือ ขอทางนำ และการภัยโทษจากพระองค์ และเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของตัวเราเอง และจากความเลวร้ายของสิ่งที่เราทำ ใครก็ตามที่พระองค์ทรงชี้แนะทางให้ ก็ไม่มีใครจะทำให้เขาหลงทางไปได้ และใครก็ตามที่พระองค์ให้เขาหลงทาง ก็ไม่มีใครที่สามารถชี้แนะทางแก่เขาได้อีก ผมขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ และผมขอปฏิญาณตนว่า มุฮัมหมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

นี่คือเรื่องราวจากประวัติศาสตร์ของอุมมะฮฺฮิสลามที่รุ่งโรจน์ของพวกเรา ซึ่งฉายภาพความสัมพันธ์ระหว่างบรรดาผู้รู้ (อุละมาอ์) และผู้ปกครองแผ่นดิน (อุมะรออ์) หากทั้ง 2 กลุ่มนี้ดี อุมมะฮฺฮ์ทั้งหมดก็จะดีตามไปด้วย แต่ถ้าทั้ง 2 กลุ่มนี้เสื่อมเสีย อุมมะฮฺฮ์ทั้งหมดก็จะเสื่อมเสียตามไปด้วยเช่นกัน

ผมได้หยิบยกเรื่องราวต่อจากนี้มาโดยมิได้เขียนเนื้อหาเพิ่มเติมใด ๆ เพราะทุกเรื่องราวมีคำสั่งเสียและข้อตักเตือนที่เพียงพอแล้วสำหรับผู้อ่านทุกท่าน ผมเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาให้เป็นคำตักเตือนแก่ผู้ที่พลั้งเผลอ และเป็นข้อระลึกสำหรับผู้หลงลืม

ผมขออ้อต่ออัลลอฮ์ให้หนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์ แท้จริง
พระองค์ทรงสามารถในสิ่งดังกล่าว โอ้อัลลอฮ์ โปรดประทานพรให้
แก่ผู้เป็นนายเหนือหัวของเรา คือท่านนบีมุฮัมมัด ให้แก่ครอบครัว
และบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน ตลอดจนผู้ที่เจริญรอยตามพวกท่าน
ด้วยดีตราบจนถึงวันกิยามะฮ์

ณ ฮิญาซ วันที่ 4 เดือนเศาะฟัร ปีฮิจเราะฮ์ที่ 1410

เขียนโดย บ่าวผู้ซัดสนที่สุดของอัลลอฮ์

วะหีด अबดุลسلام บาสีย์

คำนำผู้แปล

มวลงการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ขอการสถาพรและความศานติจงมีแด่ท่านนบีมุฮัมมัด บรรดาเศาะหาบะฮ์ และผู้เจริญรอยตามพวกท่านจวบจนถึงวันกิยามะฮ์

หนังสือที่อยู่ในมือท่านนี้มีชื่อว่า **“30+1 เรื่องราวของผู้กล้าในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม”** ซึ่งผมได้แปลมาจากหนังสือ **“ศุวัร มิน อิบติลาอ์ อัลอุละมาอ์”** (ส่วนหนึ่งจากบททดสอบของบรรดาผู้รู้) เรียบเรียงโดย เชควะหิด บินอับดุลสะลาม บาลิ ผู้ร่วมสมัยชาวอิยิปต์ ที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ขออัลลอฮ์ทรงปกป้องดูแลท่าน

หนังสือ **“ศุวัร มิน อิบติลาอ์ อัลอุละมาอ์”** นั้น บรรจุ 30 เรื่องราวของบรรดาอุละมาอ์ในอดีตที่ต้องเผชิญหน้ากับบรรดาผู้นำทั้งดีและร้าย ในระดับต่างๆ บางคนเป็นถึงเคาะลีฟะฮ์ ผู้นำสูงสุดของอาณาจักรอิสลาม และบางคนก็เป็นผู้ปกครองแคว้นหรือผู้ว่าการของเมือง

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُสُวَعَةِอะลَاฮาทรงปกป้องดูแลอิสลามและประชาชาตินี้ ด้วยกับความรู้ของบรรดาผู้รู้และเลือดเนื้อของเหล่ามุญาฮิดีน คือผู้รู้และนักสู้ที่ไม่เกรงกลัวสิ่งใดนอกจากอัลลอฮ์

ยุคสมัยที่เต็มไปด้วยความอธรรมและการกดขี่ข่มเหงในปัจจุบันนี้ ทำให้ความจริงถูกปกปิดบิดเบือน ในขณะที่ความเท็จก็

แพร่กระจายอย่างกรายไปทั่ว คงเป็นเรื่องที่ดีมาก ถ้าเราได้เรียนรู้ “ความกล้าหาญ” จาก “ผู้กล้า”ทั้งหลายในหนังสือเล่มนี้ แล้วใช้เป็น แรงบันดาลใจ เพิ่มพลัง และผลักดันตัวเราเองให้ “กล้าหาญ” อย่าง พวกเขบ้างสักครั้งหนึ่ง หรือสักหนึ่หนึ่งก็ยิ่งดี

ผมจึงได้เปลี่ยนชื่อหนังสือเล่มนี้เป็น **“30+1 เรื่องราวของผู้กล้า ในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม”** และได้เพิ่มเติมเรื่องราวของวีรสตรี ผู้กล้าหาญท่านหนึ่งเข้าไปด้วย โดยจัดให้เป็นเรื่องราวลำดับสุดท้าย ของหนังสือเล่มนี้ เพื่อแสดงความเคารพ ยกย่อง และเชิดชูเกียรติ ของสตรี ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของชายชาตรีที่ยิ่งใหญ่ทุกคน

ผมได้ทำการปรับแต่งและเพิ่มเติมเนื้อหาจากหนังสือต้นฉบับ ไปพอสมควร ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์กับผู้อ่านมากที่สุด ดังนี้

1. ผมได้ทำตารางแสดงช่วงเวลาและยุคสมัยของบุคคลต่าง ๆ ตลอดจนสถานที่สำคัญ ๆ ที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ เพื่อให้ผู้อ่าน ได้เห็นภาพและรู้ว่า เรื่องราวของผู้กล้าที่กำลังอ่านอยู่นั้นเกิดขึ้นเมื่อ ไหน? ที่ไหน? มีใครที่อยู่ร่วมยุคเดียวกันบ้าง? มีเหตุการณ์ไหนบ้าง ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหรือมีโทมไลน์ที่ทับซ้อนกัน? เป็นต้น

2. อย่างที่ได้กล่าวไปแล้ว ผมเรียบเรียงเรื่องราวท้ายสุดของ หนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเอง ทั้งนี้ก็เพื่อแสดงความเคารพและเชิดชูเกียรติ แก่ผู้หญิงทุกคน นั่นคือสิ่งที่อิสลามได้อบรมสั่งสอนผู้ชายเสมอมา

3. ผมได้ปรับแต่งเนื้อหาบางจุด และได้เพิ่มเติมเนื้อหาบาง อย่างเข้าไปในเรื่องราวทั้ง 30 เรื่องด้วย เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความ รู้จักกับผู้กล้าแต่ละคน และเข้าใจบริบทของแต่ละเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น อินชาอัลลอฮ์

4. ผมได้ตรวจสอบแหล่งอ้างอิงของเรื่องราวแต่ละเรื่องที่คุณเขียนได้ระบุเอาไว้ และเพิ่มเติมแหล่งอ้างอิงอื่นๆ ที่น่าเชื่อถือเสริมเข้าไปด้วย มั่นใจได้ว่าเรื่องราวทั้งหมดเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์อิสลามของเรา

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องทุกท่าน หากมีข้อผิดพลาดใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ สามารถแจ้งมาที่ผมได้เสมอ เพื่อแก้ไขในลำดับต่อไป ขออัลลอฮฺทรงตอบรับการทำงานนี้ และทรงให้อภัยในข้อบกพร่องและความผิดพลาดต่างๆ ของผม ครอบครัว และพี่น้องมุสลิมทุกคน

Zunnur

24 สิงหาคม 2564

16 มกราคม 1443

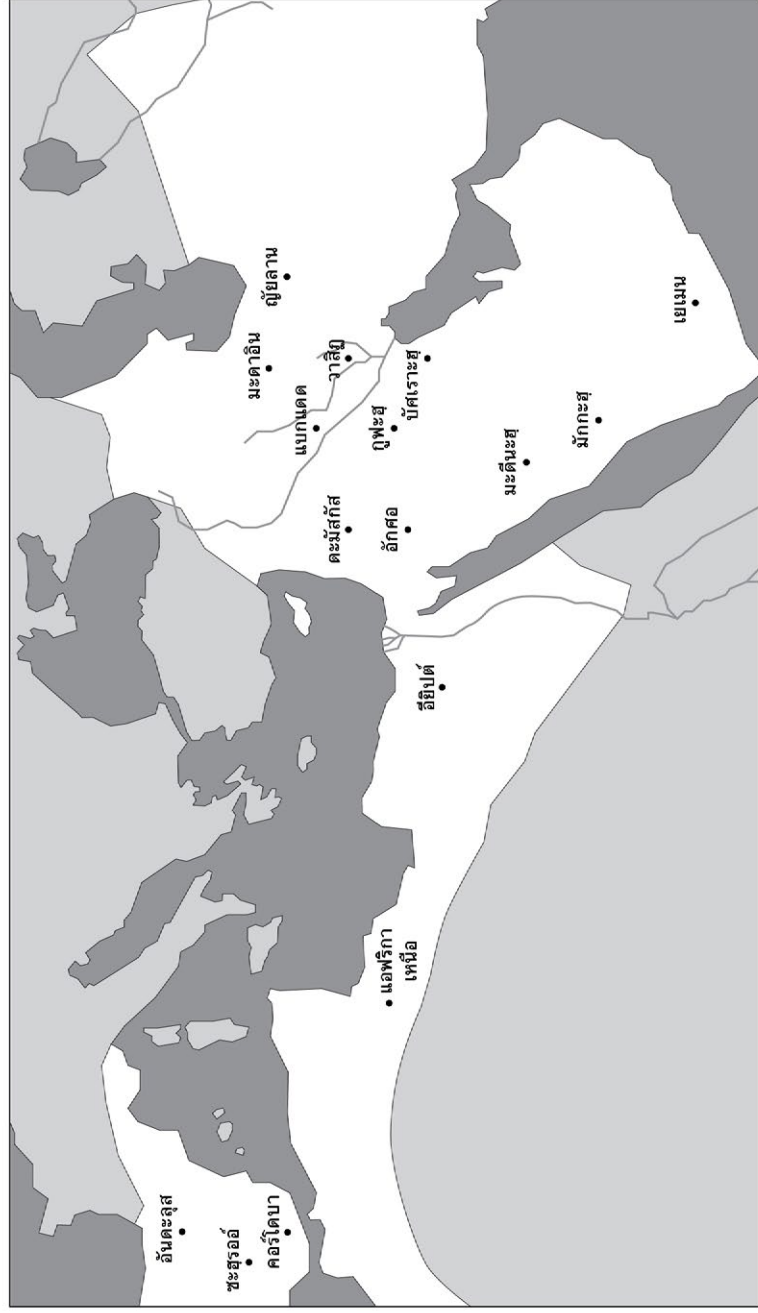
ตารางช่วงเวลาและยุคสมัยของบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือ

ชื่อ	ยุคทำนนปี (ทำนนปีเกิด - ปี ส.ศ.11)	ยุคคุละฟาล์ อรรรอซิดีน (ปี ส.ศ.11-41)	ยุคอุมัยยะฮฺ (ปี ส.ศ.41-132)		ยุคอับบาสิยะฮฺ (ปี ส.ศ.132-923)			
			ช่วงเริ่มต้น - เคาะลีฟะฮฺอุมัร บินอับดุลอะซีซ (ปี ส.ศ.41-99)	หลังเคาะลีฟะฮฺ อุมัร บินอับดุล- อะซีซ – สิ้นสุด (ปี ส.ศ.101-132)	ช่วงยุคทอง (ปี ส.ศ.132-232)	หลังยุคทอง – ครูเสดยึดอัคร (ปี ส.ศ.232-493)	หลังครูเสดยึด อัคร – สิ้นสุด ราชวงศ์ อัยยูบียะฮฺ (ปี ส.ศ.493-648)	ราชวงศ์ มัมลุกก็ยะฮฺ (ปี ส.ศ.648-923)
อัสมาอ์ บินติอบูบักรฺ (ก่อนฮิจเราะฮฺ – ปี ส.ศ.73)								
อับดุลลอฮฺ บินซุบัยร (ปี ส.ศ. 1-73 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.64)								
อัลหะสัน อัลบัศรี (ประมาณปี ส.ศ.21-110)								
อับดุลมะลิก บินมรวาน (ปี ส.ศ.26-86 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.65)								
หังญาญญ์ บินญุสฟู อัษษะเกาะฟิย์ (ประมาณปี ส.ศ. 41-95)								
สะอีด บินญุบัยร (ประมาณปี ส.ศ.46-95)								
หะฎิฏ อัชชียยาต (ไม่ทราบปีที่แน่ชัด แต่อยู่ในยุคเดียวกับหังญาญญ์)								
สะอีด บินอัลมุสัลลิม (ยุคเคาะลีฟะฮฺอุมัร บินอัลค็อฏฏอบ - ปี ส.ศ.95)								
สุลัยมาน บินอับดุลมะลิก (ปี ส.ศ.54-99 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.96)								
อุมัร บินอับดุลอะซีซ (ปี ส.ศ.61-101 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.99)								
ยะซีดที่ 2 (ปี ส.ศ.71-105 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.101)								
อิซาม บินอับดุลมะลิก (ปี ส.ศ.71-125 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.105)								
ออบุฮาซิม สะละมะฮฺ บินคีนาร (ว่ากันว่าเกิดในช่วงที่อับดุลลอฮฺ บินซุบัยร เป็นเคาะลีฟะฮฺ - ปี ส.ศ.135 หรือ 140 หรือ 144)								
มุกหุล บินอับดุลลอฮฺ (ไม่ทราบแน่ชัด แต่ทันยุคเคาะลีฟะฮฺ ยะซีดที่ 2 - ปี ส.ศ.112 หรือ 113 หรือ 114)								
ญอวูส บินกัยसान (ปี ส.ศ.33-106)								
อญญะอฺฟิร อัลมันศูร (ปี ส.ศ.95-158 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.137)								
อับดุลลอฮฺ บินอลี (ปี ส.ศ.102-147)								
มุฮัมหมัด บินสุลัยมาน (ปี ส.ศ.122-172)								
อัลมะฮฺดี (ปี ส.ศ.127-169 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ส.ศ.158)								

ตารางช่วงเวลาและยุคสมัยของบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือ

ชื่อ	ยุคท่านนบี (ท่านนบีเกิด - ปี ฮ.ศ.11)	ยุคคุละฟาร์ อรรอชิดีน (ปี ฮ.ศ.11-41)	ยุคอุมัยยะฮฺ (ปี ฮ.ศ.41-132)		ยุคอับบาสิยะฮฺ (ปี ฮ.ศ.132-923)			
			ช่วงเริ่มต้น - เคาะลีฟะฮฺอุมัร บินอับดุลอะซีซ (ปี ฮ.ศ.41-99)	หลังเคาะลีฟะฮฺ อุมัร บินอับดุล- อะซีซ – สิ้นสุด (ปี ฮ.ศ.101-132)	ช่วงยุคทอง (ปี ฮ.ศ.132-232)	หลังยุคทอง – ครูเสดยึดอัคร (ปี ฮ.ศ.232-493)	หลังครูเสดยึด อัคร – สิ้นสุด ราชวงศ์ อัยยูบียะฮฺ (ปี ฮ.ศ.493-648)	ราชวงศ์ มัมลุกกียะฮฺ (ปี ฮ.ศ.648-923)
ฮารุน อรรเราะชิด (ปี ฮ.ศ.149-193 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ฮ.ศ.170)								
อับดุลลอฮฺ บินฏออูส (ไม่ทราบแน่ชัด - ปี ฮ.ศ.132)								
อิบนูบิชีฮฺ (ประมาณปี ฮ.ศ.80-159)								
อบูหะนีฟะฮฺ (ปี ฮ.ศ.80-150)								
อัลเอาซาอีฮฺ (ปี ฮ.ศ.88-159)								
สุฟยาน อัษษะรียฺ (ปี ฮ.ศ.97-161)								
อบูยูสุฟ อัลกอฎียฺ (ปี ฮ.ศ.113-182)								
หัมมาด บินสะละมะฮฺ (ไม่ทราบแน่ชัด - ปี ฮ.ศ.-167)								
ศอลิหฺ อัลมัวร์รีฮฺ (ไม่ทราบแน่ชัด - ปี ฮ.ศ.172 หรือ 176)								
อิมามมาลิก (ปี ฮ.ศ.93-179)								
อัลฟุฏฏอยลฺ บินอียาฎ (ปี ฮ.ศ.107-187)								
ซุอัยบฺ บินหฺรับ อิมามมาลิก (ไม่ทราบแน่ชัด - ปี ฮ.ศ.196)								
อับดุลเราะหฺมาน อันนาศิร (ปี ฮ.ศ.227-350 เริ่มเป็นผู้นำรัฐ ปี ฮ.ศ.300 และ ประกาศเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ฮ.ศ.316)								
มุนชิร บินสะอีด (ปี ฮ.ศ.273-355)								
อัลมุคตะฟีฮฺ ลีอัมริลลาฮฺ (ปี ฮ.ศ.489-555 เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮฺ ปี ฮ.ศ.530)								
อับดุลกอดีร อัลญัยลานียฺ (ปี ฮ.ศ.470-561)								
อิมาคุดดิน อิสมาอิล (ไม่ทราบแน่ชัด - ปี ฮ.ศ.643)								
นัจมุดดิน อัยยูบ (ปี ฮ.ศ.603-647 เริ่มเป็นสุลต่าน ปี ฮ.ศ.637)								
รูกนุดดิน บัษบะรือส (ปี ฮ.ศ.625-676 เริ่มเป็นสุลต่าน ปี ฮ.ศ.658)								
อัลอิซฮฺ บินอับดฺสสะลาม (ปี ฮ.ศ.577-660)								
อันนะวะวีฮฺ (ปี ฮ.ศ.631-676)								
อิบนุตัยมียะฮฺ (ปี ฮ.ศ.661-728)								

แผนภาพแสดงสถานที่สำคัญที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือ

โธอัลลอฮ์ อย่าปล่อยให้เขาฆ่าใคร ได้อีกหลังจากฉัน!

ในอดีต มีตาบิอินท่านหนึ่งชื่อว่า “สะอีด บินญบัยร” เป็นชาวกูฟะฮ์ มีชีวิตอยู่ในช่วงปีฮิจเราะฮ์ที่ 46-95 ท่านคือผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ได้รับความรู้มาจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม เช่น ท่านอับดุลลอฮ์ บินอับบาส, อับดุลลอฮ์ บินอุมร์ และท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น หัจญัจญ์ บินยูสุฟ อัชชะเคาะฟีย คนชั่วจากเผ่าชะกัฟ เขาเป็นทั้งผู้ปกครองแคว้นและผู้นำกองทัพ และเป็นเสมือนมือขวาคนหนึ่งของเคาะลีฟะฮ์อับดุลมะลิก บินมรวาน แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ เขาเลือกกระทำการที่คลุมเครือ (ซุนฮาท) ปกครองด้วยความอธรรม และกำจัดการุของตนเองทั่วแผ่นดินอิสลามตามคำสั่งของหัวหน้าและเจ้านายของเขา หัจญัจญ์สร้างความวิบัติไปทั่วทุกแห่ง ไร้ความเมตตาและความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

ในปีฮิจเราะฮ์ที่ 80 ประชาชนจำนวนมากที่ถูกหัจญัจญ์ กัดซี่มเหงมานาน นำโดยอับดุลเราะหฺมาน บินอัซฮัษ ก็ได้ลุกขึ้นต่อต้าน บรรดาอุละมาอ์หลายท่านได้เข้าร่วมในกองกำลังต่อต้านนี้ 1 ในนั้นก็คือ สะอีด บินญบัยร เกิดการต่อสู้กันหลายครั้ง แต่สุดท้าย กองทัพของอับดุลเราะหฺมานก็ต้องพ่ายแพ้ให้กับหัจญัจญ์

หลายชีวิตถูกฆ่าตาย ผู้คนมากมายถูกจับกุมตัวและตัดลิ้น ประหารชีวิต สะอีดหนีรอดมาได้ ท่านเดินทางรอนแรมไปยังเมืองต่าง ๆ เพื่อหลบซ่อนตัว

อบูหุศัยนุ เล่าว่า : ฉันได้พบสะอีด บินญบัยร ที่เมืองมักกะฮฺ ฉันบอกเขาว่า “คอลิด บินอับดุลลอฮฺ มาถึงแล้ว และฉันรู้สึกกังวลเกี่ยวกับท่านมากเหลือเกิน”

สะอีดตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันหลบหนีจากเขา จนรู้สึกละอายใจต่ออัลลอฮฺแล้ว”¹

ขณะนั้น คอลิด บินอับดุลลอฮฺ อัลกอสรีย์ ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ปกครองเมืองมักกะฮฺ เมื่อเขาทราบข่าวว่า สะอีด บินญบัยร อาศัยอยู่ในเขตการปกครองของเขา เขาจึงได้ออกคำสั่งให้จับกุมตัว สะอีดและขังท่านเอาไว้ เขาต้องการกำจัดสะอีด จึงได้ส่งตัวท่านไปให้หัจญัจญ์ บินญุสฟ ที่เมืองดะมัสกัส โดยมีอิสมาอีล บินวาสิฏ อัลบะญะลีย เป็นผู้ควบคุมตัวไป

เมื่อสะอีด บินญบัยร และหัจญัจญ์ บินญุสฟ ได้เจอกัน การสนทนาระหว่างทั้งสองก็เกิดขึ้น

หัจญัจญ์ถามว่า “เจ้าชื่ออะไร?”

1 - ดู นุซฮะตุล ฟูฎะลาอ์ ตะฮะซิบ ลียะรูล อะอฺลาม อันนุบะลาอ์ โดย เชคมุฮัมมัด หะสัน บินอะกิล มุซา อัชชะรีฟ เล่มที่ 1 หน้าที่ 395

สะอิดตอบว่า “ฉันคือ สะอิด (คนที่มีความสุข) บุตรชายของ
ณัฏฐ (ผู้กล้าหาญ)”

หัจฉาญญ์ปฏิเสธ “เปล่า! เจ้าชื่อ ชะกีย (คนที่ทุกข์ยากอนาถา)
ลูกชายของ กุสัณ (คนที่เป็นอัมพาต) ต่างหาก”

สะอิดตอบกลับว่า “ไม่ใช่! แม่ของฉันรู้จักชื่อฉันดีกว่าเจ้า”

หัจฉาญญ์จึงพูดว่า “น่าอนาถทั้งแม่ของเจ้าและตัวเจ้าด้วย”

สะอิดพูดว่า “เจ้าไม่รู้ทุกอย่างหรอกนะ”

หัจฉาญญ์ก็พูดว่า “เจ้าจะได้ลิ้มรสชาติของไฟที่ลุกโชนของโลกนี้”

สะอิดตอบกลับว่า “ถ้าฉันรู้ว่ามันอยู่ในอำนาจของเจ้าแล้วละก็
ฉันคงยกให้เจ้าเป็นพระเจ้าไปแล้ว”

แล้วหัจฉาญญ์ก็เปลี่ยนไปถามเรื่องอื่นแทน เขาถามว่า “เจ้าคิด
เห็นอย่างไรกับมุขัมหมัด?”

สะอิดตอบว่า “ท่านคืออนบีแห่งความเมตตา และเป็นผู้นำ
ผู้ชี้แนะแนวทาง”

หัจฉาญญ์ถามอีกว่า “แล้วเจ้าคิดเห็นอย่างไรกับบอสี? เขาได้เข้า
สวรรค์หรือตกนรก?”

สะอิดตอบว่า “ถ้าฉันเคยเข้าไปในสวรรค์หรือนรก และรู้ว่าใคร
อยู่ในนั้นบ้าง ฉันก็คงได้รู้ว่าใครคือชาวสวรรค์ และใครคือชาวนรก”

หัจฉาญญ์ถามต่อไปว่า “เจ้าคิดเห็นอย่างไรกับบรรดา
เคาะลีฟะฮ์?”

สะอิดตอบว่า “ฉันไม่ใช่ตัวแทนของพวกเขา”

หัจฉาญญ์เค้นถามอีกว่า “แล้วเจ้าชื่นชมใครมากที่สุด?”

สะอิดก็ตอบว่า “ก็คนที่ (อัลลอฮ์) ผู้ทรงสร้างฉัน พอพระทัย
มากที่สุด”

หังญาจญ์จึงถามว่า “แล้วใครละที่ผู้สร้างพอพระทัยมากที่สุด?”

สะอิดตอบว่า “ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่เร้นลับและเปิดเผยของพวกเขาเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้”

เหมือนกับว่าหังญาจญ์ยังไม่สามารถหาทางเอาชนะสะอิดในการโต้เถียงครั้งนี้ได้ เขาจึงพูดว่า “ฉันอยากให้เจ้าเชื่อใจฉัน”

สะอิดจึงตอบว่า “ฉันไม่ชอบเจ้า ฉันจึงปฏิเสธเจ้า”

หังญาจญ์ก็ถามว่า “แล้วเป็นอะไรของเจ้า ทำไมไม่หวัหะเราะบ้าง?”

สะอิดอธิบายว่า “สิ่งถูกสร้างจะหวัหะเราะได้อย่างไรกัน ทั้งที่มันถูกสร้างมาจากดิน และสุดท้ายดินนั้นจะถูกไฟนรกกัดกิน”

หังญาจญ์ยังถามต่ออีกว่า “แล้วเราละเป็นอย่างไรบ้างตอนเราหวัหะเราะ?”

สะอิดตอบว่า “หัวใจแต่ละดวงนั้นไม่เหมือนกันหรอก”

หังญาจญ์ได้ให้บริวารของเขานำไข่มุก พลอย และทับทิม มาวางไว้ต่อหน้าสะอิด

สะอิดได้พูดขึ้นว่า “ถ้าเจ้าบริจาคสมบัติเหล่านี้ เพื่อปกป้องตัวเจ้าเองจากการลงโทษในวันกียามะสุ นั่นจะเป็นสิ่งที่ดีกว่า แต่ถ้าไม่แล้ว เจ้าก็จงรู้ไว้เถอะว่า การลงโทษเพียงครั้งเดียวในวันนั้นสามารถทำให้แม้ทุกคนล้มลุกอ่อนที่เธอกำลังป้อนนมให้ได้ในทันที และไม่มี ความดีงามใดบนโลกใบนี้ นอกจากทรัพย์สินที่ดีและบริสุทธิ์เท่านั้น”

ต่อมาหังญาจญ์ก็ได้สั่งให้นำพินและขลุ่ยมา เมื่อเขาเริ่มตีพินและเป่าขลุ่ย สะอิดก็ร้องไห้

หังญาจญ์จึงถามว่า “เจ้าร้องไห้ทำไม? นี่ไงความบันเทิง”

สะอิดตอบว่า “มันคือความโศรกเศร้าต่างหาก การเป่านั้นทำให้ฉันนึกถึงวันที่ยิ่งใหญ่ คือวันที่สังข์จะถูกเป่าขึ้น ส่วนพินนั้นมันทำมา

จากต้นไม้ที่ถูกตัดโดยไม่ชอบธรรม และสายของมันก็ถูกทำมาจาก
ขนแกะ ซึ่งจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งในวันกียามะสุ”

ถึงตอนนี้หัจญาญก็ไม่สามารถอดทนกับสะอีดได้อีกต่อไป เขา
พูดว่า “เจ้าจงหายนะไปซะเถอะ ไอ้สะอีด!”

สะอีดตอบกลับไปว่า “ไม่มีความวิบัติหรือ สำหรับผู้ที่ได้รับการ
คุ้มกันให้ห่างไกลจากไฟนรกและได้เข้าสู่สวนสวรรค์”

หัจญาญสวนกลับว่า “เลือกมา ไอ้สะอีด! จะให้ฉันทรมานเจ้า
ด้วยวิธีไหน?

สะอีดตอบว่า “เจ้าก็เลือกเองสิ! ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
เจ้าทรมานฉันด้วยวิธีไหน อัลลอฮ์ก็จะทรมานเจ้าด้วยวิธีเดียวกันนั้น
ในวันกียามะสุเช่นกัน”

หัจญาญจึงถามว่า “เจ้าอยากให้ฉันอภัยโทษให้ไหม?”

สะอีดตอบว่า “หากมีการอภัยโทษ มันก็มาจากอัลลอฮ์ เจ้าไม่มี
สิทธิใด ๆ ที่จะให้อิสรภาพและการอภัยโทษ”

หัจญาญจึงสั่งว่า “นำตัวเขาออกไป แล้วประหารเดี๋ยวนี้!”

ขณะที่สะอีดถูกนำตัวออกไป ท่านก็หัวเราะ เมื่อหัจญาญรู้ เขาก็
สั่งให้นำตัวสะอีดกลับเข้ามาใหม่และถามว่า “หัวเราะอะไรของเจ้า?”
สะอีดตอบว่า “ฉันแปลกใจกับความอาญาของเจ้าต่ออัลลอฮ์ และ
ความอ่อนโยนของพระองค์ที่มีให้กับเจ้า”

หัจญาญสั่งให้ปู้หนิงสัตว์ (สำหรับรองศรีษะและเลือด) แล้ว
บัญชามือสังหารของเขาว่า “ประหารเขาซะ!”

สะอีดก็ได้อ่านอายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا^๑
لَا أَلْوَ أَلَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (๗๙)

ฉันผินหน้าของฉันแก่ผู้ที่สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในฐานะ
ของผู้ไฝ่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์ และฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี
(อัลอันอาม 6 : 79)

หัจญญาญ์ ได้ยินอย่างนั้นจึงเปลี่ยนคำสั่ง เขาพูดว่า “หันหน้า
ของเขาไปยังทิศที่ไม่ใช่กิบละฮ์”

สะอีดก็ได้อ่านอีกอายะฮ์หนึ่งว่า

مَا يَنْتَظِرُونَ أَنَّا نُلَوِّعُ أَثْمَارَ غَرْبِهِ^๒ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (๑๑๐)

ไม่ว่าพวกเขาจะหันไปทางไหน ที่นั่นแหละคือพระพักตร์
ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้
(อัลบะเกาะเราะฮ์ 2 : 115)

หัจญญาญ์ก็ออกคำสั่งใหม่ว่า “ปิดหน้าเขาซะ!”

สะอีดก็อ่านอายะฮ์อื่นอีกว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِهِدْءِ الْوَحْيِ وَالْوَاقِعِ^๓ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِهِدْءِ الْوَحْيِ وَالْوَاقِعِ (๐๐)

จากแผ่นดินนั้นเราได้บังเกิดพวกเขาเจ้า และในแผ่นดินนั้นเรา
จะให้พวกเขากลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเขากลับ
ออกมาอีกครั้งหนึ่ง (ฏอฮา 20 : 55)

สุดท้ายหัจญ์ก็สั่งว่า “สังหารเขาเดี๋ยวนี้!”

สะอีด บินญบัยร จึงได้กล่าวว่า “ฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และมุฮัมหมัดนั้นคือป่าวและเราะสุลของพระองค์ จงรับคำปฏิญาณนี้ของฉันไป โอ้หัจญ์จงญ์ จงกว่าเจ้าจะมาพบฉันอีกครั้งพร้อมด้วยคำปฏิญาณดังกล่าวในวันกิยามะฮ์ โอ้อัลลอฮ์อย่าปล่อยยให้เขาฆ่าใครได้อีกหลังจากฉัน”²

แล้วท่านก็ถูกประหารชีวิตเป็นชะฮีด (ผู้พลีชีพ) ในหนทางของอัลลอฮ์ ท่านเสียชีวิตในวันที่ 11 เราะมะฎอน ปีฮิจเราะฮ์ที่ 95 ขณะอายุได้ 59 ปี

ไม่กี่วันต่อมา ในเดือนเราะมะฎอนหรือเดือนเซาวาลของปีเดียวกันนั้น หัจญ์ก็เริ่มล้มป่วยและสิ้นชีวิตลง ด้วยบะเราะกะฮ์ (ความจำเริญ) แห่งดุอาอ์ของท่านสะอีด บินญบัยร

ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาท่านสะอีด ด้วยเถิด

2 - ดู วะฟะยาตุล อะลุยาน วะอันบาอฺ อับนาอิช ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 371

เขาอายุเพียง 18 ปี เท่านั้น

ผู้รู้อีกท่านหนึ่งที่เคยเผชิญหน้ากับหัจญญ์ บินญุสฟู อัษชะเกาะฟียักคือ หะฎิฏ³ อัชชะยยาต เราะหิมะสุลลอฮฺ หะฎิฏเป็นคนที่ชอบถือศีลอดและยืนละหมาด และมักจะออกเดินทางจากเมืองบัศเราะฮฺไปยังมักกะฮฺเป็นประจำทุกปี⁴

หะฎิฏถูกนำตัวไปยังหัจญญ์ เมื่อมาถึงแล้ว หัจญญ์ก็ถามว่า “เจ้าคือหะฎิฏ?”

หะฎิฏตอบว่า “ใช่” แล้วก็พูดว่า “ถามสิ่งที่คุณอยากรู้มาสิ แท้จริง ฉันสาบานต่ออัลลอฮฺที่หน้ามะกอมอิบรอฮีมไว้ 3 อย่าง คือ (1) หากฉันถูกถาม ฉันจะตอบด้วยความสัตย์จริง (2) หากฉันถูกทดสอบ ฉันจะอดทน และ (3) หากฉันได้รับความโปรดปราน ฉันจะขอบคุณ”

3 - หนังสือบางเล่มเขียนว่า หุฎิฏ อัชชะยยาต

4 - ดู อัลอิติฟาล์ ฟิ อับคาริล कुละฟาล์ โดย अबดุลมะลิก บินอัลกัรตะบุส เล่มที่ 1 หน้า 274

หัจญญ์จึงถามว่า “เจ้าคิดอย่างไรบ้างเกี่ยวกับฉัน?”

หะฎีก์ตอบด้วยความสัตย์จริงว่า “ฉันขอพูดว่า เจ้าคือ 1 ในคนที่ เป็นศัตรูของอัลลอฮฺบนแผ่นดินนี้ เจ้าฝ่าฝืนข้อห้าม และฆ่าชีวิตผู้คนอย่างอธรรม”

หัจญญ์ถามอีกว่า “แล้วเจ้าคิดอย่างไรกับท่านอะมีรุลมุอฺมินีน เคาะลีฟะฮ์อับดุลมะลิก บินมรวาน?”

หะฎีก์ก็ตอบอย่างตรงไปตรงมาว่า “เรามีความผิดที่ใหญ่หลวงกว่าเจ้า และเจ้าคือ 1 ในความผิดที่มากมายของเขา”

หัจญญ์ได้สั่งให้ทหารของเขาลงโทษหะฎีก์ บทลงโทษที่หะฎีก์ได้รับนั้นรุนแรงมาก ท่านถูกมัดด้วยเชือก แล้วก็ถูกทุบตีด้วยหอกหลายครั้ง จนร่างกายเป็นรอยฟกช้ำระบมไปทั้งตัว ทหารไม่ยอมฟังสิ่งที่หะฎีก์พูดออกมาเลย บางคนได้รายงานให้หัจญญ์ทราบ ว่าหะฎีก์แทบจะสิ้นลมหายใจแล้ว หัจญญ์จึงสั่งการว่า “เอาตัวเขาออกไปที่ตลาด และตัดคอเขาซะ”

ญะอฺฟัร บินอัลมุซุเระฮฺ ซึ่งเป็นผู้รายงานเรื่องนี้ เล่าว่า : ฉันและเพื่อน ๆ ของหะฎีก์ได้เข้าไปหาหะฎีก์แล้วถามว่า “หะฎีก์ ท่านต้องการอะไรไหม?” หะฎีก์ตอบว่า “น้ำสักอีกหนึ่ง”

เราจึงรินน้ำให้เขาดื่ม จากนั้นเขาก็ถูกประหารชีวิต เป็นชะฮีดในหนทางของอัลลอฮฺ ขณะนั้นเขาอายุเพียง 18 ปีเท่านั้นเอง ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขา⁵

5 - ดู อีหฺยาล์ อุลุมุดดีน โดย อิมามอัลเฆาะซาลี เล่มที่ 5 หน้าที่ 54 และ ชะฮฺเราะตุล บุศตานา โดย ดร.ลียะฮ์ อัลอัฟฟานีย์ เล่มที่ 1 หน้าที่ 246

พะงืดตอบ

ด้วยความสัตย์จริงว่า

“ฉันขอพูดว่า

เจ้าคือ 1 ในคนที่เป็น

ศัตรูของอัลลอฮ์บนแผ่นดินนี้

เจ้าฝ่าฝืนข้อห้าม

และฆ่าชีวิตผู้คนอย่างอธรรม”

ฉันไม่ได้เห็นใบหน้าเหล่านี้ มา 40 ปีแล้ว

ในช่วงการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อับดุลมะลิก บินมรวาน เคาะลีฟะฮ์คนที่ 5 แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ (ระหว่างปีฮิจเราะฮ์ที่ 65-86) มีผู้รู้ที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งชื่อว่า “สะอีด บินมุสัลยิบ” ซึ่งได้รับฉายาว่าเป็น “ผู้รู้แห่งเมืองมะดีนะฮ์” และ “หัวหน้าตาบิอิน” อีกทั้งยังเป็น 1 ในฟุเกาะฮ์ (นักนิติศาสตร์อิสลาม) ทั้ง 7 คน ของเมืองมะดีนะฮ์อีกด้วย

ยะหยา บินสะอีด ได้เล่าว่า : ฮิซาม บินอิสมาอีล ผู้ปกครองเมืองมะดีนะฮ์ ได้เขียนจดหมายไปยังเคาะลีฟะฮ์อับดุลมะลิก บินมรวาน ว่า ชาวมะดีนะฮ์ยอมรับที่จะให้สัตยาบันแก่อัลวะลีดและสุลัยมาน (ทั้ง 2 คน เป็นลูกชายของเคาะลีฟะฮ์อับดุลมะลิก) ยกเว้นสะอีด บินมุสัลยิบเพียงคนเดียว

เคาะลิฟะฮ์อับดุลมะลิกได้ตอบจดหมายของฮิซาม โดยสั่งให้ใช้อ่านาจบังคับให้สะอีดยอมถวายสัตยาบันให้ได้ แม้จะต้องใช้ความรุนแรงก็ตาม หากสะอีดปฏิเสธ ก็จงเขียนตีเขา 50 ครั้ง แล้วแพร่ประจานให้ทั่วตลาดมะดีนะฮ์

เมื่อจดหมายดังกล่าวมาถึงมือผู้ปกครองมะดีนะฮ์ สุลัยมาน บิน ยะซาร์, อุรวะฮ์ บินซุบัยรฺ (2 ท่านนี้ก็เป็นฟุเกาะฮ์ฮัซันทั้ง 7 แห่งเมืองมะดีนะฮ์เช่นกัน) และซาลิม บินอับดุลลอฮ์ (คือหลานชายคนหนึ่งของท่านอุมร์ บินอัลค็อฏฏอบ) ก็ได้มาหาสะอีด บินมุสสัยบ

พวกเขาพูดว่า “เรามาหาท่านเพราะมีเรื่องบางอย่างเกิดขึ้น จดหมายของเคาะลิฟะฮ์อับดุลมะลิกได้มาถึงแล้ว หากท่านไม่ยอมให้สัตยาบัน คอของท่านต้องหลุดออกจากบ่าแน่ เราขอแนะนำทางเลือก 3 ทางให้ท่าน ท่านเลือกมาสักทางหนึ่งเถอะ เพราะผู้ปกครองเมืองจะต้องมาหาท่าน และอ่านจดหมายของเคาะลิฟะฮ์ให้ท่านฟังแน่ แต่ท่านไม่ต้องตอบไปหรอก ไม่ว่าจะเป็น ‘ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่’ ก็ตาม”

สะอีดกล่าวว่า “ผู้คนพูดกันไปแล้วว่า สะอีด บินมุสสัยบ ได้ให้สัตยาบันไปแล้ว แล้วจะให้ฉันทำอะไร? ถ้าฉันพูดว่า ‘ไม่’ ใครจะสามารถพูดว่า ‘ใช่’ ได้ล่ะ”

ทั้ง 3 คนแนะนำว่า “ท่านอยู่แต่ในบ้านก็พอ อย่าออกไปไหนสักพักหนึ่ง แม้จะเป็นการออกไปละหมาดก็ตาม เพราะผู้ปกครองเมืองต้องมาหาท่านแน่ และเราเกรงว่าเขาจะมาหาท่านที่บ้านตอนที่ท่านไม่อยู่”

สะอีดตอบว่า “หู 2 ข้างของฉันได้ยินเสียงอะซานชัดเจนว่า ‘หัยยะ อะลัศ เสาะลาฮฺ, หัยยะ อะลัศ เสาะลาฮฺ - มาสู่การละหมาดเถิด มาสู่การละหมาดเถิด’ แล้วฉันจะอย่างไร?”

ทั้ง 3 คนแนะนำว่า “ถ้าอย่างนั้น ท่านก็ย้ายไปที่อื่นก่อน เพราะอิซามจะต้องส่งคนไปที่มัจญ์ลิสของท่านแน่นอน และถ้าเขาไม่เจอท่าน เขาจะต้องสั่งจับกุมท่านแน่”

สะอีดจึงพูดว่า “สิ่งถูกสร้างของอัลลอฮ์นั้นเท่าเทียมกัน ฉันจะไม่ก้าวไปข้างหน้าหรือถอยหลังแม้แต่ก้าวเดียว”

ทั้ง 3 คน จึงได้จากออกมา สะอีด บินมุสสัยยิบออกมาละหมาดซุฮฺร เสร็จแล้วก็นั่งอยู่ที่มัจญ์ลิส ของท่านเหมือนปกติ เมื่ออิซาม บินอิสมาอีล ผู้ปกครองเมืองมะดีนะฮ์มาเสร็จแล้ว เขาก็ส่งเจ้าหน้าที่ไปหาสะอีด แล้วนำตัวท่านไป

อิซาม บินอิสมาอีล ได้กล่าวกับสะอีดว่า “อะมีรุลมุอ์มินินได้เขียนจดหมายมาถึงเรา หากท่านไม่ยอมให้สัตยาบัน (แก่อัลวะลีดและสุลัยมาน) เราจะต้องประหารชีวิตท่าน” (อิซามพูดเพื่อข่มขู่ เพราะเคาะลีฟะฮ์อับดุลมะลิกไม่ได้ส่งลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต)

สะอีดตอบกลับว่า “ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ห้ามการให้สัตยาบัน 2 ครั้งในเวลาเดียวกัน นั่นคือให้สัตยาบันกับวะลีด และให้สัตยาบันแก่สุลัยมาน”

เมื่ออิซามเห็นว่าสะอีดไม่ยอมทำตามคำสั่ง เขาก็สั่งให้นำตัวสะอีดไปที่กำแพงเมือง โดยที่คอถูกยึดไว้ และดาบก็พร้อมจะกวัดแกว่ง อิซามเห็นว่าสะอีดยังคงปฏิเสธไม่ยอมให้สัตยาบัน เขาจึงสั่งให้มือสังหารถอดเสื้อของสะอีดออกมา แล้วอิซามก็พูดว่า “หากฉันไม่รับรู้เรื่องจดหมายคำสั่งดังกล่าว ฉันก็ไม่ทำสิ่งนี้แน่นอน”

แล้วสะอีด บินมุสสัยยิบก็ถูกเฆี่ยน 50 ครั้ง และถูกแห่ประจานทั่วตลาดมะดีนะฮ์ แล้วก็ถูกปล่อยตัวไปในที่สุด ในตอนที่ถูกปล่อยตัวนั้น ผู้คนเพิ่งกลับมาจากละหมาดอัศรกัน สะอีดมองเห็นจึงพูดขึ้นว่า

“ฉันไม่ได้เห็นใบหน้าเหล่านี้มา 40 ปีแล้ว” นั่นเป็นเพราะว่า ท่านมารอละหมาดเป็นคนแรกเสมอ ท่านเป็นอิมามนำละหมาดหรือละหมาดแถวหน้าเป็นประจำ และไม่เคยพลาดตักบิรแรกเลย

อิสลามสั่งห้ามไม่ให้ผู้คนคบหาสมาคมกับสะอีด และหนึ่งในความสำรวมตน (วะเราะฮฺ) ของท่านก็คือ เมื่อมีใครคนหนึ่งมาหาท่าน ท่านก็จะพูดว่า “ห่าง ๆ ฉันไว้เถอะ” เพราะท่านไม่อยากจะให้คน ๆ นั้นถูกลงโทษเพราะตัวท่าน⁶

6 - ดู ะพะยาด อัลอะอฺยาน ะอันบาอฺ อับนาอิซ ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 337, ลียัร อะอฺลาม อันนุบะลาอฺ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 4 หน้าที่ 231 และ ทิลยะตุล เอาลียาอฺ ะเงาะบะกอตุล อัศฟียาอฺ โดย อิบน์อัยมฺ อัลอัศพะซานียฺ เล่มที่ 2 หน้าที่ 170

เชคท่านนี้พูดถูก และฉันเองก็ผิด

สุลัยมาน บินอัปดุลมะลิก เคาะลีฟะฮ์คนที่ 7 แห่งราชวงศ์ อุมัยยะฮ์ (ปกครองในช่วงปีฮิจเราะฮ์ที่ 96-99) เขาคือน้องชายของ เคาะลีฟะฮ์อัลวะลีด และเป็นลูกชายของเคาะลีฟะฮ์อัปดุลมะลิก บินมรวาน

สุลัยมานเป็นคนที่มีชื่อเสียงเรื่องการพูดที่ฉะฉาน มีความ ละเอียด (สำรวมตน) และดักว้า (ความยำเกรง) เขาเป็นคนที่รัก ความยุติธรรม และรักการปฏิวัติในหนทางของอัลลอฮ์ เขามีแหวน ที่มีข้อความเขียนไว้ว่า “ฉันศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจยิ่ง”⁷

นอกจากนี้เขายังเป็นเคาะลีฟะฮ์ที่ทำให้เกียรติผู้รู้มาก โดยเฉพาะ อุมัร บินอัปดุลอะซีซ และเราะฎอ์ บินหัยวะฮ์ ผู้รู้ 2 ท่านที่ได้กลายเป็น

7 - ดู นุซซะตุล ฟูฎะลาฮ์ ตะฮ์ซิบ ลียะรูล อะอูลาม อันนุบะลาฮ์ โดย เชคมุฮัมมัด ทะลัน บินอะกีล มุซา อัชชะรีฟ เล่มที่ 1 หน้าที่ 473

เป็นที่ปรึกษาและคนสนิทของเขา ความดั่งามมากมายเกิดขึ้นในช่วงการปกครองของเขา จนประชาชนมองว่า เคาะลีฟะฮ์สุลัยมาน บินอับดุลมะลิก คือกุญแจแห่งความดั่งามต่าง ๆ⁸

ครั้งหนึ่ง เคาะลีฟะฮ์สุลัยมาน บินอับดุลมะลิก ได้ออกเดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์ ระหว่างทางเขาได้แวะหยุดที่เมืองมะดะนะฮ์ เขาถามว่า “ที่นี่มีใครเคยพบกับบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีบ้างไหม?” คนรอบข้างก็ตอบว่า “มีครับ คืออับูฮาซิม”

อับูฮาซิม คือผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ของเมืองมะดะนะฮ์ ชื่อจริงคือ สะละมะฮ์ บินดีนาร์ เคาะลีฟะฮ์สุลัยมานได้ส่งคนไปเชิญอับูฮาซิมมาเข้าพบ เมื่อทั้งสองได้พบกัน เคาะลีฟะฮ์สุลัยมานก็ถามว่า “โอ้อับูฮาซิม ความห่างเหินนี้คืออะไร?”

อับูฮาซิมตอบว่า “ท่านเห็นความห่างเหินอะไรจากฉันหรือ? โอ้อะมีร์ลุมอ์มีนีน”

สุลัยมานตอบว่า “ใบหน้าของผู้คนต่างหันมาหาฉัน แต่ท่านไม่”

อับูฮาซิมก็ตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านไม่รู้จักฉันมาก่อน และฉันก็ไม่รู้จักท่านด้วย แล้วความห่างเหินอะไรกันล่ะที่ท่านเห็นจากฉัน?”

สุลัยมานได้หันไปหาอัสซุซุรีย (ผู้รู้คนหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์) แล้วพูดว่า “เชคท่านนี้พูดถูก และฉันเองที่ผิด”

แล้วเคาะลีฟะฮ์สุลัยมานก็เริ่มถามคำถามต่าง ๆ กับอับูฮาซิม เขาถามว่า “โอ้อับูฮาซิม ทำไมพวกเราถึงได้รังเกียจความตาย?”

อับูฮาซิมตอบว่า “เพราะพวกท่านทำลายอาคิเราะฮ์ แต่ชอบ

8 - ดู อัลอะละมุล อิสลามียะห์ ฟิ อัลอัศริล อุมะวียะห์ โดย ศ.ดร.อับดุลฮาฟิซ มุฮัมหมัด อับดุลละฎีฟ หน้าที่ 145-151

บุรณะฟื้นฟูตนยาของตัวเอง พวกท่านจึงรังเกียจที่จะย้ายจากความเจริญไปสู่ความพังพินาศ”

สุลัยมานถามต่อว่า “สภาพของผู้คนตอนกลับไปหาอัลลอฮฺจะเป็นอย่างไรกันบ้าง?”

อับดุลอาซิมีตอบว่า “โอ้อะมีรุลมุอ์มินีน สำหรับคนดินนั้นก็เหมือนกับคนที่หายหน้าหายตาไปนานแล้วได้กลับมาหาครอบครัวของตัวเอง แต่สำหรับคนชั่วนั้นเหมือนกับทาสที่ได้หลบหนีไป แล้วต้องกลับมาเจอเจ้านายของตัวเองอีกครั้ง”

สุลัยมานร้องไห้แล้วกล่าวว่า “แล้วฉันจะพึงพาลสิ่งใดได้อีก ณ ที่อัลลอฮฺ”

อับดุลอาซิมีตอบว่า “จงมอบชีวิตของท่านให้กับคัมภีร์ของพระองค์เถิด พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า

إِنَّ الْبِرَّ لَفِي نَعِيمٍ (١٣)

إِنَّ الْفُجْرَ لَفِي جَحِيمٍ (١٤)

แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน (อัลอินฟีฆอร 82 : 13-14)”

สุลัยมานถามต่อไปว่า “แล้วความเมตตาของอัลลอฮฺอยู่ที่ไหนบ้าง?”

อับดุลอาซิมีตอบว่า “อยู่ใกล้กับคนที่ทำความดีทั้งหลาย”

สุลัยมานถามอีกว่า “โอ้อับดุลอาซิมี ใครคือบ่าวของอัลลอฮฺที่มีเกียรติที่สุด”

อนุชาximตอบว่า “คือคนที่ทำความดีและมีดีกว่า”

สุลัษมานถามต่อว่า “แล้วการงานใดที่มีความประเสริฐที่สุด?”

อนุชาximตอบว่า “คือการปฏิบัติสิ่งที่เป็นพริ้งพวng พร้อมกับห่างไกลจากสิ่งหะรอมทั้งหลาย”

สุลัษมานถามอีกว่า “คำพูดไหนที่น่ารับฟังที่สุด?”

อนุชาximตอบว่า “คือความจริงที่ถูกกล่าวแก่คนที่หวาดกลัวและมีความหวัง”

สุลัษมานถามต่อว่า “ผู้ศรัทธาคนไหนที่ขาดทุนที่สุด?”

อนุชาximตอบว่า “คนที่ทำความผิดเพราะอารมณ์ใฝ่ต่ำของพี่น้องผู้อธรรมของเขา เขาได้ขายอาคิระะฮ์ของตัวเองด้วยเรื่องดูนยาของคนอื่น”

สุลัษมานถามอีกว่า “ท่านคิดเห็นอย่างไรบ้างกับการบริหารงานที่ผ่านมาของเรา?”

อนุชาximได้ถามกลับไ้ว่า “ท่านจะอภัยให้ฉันไหมละ?”

สุลัษมานตอบว่า “แน่นอน คำตอบของท่านคือคำนะคิหะฮ์ (ตักเตือน) สำหรับฉัน”

อนุชาximจึงกล่าวว่า “บรรพบุรุษของท่านใช้อำนาจขู่เข็ญประชาชน พวกเขายึดแผ่นดินนี้ไ้ด้วยความรุนแรง โดยมีได้ปรึกษาหารือ และประชาชนก็ไม่ได้เต็มใจให้ พวกเขาสังหารประชาชนบางส่วนที่ไม่มีความผิดอย่างโหดเหี้ยม และอีกบางส่วนก็ต้องอพยพหนีไป และแน่นอนท่านไม่เคยสัมผัสสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาหรอก”

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของสุลัษมานพูดขึ้นว่า “สิ่งที่เจ้าพูดนั้น ชั่วช้ายิ่งนัก”

อนุสาхимตอบกลับว่า “แต่จริงอัลลอฮ์ได้ทรงรับเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้รู้ว่าจะต้องนำเสนอความจริงแก่มวลมนุษย์ และไม่ปกปิดมันไว้”

แล้วสุลัยมานก็ถามว่า “โอ้ออนุสาхим เราต้องทำอะไรบ้างถึงจะเป็นการรับใช้ประชาชนด้วยดี?”

อนุสาхимตอบว่า “ท่านจงทั้งการพุดคุยที่ไร้สาระ จงยึดมั่นในคำสัญญา และปฏิบัติกับพวกเขาอย่างเท่าเทียมกัน (ยุติธรรม)”

สุลัยมานถามว่า “แล้วเรื่องเงินภาษีของพวกเขาละ?”

อนุสาхимตอบว่า “จงเก็บภาษีจากทรัพย์สินความร่ำรวยของประชาชน แล้วใช้เงินภาษีดังกล่าวเพื่อประโยชน์สุขของพวกเขา”

สุลัยมานถามอีกว่า “โอ้ออนุสาхим บอกฉันหน่อยสิว่าท่านต้องการอะไรบ้าง?”

อนุสาхимจึงถามกลับว่า “ท่านคุ้มครองฉันจากไฟนรก และพาฉันเข้าสวนสวรรค์ได้ไหม?”

สุลัยมานตอบว่า “ฉันทำอย่างนั้นไม่ได้หรอก”

อนุสาхимจึงพูดว่า “ฉันไม่ต้องการอะไรนอกจาก 2 อย่างนี้”
เคาะลีฟะฮ์สุลัยมานได้ลุกขึ้นและมอบเงิน 100 ดินาร์ให้กับอนุสาхим แต่ท่านปฏิเสธและคืนมันให้กับเคาะลีฟะฮ์สุลัยมาน⁹

9 - ดู ว่าจะียาต อัลอะอฺยาน วะอันบาอฺ อับนาอิซ ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกาน เล่มที่ 2 หน้า ที่ 423

อานูฮาซิมตอบว่า

**“โอ้จะมีรุลมูร์มีนีน
สำหรับคนดีนั้นก็เหมือนกับ
คนที่หายหน้าหายตาไปนาน
แล้วได้กลับมาหา
ครอบครัวของตัวเอง
แต่สำหรับคนชั่วนั้น
เหมือนกับทาสที่ได้หลบหนีไป
แล้วต้องกลับมาเจอ
เจ้านายของตัวเองอีกครั้ง”**

มันแหลมคมยิ่งกว่า ดาบเสียดอีก

อย่างที่ได้อ่านไปในบทที่แล้วว่า เคาะลีฟะฮ์สุลัยมาน บินอับดุลมะลิก เป็นเคาะลีฟะฮ์ที่ให้เกิดผู้รู้มาก ในช่วงการปกครองของท่าน จึงมีผู้รู้หรือแม้แต่ประชาชนที่ได้เข้าพบเคาะลีฟะฮ์เพื่อให้คำปรึกษา และกล่าวตักเตือนต่าง ๆ อยู่บ่อย ๆ หนึ่งในนั้นคือ เรื่องราวของชายคนนี้

ชายชนบทคนหนึ่ง (บ้างว่าเป็นผู้รู้คนหนึ่ง) ได้เข้าพบเคาะลีฟะฮ์สุลัยมาน บินอับดุลมะลิก เคาะลีฟะฮ์ได้ต้อนรับเขาแล้วพูดว่า “บอกกิจธุระของท่านมาได้เลย”

ชายคนนี้ได้พูดว่า “โอ้อะมีรุลมุอมีนีน ฉันจะพูดบางอย่างกับท่าน และท่านจงรับไว้เถิด ท่านจะไม่ชอบมันก็ตาม เพราะเรื่องที่ฉันจะพูดนี้มีสิ่งที่ท่านชื่นชอบอยู่ หากท่านกรุณารับมันเอาไว้”

สุลัยมานจึงกล่าวว่า “เราพยายามใจกว้างมากที่สุดกับคนที่เราไม่ได้คาดหวังคำตักเตือนของเขา และไม่ปลดปล่อยจากการหลอกลวงของเขา แล้วจะเป็นอย่างไรเล่ากับคนที่เราปลดปล่อยจากการหลอกลวงของเขา อีกทั้งยังคาดหวังในคำตักเตือนของเขาด้วย”

ชายคนนี้ก็โต้กล่าวว่า “โอ้อะมีรุลมูมินิกิน แท้จริงท่านถูกขายล่อไปด้วยคนโกงที่แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตัวเอง พวกเขาซื้อคุณยาโดยแลกกับอาคิเราะฮ์ และหวังความพอใจของท่านแม้ต้องทำให้อัลลอฮ์โกรธกริ้ว พวกเขากลัวท่านในเรื่องของอัลลอฮ์ แต่กลับไม่กลัวพระองค์ในเรื่องของท่าน พวกเขาโจมตีอาคิเราะฮ์ แต่กลับทำสัญญาฉันทมิตรกับคุณยา ท่านอย่าได้มอบหมายให้พวกเขาดูแลผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงมอบหมายให้แก่ท่านเลย เพราะพวกเขาจะไม่รับผิดชอบใด ๆ พวกเขาดูแลหน้าที่ความรับผิดชอบ ถูกประชาชน อีกทั้งยังกระทำการต่าง ๆ ตามใจชอบ ท่านคือผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อความผิดที่พวกเขาก่อ แต่พวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อใด ๆ กับความผิดที่ท่านทำ ฉะนั้นแล้ว ท่านอย่าได้ฟื้นฟูบูรณะคุณยาของพวกเขาด้วยการทำลายอาคิเราะฮ์ของท่านเองเลย เพราะแท้จริงแล้ว คนที่โง่เขลาที่สุดก็คือคนที่ขายอาคิเราะฮ์ของตัวเองเพื่อคุณยาของคนอื่น”

สุลัยมานได้กล่าวกับชายคนนี้ว่า “แท้จริงท่านได้กวัดแกว่งลึนของท่าน และมันแหลมคมยิ่งกว่าดาบเสียอีก”

แต่เขาตอบกลับว่า “ใช่แล้ว โอ้อะมีรุลมูมินิกิน แต่คงไม่ใช่สำหรับท่าน”¹⁰ แล้วเขาก็จากไป

10 - ดู อีหฺยาอ์ อุลูมุดดีน โดย อิมามอัลเฮาะซาลี เล่มที่ 5 หน้าที่ 122 และ ตาริค ดิมชุก โดย อิบน์อุษากิร เล่มที่ 68 หน้าที่ 175

“ท่านอย่าได้พัวพันบุญคุณ
ของพวกเขามา
ด้วยการทำลายอาชีพเราๆ
ของตนเองเลย
เพราะแท้จริงแล้ว
คนที่โง่เขลาที่สุดก็คือ
คนที่ขายอาชีพเราๆของตัวเอง
เพื่อบุญคุณของคนอื่น”

เคาะลีฟะฮ์อุมัร บินอัลดูลละฮ์ซ กับเด็กคนหนึ่ง

เมื่อเคาะลีฟะฮ์อุมัร บินอัลดูลมะลิก แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ เสียชีวิตลง ตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ของอาณาจักรอิสลามก็ได้ถูกส่งต่อให้กับท่านอุมัร บินอัลดูลละฮ์ซ ผ่านพิธีกรรมที่เคาะลีฟะฮ์อุมัรได้เขียนไว้ก่อนจะจากไป

ท่านอุมัร บินอัลดูลละฮ์ซ ในวัย 37 ปี จึงได้ขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮ์คนใหม่ เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ท่านเร่งบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน มอบคืนสิทธิต่าง ๆ แก่ผู้คน และปกครองด้วยความยุติธรรม

ผู้คนจากทั่วทุกแผ่นดินเดินทางมาเข้าพบท่านเพื่อแสดงความยินดีและร้องเรียนปัญหาหรือความต้องการต่าง ๆ ของพวกเขา คณะเดินทางของชาวฮิญาซ (มักกะฮ์และมะดีนะฮ์) ก็ได้มาหาท่านด้วย แล้วเด็กชายคนหนึ่งจากบิซาซิมก็ได้เข้าพบท่านอุมัร

ท่านอุ้มรได้กล่าวว่า “คนที่เข้ามาพูดคุยนั้นควรเป็นคนที่มีอาวุโสกว่าเธอนะ”

เด็กคนนี้ตอบว่า “ขออัลลอฮฺทรงปรับปรุงแก้ไขอะมีรุลมุอฺมินีนให้ดีขึ้นด้วยเถิด แท้จริงความอาวุโส นั้นขึ้นอยู่กับ 2 สิ่งที่เล็กคือ หัวใจและลิ้น เมื่ออัลลอฮฺประทานลิ้นที่คล่องแคล่วและหัวใจที่อ่อนโยนกับป่าวคนหนึ่ง เขาก็คู่ควรที่จะได้พูด แล้วคนที่ฟังคำพูดของเขาก็จะรับรู้ถึงความประเสริฐของเขาได้เอง โอ้อะมีรุลมุอฺมินีน หากความอาวุโส นั้นวัดกันด้วยอายุแล้ว ในอุมมะฮฺนี้ย่อมมีคนที่คู่ควรกับตำแหน่งของท่านมากกว่าตัวท่านแน่นอน”

ท่านอุ้มรพูดว่า “เธอพูดถูกแล้ว บอกสิ่งที่เธอต้องการมาได้เลย”

เด็กคนนั้นพูดว่า “ขออัลลอฮฺทรงปรับปรุงอะมีรุลมุอฺมินีนให้ดีขึ้นด้วยเถิด เราเดินทางมาเพื่อแสดงความยินดี ไม่ได้มาภัยพิบัติมาให้ เรามาพบท่านได้ก็ด้วยบุญคุณที่อัลลอฮฺประทานให้แก่เราผ่านตัวท่าน และเราต้องการเพียงบอกความรู้สึกยินดีและความกลัวในใจของเราให้ท่านทราบเท่านั้นเอง เราดีใจเพราะเรามาจากแผ่นดิน (ที่ห่างไกล) ของเราและได้พบเจอกับท่าน และเรารู้สึกกลัวเพราะว่า (วันนี้) เราปลอดภัยจากการความชั่วร้ายด้วยความยุติธรรมของท่าน (แต่วันหน้ามันอาจจะหายไป)”

ท่านอุ้มรจึงพูดว่า “เตือนฉันหน่อยสิ โอ้เด็กน้อย”

เด็กคนนั้นก็ได้กล่าวว่า “ขออัลลอฮฺทรงปรับปรุงอะมีรุลมุอฺมินีนให้ดีขึ้นด้วยเถิด หลายคนถูกล่อลวงด้วยความอ่อนโยนของอัลลอฮฺ ความคิดที่เพ้อฝัน และคำสรรเสริญเยินยอจากมนุษย์ แล้วพวกเขาก็พลัดพลังและตกลงไปในไฟนรก ฉะนั้น ท่านอย่าได้ถูกหลอกด้วยความอ่อนโยนที่อัลลอฮฺมีให้กับท่าน, ความคิดที่เพ้อฝันของ

ตัวท่านเอง ตลอดจนคำสรรเสริญเยินยอจากมนุษย์ กระทั่งท่าน
ทำสิ่งที่ผิดพลาด และต้องไปพบเจอกับคนเหล่านั้น หวังว่าอัลลอฮ์
จะไม่รวมท่านอยู่ในคนพวกนั้น และขอพระองค์ทรงให้ท่านพบเจอ
แต่คนดีของอุมมะฮ์นี้” แล้วเด็กคนนั้นก็วิ่งเจิบไป

ท่านอุมร์ได้ถามว่า “เธออายุเท่าไรแล้ว?”

ชายคนหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์ตอบว่า “เขาอายุ 11 ปี ครับ”

แล้วท่านอุมร์ก็ได้ถามเกี่ยวกับเด็กคนนั้น ปรากฏว่าเขาคือ
ลูกชายของท่านหุสัยนุ บินอลี เราะฎียัลลอฮุอันฮุ (หลายชายของท่าน
นบี คืออลัลลอฮ์ อะลียฮิ อะลีสลาม) แล้วท่านอุมร์ก็กล่าวชื่นชมและ
ขอดุอาอ์ให้กับเขา¹¹

11 - ดู มุรูลุซ สะฮับ ะมะอะดีน อัลยะวาฮิร โดย อัลมัศอูดี เล่มที่ 1 หน้าที่ 430

“ท่านอย่าได้ถูกหลอก
ด้วยกับความอ่อนโยน
ที่อัลลอฮฺมีให้กับท่าน,
ความคิดที่เพ้อฝัน
ของตัวท่านเอง
ตลอดจนคำสรรเสริญ
เยินยอจากมนุษย์
กระทั่งท่านทำสิ่งที่ผิดพลาด
และต้องไปพบเจอกับคนเหล่านั้น
หวังว่าอัลลอฮฺ
จะไม่รวมท่านอยู่ในคนพวกนั้น
และขอพระองค์ทรงให้ท่าน
พบเจอแต่คนดีของอุมมะฮฺนี้”

ให้เขาเรียนรู้ ความถ่อมตนเสียบ้าง

ตาบิอันที่ยิ่งใหญ่และผู้รู้ของเมืองซามท่านหนึ่งนามว่า มักหุล บินอับดุลลอฮ์ อัชชามีย์ ท่านเป็นทั้งมุหัดดิซ (ผู้รู้ด้านหะดีซ) และ ฟะกีฮ (นักนิติศาสตร์อิสลาม) ความรู้ความเข้าใจของท่านเป็นที่ ยอมรับและมีชื่อเสียงไปทั่วแผ่นดินซาม

ครั้งหนึ่ง มักหุลได้นั่งอยู่ที่มัจญ์ลิสของท่าน กำลังสอนบรรดานักศึกษาที่รายล้อมรอบตัวท่านตามปกติ ทันใดนั้น เคาะลีฟะฮ์ยะซีด บินอับดุลมะลิก เรียกสั้น ๆ ว่า เคาะลีฟะฮ์ยะซีดที่ 2 เป็นเคาะลีฟะฮ์ คนที่ 9 แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ ก็ได้เดินมาที่หะละเกาะฮ์ของท่าน พร้อมด้วยสิ่งประดับประดาและความเย่อหยิ่ง ยะซีดต้องการให้พวก นักศึกษาเปิดทางให้กับเขา

มักหุลจึงพูดขึ้นว่า “ไม่ต้องไปสนใจ ให้เขาได้เรียนรู้ความถ่อมตนเสียบ้าง”¹²

12 - ดู ลีฮ์ อะอฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบีย์ เล่มที่ 5 หน้าที่ 150

ฏอวุส ผู้ไม่ยอมให้สลาม ตามธรรมเนียม

เคาะลีฟะฮ์ฮิซาม บินอับดุลมะลิก แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ปกครองในช่วงระหว่างปีฮิจเราะฮ์ที่ 105-125 ต่อจากพี่ชายของเขา คือเคาะลีฟะฮ์ฮุซัยดี ที่ 2 ในเรื่องเล่าก่อนหน้านี้

ครั้งหนึ่ง เคาะลีฟะฮ์ฮิซามได้เดินทางไปยังเมืองมักกะฮ์เพื่อประกอบพิธีหัจญ์ เมื่อถึงที่นั่นเขาก็กล่าวขึ้นว่า “เชญูเศาะหาบะฮ์ ลักคนมาหาฉันหน่อย”

บริวารของเขาแจ้งว่า “โอ้อะมีร์ลุมอ์มีนีน พวกเขาเสียชีวิตกันหมดแล้วครับ”

ฮิซามจึงพูดว่า “(ถ้าอย่างนั้น) เชญูตาบิอินลักคนหนึ่งมาแทนก็ได้”

แล้วฏอวุส บินกัยसान อัลยะมานียฺ เราะหิมะฮ์ฮุลลอฮ์ ซึ่งเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ก็ถูกเชิญมา ฏอวุสเป็นตาบิอินที่ได้พบกับเศาะหาบะฮ์ นบีกว่า 50 ท่าน ท่านจึงมีรายงานหะดีษและเรื่องราวต่าง ๆ ของศาสนาจากบรรดาเศาะหาบะฮ์หลายท่าน โดยเฉพาะจากท่านอับนุอับบาส เราะฎียัลลอฮ์อันฮุ ท่านฏอวุสถูกจัดให้เป็นลูกศิษย์คนสนิท

และสหายที่ใกล้ชิดของท่านอิบนุอับบาส อิمامอิบนุกะษีรเคยพูดไว้ว่า “เขา (ญอวูส) คือหนึ่งในอิمامที่โดดเด่น ทั้งการอิบาดะฮ์, ความสมถะ, ความรู้ที่มีประโยชน์ และการทำงานที่ดีถูกรวบรวมไว้ในตัวเขา”¹³

เมื่อญอวูสมาถึงและได้เข้าไปหาอิซาม ท่านถอดรองเท้าทั้ง 2 ข้างไว้ที่ขอบพรมปูพื้น โดยไม่ได้ให้สลามตามธรรมเนียมแก่อะมีรุลมุอ์มินีน¹⁴ แต่เขากลับพูดว่า “อัสสะลามอะลัยกะ (ขอความศานติจงมีแด่ท่าน) โอ้อิซาม” ญอวูสไม่ได้เรียกอิซามด้วยชื่อคุณะษะฮ์ของเขา¹⁵ แถมยังนั่งลงข้าง ๆ แล้วถามว่า “เป็นอย่างไบบ้างอิซาม?”

อิซามโมโหมาก และอยากจะจัดการกับญอวูส แต่บริวารคนหนึ่งได้พูดกับเขาว่า “ท่านกำลังอยู่ในแผ่นดินหะรอมของอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ ท่านทำอย่างนั้นไม่ได้”

อิซามถามญอวูสว่า “โอ้ญอวูส เจ้าทำอย่างนั้นทำไม?”

ญอวูสถามว่า “ฉันทำอะไรล่ะ?”

อิซามตอบว่า “เจ้าถอดรองเท้าไว้ที่ปลายพรมของฉัน ไม่ยอมจูบมือของฉัน และไม่ให้สลามตามธรรมเนียมแก่อะมีรุลมุอ์มินีนด้วย เจ้าไม่เรียกฉันด้วยชื่อคุณะษะฮ์ของฉัน แถมยังมานั่งข้าง ๆ ฉันโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วย แล้วยังมีหน้ามาถามอีกว่า ‘เป็นอย่างไบบ้างอิซาม?’”

13 - ดู อัลบิดายะฮ์ วันนินายะฮ์ โดย อิمامอิบนุกะษีร เล่มที่ 5 หน้าที่ 244 เป็นต้นไป และตะฮะซิบุลกะมัล ฟิ อิสมาอิล ริฎาล โดย อิمامอัลมิซซี เล่มที่ 13 หน้าที่ 357 เป็นต้นไป

14 - ตามธรรมเนียมแล้ว ประชาชนจะกล่าวสลามแก่เคาะลีฟะฮ์ โดยใช้คำว่า “ขอความศานติจงมีแด่ท่าน โอ้อะมีรุลมุอ์มินีน” - ผู้แปล

15 - คุณะษะฮ์ คือฉายาหรือชื่อเรียกที่ขึ้นต้นด้วยชื่อพ่อหรือแม่ เช่น อับูบักร (พ่อของบักร), อับูหะฟุส (พ่อของหะฟะซ) - เป็นชื่อคุณะษะฮ์ของท่านอุมัร, อุมมุลอัยมัน (แม่ของอัยมัน) - เธอเป็นแม่เลี้ยงของท่านนบี, อับดุลฮะกิม (พ่อของละฮกิม) และอับดุลอะฮ์มัด (พ่อของอะฮ์มัด) เป็นต้น ญอวูสไม่ได้เรียกอิซามด้วยชื่อคุณะษะฮ์ ซึ่งอิซามมองว่านั่นเป็นการไม่ให้เกียรติเขา

ฏอวุสจึงตอบกลับว่า “สิ่งที่ฉันทำไปนั้น คือการถอดรองเท้าที่
ปลายพรม ฉันทำมันทุกวัน วันละ 5 ครั้งต่อหน้าพระผู้อภิบาล ผู้ทรง
มีเกียรติยิ่ง พระองค์ไม่เคยลงโทษฉัน และพระองค์ไม่โกรธฉันด้วย

ที่ท่านพูดว่า ‘เจ้าไม่ยอมจูบมือฉัน’ แท้จริงแล้วฉันเคยได้ยืนท่าน
อะมีรุลมุอ์มินีน อลี บินอบีฏอลิบ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวไว้ว่า ‘ไม่
อนุญาตให้ใครคนหนึ่งจูบมือของอีกคนหนึ่ง ยกเว้นมือของภรรยา
เนื่องจากมีอารมณ์ปรารถนา หรือมือของลูกเพื่อแสดงความรักความ
เอ็นดูเมตตา’

และคำพูดของท่านที่ว่า ‘เจ้าไม่ได้ให้สลามตามธรรมเนียมแก่
อะมีรุลมุอ์มินีน’ นั้น ไม่ใช่ทุกคนหรอกนะที่พอใจในการเป็นผู้นำของ
ท่าน และฉันก็ไม่อยากพูดโกหกด้วย

ส่วนที่ท่านพูดว่า ‘เจ้าไม่เรียกฉันด้วยชื่อคุณยะฮฺของฉัน’ แท้จริง
แล้วอัลลอฮฺทรงเรียกบรรดานบีและบุคคลที่เป็นที่รักของพระองค์ด้วย
ชื่อจริงของพวกเขา ไม่ใช่ด้วยชื่อคุณยะฮฺ พระองค์ทรงตรัสว่า ‘โอ้ดาอูด,
โอ้ยะหฺยา, โอ้อีซา’ แต่กับศัตรูของพระองค์นั้น พระองค์ทรงเรียกด้วย
ชื่อคุณยะฮฺ พระองค์ทรงตรัสว่า

(I) يٰدَا اٰبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

มือทั้ง 2 ข้างของอับดุลอะซฺบัจฟิनाศ และเขาก็ฟิनाศแล้ว
(อัลมะสัด 111 : 11)

และคำพูดสุดท้ายของท่านที่ว่า ‘เจ้ามานั่งข้าง ๆ ฉันโดยไม่ได้รับอนุญาต’ แท้จริงฉันเคยได้ยินท่าน อะมีรุลมุอฺมินีน อลี บินอบีฏอลิบ พูดไว้ว่า ‘หากท่านต้องการมองดูชาวอนก ก็จงมองไปยังคนที่นั่งลง ขณะที่คนรอบข้างเขายืนขึ้น’”

(ถึงตอนนี้) ฮิซามจึงพูด กับฏอวูสว่า “โปรดตักเตือนฉันด้วยเถอะ”

ฏอวูสก็ได้กล่าวคำตักเตือนแก่เขา ท่านกล่าวว่า “ฉันเคยได้ยินอะมีรุลมุอฺมินีน อลี บินอบีฏอลิบ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวไว้ว่า ‘แท้จริงในนรกญะฮันน์นั้นมีงูตัวใหญ่เท่าเสาและแมงป่องตัวโตเท่าลา ซึ่งจะกัดต่อยผู้นำทุกคนที่ไม่ยุติธรรมกับประชาชนของเขา’” แล้วท่านก็ลุกขึ้นและเดินจากไป¹⁶

นี่คือบุคลิกที่เป็นเอกลักษณ์ของท่านฏอวูส ตลอดจนบรรดาอุละมาอ์ผู้ไม่หวั่นเกรงต่อใครทั้งสิ้น นอกจากอัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ วัะตะอะลา เท่านั้น

มีต่อ...

16 - ดู วะพะยาด อัลอะอุยาน วะอันบาอฺ อับนาอิซ ชะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกาน เล่มที่ 2 หน้า ที่ 510

“แท้จริงในนรกยะฮันนันนั้น
มีงูตัวใหญ่เท่าเสา
และแมงป่องตัวโตเท่าเสา
ซึ่งจะกัดต่อยผู้นำทุกคน
ที่ไม่ยุติธรรมกับประชาชนของเขา”

เจ้าเด็กเวอร์!

ท่านภอวูส บินกัยसान เราะหิมะสุลลอฮุ เป็นตาบิอื่นที่มีชื่อเสียงในเรื่องความรู้ความเข้าใจในศาสนา การใช้ชีวิตที่สมณะ และความกล้าหาญ ไม่ยอมจำนนหรืออ่อนข้อให้การอธรรมและคนชั่วทั้งหลาย

ลูกชายคนหนึ่งของภอวูสได้เล่าไว้ว่า : ฉันมักจะพูดกับคุณพ่อว่า ท่านควรออกไปจากแผ่นดินนี้ (หมายถึงเยเมน) ได้แล้ว แล้วท่านก็ทำมันจริง ๆ เราออกไปอย่างเงียบ ๆ และได้แวะหยุดที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ ๆ ทำงานให้กับผู้ปกครองเมืองเยเมนชื่อว่า “อิบนุนะญีหฺ” เขาเป็นเจ้าหน้าที่ ๆ ชั่วช้ามาก

พวกเราได้ร่วมละหมาดศุบหฺที่มีสญูด แล้วอิบนุนะญีหฺก็ได้เข้ามาหา เขานั่งลงตรงหน้าภอวูสแล้วให้สลาม แต่ภอวูสไม่ตอบ เขาพยายามจะคุยด้วย แต่ภอวูสกลับหันหลังให้ อิบนุนะญีหฺขยับมาอีกฝั่ง แต่ภอวูสก็ไม่สนใจเขา

ฉันสังเกตเห็นเหตุการณ์ และได้เข้าไปหาอิบนุนะญีห
ฉันจับมือเขาและกล่าวขอโทษ ฉันพูดกับเขาว่า “อนุอับดุลเราะห
มาน (หมายถึง ฏอวูส) ไม่รู้จักท่าน”

อิบนุนะญีหพูดว่า “เพราะเขารู้จักฉันต่างหาก เขาถึงได้ทำสิ่งที่
เจ้ายกเห็นอยู่”

ลูกชายของฏอวูสเล่าต่อไปว่า : แล้วพ่อของฉันก็เดินจากไปโดย
ไม่พูดอะไรสักคำ เมื่อฉันเข้าไปหาท่านที่บ้าน ท่านก็พูดว่า “เจ้าเด็ก
เวร! เจ้าตั้งใจจะจัดการพวกเขาด้วยดาบของเจ้า แต่กลับไม่สามารถ
ระงับปากของตัวเองได้”¹⁷ ในอีกรายงานหนึ่งระบุว่า ฏอวูสได้หันมา
ที่ลูกชาย แล้วกล่าวว่า “เจ้าเด็กเวร! เจ้ากล่าวโจมตีพวกเขาด้วย
ฝีปากที่แหลมคมตอนอยู่ลับหลัง แต่กลับเอ่ยคำพูดที่ยอมจำนน
ให้เมื่อพวกเขามาถึง จะมีความกลับกลอกอื่นจากนี้อีกไหม?”

มีต่อ...

17 - ดู ลีลัร อะฮฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบี๊ เล่มที่ 5 หน้าที่ 41

ฉันอยากให้เขารู้ว่า...

เรายังคงพูดถึงท่านภวูส บินกัยซาน ตาปิ่นชาวเยเมนที่มีสายเลือดเปอร์เซีย ท่านเกิดที่เยเมนในปีฮิจเราะฮ์ที่ 33 (โดยประมาณ) คือในช่วงท้ายการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อุษมาน บินอัฟฟาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ท่านภวูสเสียชีวิตที่เมืองมักกะฮ์ ในปีฮิจเราะฮ์ที่ 106 (ในยุคเคาะลีฟะฮ์ฮิซาม บินอัब्ดุลมะลิก) ท่านมีชีวิตยืนยาวถึง 73 ปี ผ่านการปกครองของเคาะลีฟะฮ์หลายท่านไล่ตั้งแต่เคาะลีฟะฮ์อรรอซิดีน ท่านที่ 3 และ 4 คือท่านอุษมาน บินอัฟฟาน และท่านอลิ บินอบีฏอลิบ ต่อด้วยบรรดาเคาะลีฟะฮ์แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ ได้แก่ ท่านมูอาวิยะฮ์ บินอบีสุฟยาน, ยะซีด บินมูอาวิยะฮ์, มูอาวิยะฮ์ที่ 2, มัรวาน บินอัลหะกัม, อัब्ดุลมะลิก บินมัรวาน, อัลวะลีดและสุลัยมาน บินอัब्ดุลมะลิก, ท่านอุมัร บินอัब्ดุลอะซีซ, ยะซีดที่ 2 และสุดท้ายคือ เคาะลีฟะฮ์ฮิซาม บินอัब्ดุลมะลิก

วันหนึ่งในยุคเคาะลีฟะฮ์สุลัยมาน บินอับดุลมะลิก เคาะลีฟะฮ์ ได้เดินมาหาญอูส แต่ท่านไม่สนใจ ซึ่งนี่คือเรื่องปกติของญอูส เคาะลีฟะฮ์ไม่ได้มีเกียรติสูงส่งเหนือคนทั่วไปเลยในสายตาของท่าน ผู้คนจึงพากันพูดถึงท่านที่ดังกล่าวของท่านต่อเคาะลีฟะฮ์

ญอูสจึงได้กล่าวว่า “ฉันอยากให้เขา (เคาะลีฟะฮ์) รู้ว่า อัลลอฮ์ทรงมีปวงบ่าวที่สมณะ ไม่มีความปรารถนาใดๆ ในสิ่งที่เขาครอบครอง”¹⁸ ด้วยเหตุนี้เอง ญอูสจึงถูกยกย่องให้เป็นหนึ่งในดาบิอันที่มีชีวิตสมณะมาก

18 - ดู วะฟะยัต อัลอะอฺยาน วะอันบาอฺ อับนาอิซ ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 424 และ ลีฮ์ อะอฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 5 หน้าที่ 39

ไอบูตรชายของฏอวุส

มีรายงานว่า อนุญะอุฟิร อัลมันศูร เคาะลีฟะฮ์คนที่ 2 แห่งราชวงศ์อับบาซียะฮ์ ได้เรียกอับดุลลอฮ์ ลูกชายของท่านฏอวุสในเรื่องเล่าที่ผ่านมา พร้อมกับอิมามมาลิก บินอนีส เพราะหิมะฮ์มัลลอฮ์ไปเข้าพบ

เมื่อทั้ง 2 ท่านได้พบกับอัลมันศูร เคาะลีฟะฮ์นั่งเฝ้าอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะหันไปหาอับดุลลอฮ์ แล้วกล่าวว่า “ไอบูตรชายของฏอวุส รายงานบางอย่างจากพ่อของท่านมาหน่อยสิ (หมายถึง ท่านฏอวุส บินกัยซาน)”

อับดุลลอฮ์กล่าวว่า “พ่อของฉันได้รายงานว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม เคยกล่าวว่า ‘คนที่จะถูกลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดในวันกิยามะฮ์ ก็คือคนที่อัลลอฮ์ทรงให้เขามีส่วนร่วมในการปกครองของพระองค์ แต่เขากลับนำความชั่วร้ายเข้ามาปะปนกับความยุติธรรมของพระองค์’”

มาลิกได้กล่าวว่า “ฉันได้กระชับเสื้อผ้าของฉัน เพราะเกรงว่า อัลมันศูรจะ (สังหารฆอวฺส และ) ทำให้เลือดของเขาสาดมาที่ฉัน”

หลังจากนั่งเฝ้าอยู่ครู่หนึ่ง อัลมันศูรก็หันไปหาอับดุลลอฮ์ แล้วพูดว่า “โอบุตรชายของฆอวฺส เตือนฉันหน่อยสิ”

อับดุลลอฮ์ก็ได้กล่าวว่า “ได้เลย โออะมีร์ลุมูอ์มีนีน แท้จริง อัลลอฮ์ ผู้สูงส่งยิ่ง ทรงตรัสไว้ว่า :

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ (٦)

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (٧)

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (٨)

وَتَقْوَدَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ (٩)

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ (١٠)

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ (١١)

فَأَكْبَرُوا فِيهَا فَفَسَادَ (١٢)

قَصَبٌ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطٌ عَذَابٍ (١٣)

إِنَّ رَبَّكَ لَبَالْمُرْصَادِ (١٤)

เจ้าไม่เห็นหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ้าดแห่งอิร็อมอย่างไร? พวกเขามีเสาหินสูงตระหง่าน ซึ่งไม่มีการสร้างอะไรแบบนั้นตามหัวเมืองทั้งหลาย และพวกษะมูดผู้สัถดิน ณ หุบเขาและฟิรเอานะ เจ้าแห่งการตรึงเสาเต็นท์ (พวกเขา) คือบรรดาผู้ละเมิดตามหัวเมืองต่าง ๆ แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดลงบนพวกเขา แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นอน (อัลฟัจร 89 : 6-14)”

มาลิกกล่าวว่า “ฉันได้กระชับเสื้อผ้าของฉัน เพราะเกรงว่า อัลมันศูรจะ (สังหารฆอวฺส และ) ทำให้เลือดของเขาสาดมาที่ฉัน”

เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรได้หยุดอับดุลลอฮ์ไว้แล้วกล่าวว่า “ยื่นหมักนั้นมาให้ฉันหน่อย” เคาะลีฟะฮ์กล่าวถึง 3 ครั้ง แต่อับดุลลอฮ์ก็ไม่วางใจคำขอของเคาะลีฟะฮ์ จนเกิดความตึงเครียดระหว่างพวกเขา แล้วอัลมันศูรก็พูดอีกครั้งว่า “ยื่นหมักนั้นมาให้ฉัน” แต่อับดุลลอฮ์ก็ยังไม่ยอมขยับ

อัลมันศูรจึงถามว่า “ทำไมเจ้าถึงไม่ยอมยื่นมันมาให้ฉัน”

อับดุลลอฮ์ บินฆอวฺส ตอบว่า “ฉันกลัวว่าท่านจะใช้มันทำสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ แล้วฉันจะกลายเป็นภาคีร่วมกับท่านในการฝ่าฝืนนั้น”

เมื่อได้ยินดังนั้น เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรก็ได้กล่าวว่า “เจ้าทั้ง 2 คนจงออกไป”

อับดุลลอฮ์ได้พูดว่า “นั่นคือสิ่งที่เราต้องการมาจนถึงตอนนี้” มาลิกกล่าวว่า “ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาฉันก็ได้รับรู้ถึงความพิเศษของอับดุลลอฮ์ บินฆอวฺส”¹⁹

นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า : บุคคลในเรื่องดังกล่าวนี้ไม่น่าจะใช้อับดุลลอฮ์ บินฆอวฺส แต่เป็นอับดุลลอฮ์ บินอะฆวล์ เนื่องจากว่าอับดุลลอฮ์ บินฆอวฺสนั้น เสียชีวิตไปตั้งแต่ปีฮิจเราะฮ์ที่ 132²⁰ ในขณะที่อบูญะฮ์ร อัลมันศูร เริ่มเป็นเคาะลีฟะฮ์ของอาณาจักรอิสลามในปีฮิจเราะฮ์ที่ 136 วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮ์ทรงรู้ดีที่สุด)

19 - ดู ตัซกีเราะฮ์ตุล หุฟฟาซ โดย อิมามอัชชะฮะบี เล่มที่ 1 หน้าที่ 160 และวะพะยาด อัลอะอฺยาน วะอันบาอฺ อับนาฮิซ ชะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 511

20 - ดู ตะฮ์ซิบ อัตตะฮ์ซิบ โดย อิบน์หะญัร อัลอัษเกาะลานีย์ เล่มที่ 5 หน้าที่ 267

อันดูลลอฮ์กล่าวว่า

“พ่อของฉันได้รายงานว่
ท่านเราะสูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม
เคยกล่าวว่า ‘คนที่จะถูก
ลงโทษอย่างรุนแรงที่สุด
ในวันกิยามะฮ์ ก็คือคนที่
อัลลอฮ์ทรงให้เขามีส่วนร่วม
ในการปกครองของพระองค์
แต่เขากลับนำความชั่วร้าย
เข้ามาปะปนกับความยุติธรรม
ของพระองค์”

จับเต๋อนก่านเพื่ออัลมะฮฺดี

อิมามอัชชาฟีอี๊ยะ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ ได้รายงานว่ ลุงของฉัันคือ มุฮัมหมัด บินอลี ได้เล่าว่า

ฉัันได้เข้าร่วมในการพบปะกับอะมีรุลมุฮ์มินีน อับดุลอะฮ์มัด อัลมันศูร เราะหิมะฮฺลลอฮฺคนที่ 2 แห่งราชวงศ์อับบาสิยะฮฺ โดยมีอบนุ อิบิชีอับ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ อยู่ที่นี่ด้วย ขณะนั้นผู้ปกครองเมือง มะดีนะฮฺคือ อัลหะสัน บินยะซีด

อบนุอิบิชีอับ หรือชื่อจริงคือ มุฮัมหมัด บินอัศดุรเราะหฺมาน บินอัลมุฮ์เราะฮฺ บินอัลฮาริษ บินอิบิชีอับ เป็นตาบิฮีน นักรายงาน หะดีษ และผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ มุศอับ อัชชูบัยรียฺ เคยกล่าวไว้ว่า “อบนุอิบิชีอับ คือพะกิฮฺ (ผู้รอบรู้ในนิติศาสตร์อิสลาม) แห่งเมืองมะดีนะฮฺ”²¹ ท่านเกิดที่เมืองมะดีนะฮฺ มีชีวิตอยู่ในช่วงปีฮิจเราะฮฺที่ 80-159

21 - ดู ลัยร อะอฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 7 หน้าที่ 140

เผ่าชิฟารีได้เข้ามาร้องเรียนบางอย่างกับเคาเสลีพะสุเกี่ยวกับอัลหะสัน บินยะซีด ผู้ปกครองเมืองมะดีนะฮ์ อัลหะสันจึงกล่าวว่า “โอ้อะมีรุลมุฮัมมีน ท่านลองถามเรื่องของพวกเขากับอิบนุอับีชีอุบ์ลีครับ”

เคาเสลีพะสุอัลมันศูรตอบว่า “เราจะถามเขา”

แล้วอัลมันศูรก็ได้ถามอิบนุอับีชีอุบ์ว่า “เจ้ามีความเห็นอย่างไรบ้างเกี่ยวกับพวกเขา โอ้อิบนุอับีชีอุบ์?”

ท่านตอบว่า “ฉันขอเป็นพยานว่า พวกเขาทำลายเกียรติของผู้อื่น และมักสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้คน”

เคาเสลีพะสุอัลมันศูรจึงถามคนจากเผ่าชิฟารีว่า “พวกเจ้าได้ยินไหม?”

พวกเขาจึงตอบกลับไปว่า “โอ้อะมีรุลมุฮัมมีน ท่านลองถามเรื่องอัลหะสัน บินยะซีด กับเขา (หมายถึง อิบนุอับีชีอุบ์) บ้างสิ”

อัลมันศูรจึงหันไปพูด กับอิบนุอับีชีอุบ์ว่า “แล้วเจ้าคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับอัลหะสัน บินยะซีด?”

ท่านก็ตอบว่า “ฉันขอเป็นพยานว่า เขาตัดสินโดยไม่ชอบธรรม และทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตัวเอง”

เคาเสลีพะสุอัลมันศูรจึงถามอัลหะสันว่า “โอ้อะหะสัน! เจ้าได้ยินสิ่งที่ชั้ยคุคนดีคนนี้กล่าวถึงเจ้าไหม?”

อัลหะสันตอบกลับว่า “โอ้อะมีรุลมุฮัมมีน ลองถามเขาเกี่ยวกับตัวท่านบ้างสิครับ”

อัลมันศูรจึงถามว่า “เจ้าคิดเห็นอย่างไรบ้างเกี่ยวกับฉัน?”

ท่านอิบนุอับีชีอุบ์ได้ถามกลับไปว่า “ท่านจะอภัยให้ฉันไหมล่ะ? โอ้อะมีรุลมุฮัมมีน”

อัลมันศูรตอบว่า “ฉันจะขออภัยต่ออัลลอฮ์ให้กับเจ้า แต่เจ้าต้องตอบฉันมา”

ท่านอิบนุอบีชีอุบ์จึงได้กล่าวว่า “ท่านจะขอคู่อำให้กับฉัน เสมือนว่าท่านไม่ได้รู้จักตัวเองเลย”

เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรจึงพูดว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ เจ้าก็บอกฉันมาสิ”

แล้วท่านอิบนุอบีชีอุบ์ก็กล่าวว่า “ฉันขอเป็นพยานยืนยันว่า แท้จริงท่านได้ยึดเอาทรัพย์สินของผู้อื่นมาโดยไม่ชอบธรรม แล้วท่านก็มอบมันให้กับคนที่ไม่มีสิทธิอันชอบธรรมด้วย และฉันขอเป็นพยานอีกว่า ท่านได้ก่อการรุกรานมากมายในแผ่นดิน”

เคาะลีฟะฮ์ฮุญฎะอูฟ อัลมันศูร ได้ลุกขึ้นจากที่นั่งของเขา เดินตรงไปหาท่านอิบนุอบีชีอุบ์ บิบบคของท่าน แล้วก็กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ถ้าฉันไม่ต้องมานั่งอยู่ที่นี่ ฉันคงพิชิตเปอร์เซีย, โรมัน, ดัลลัม (ในอิหร่าน) และตุรกีไปแล้ว”

ท่านอิบนุอบีชีอุบ์จึงพูดว่า “ไอ้ะจะมีรุลมูมินิกิน ท่านอนุบักร์และอุมัยร (เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา) ก็เคยขึ้นเป็นผู้ปกครอง ท่านทั้งสองรับทรัพย์สิน (ของประชาชน) มาอย่างถูกต้องและแบ่งออกไปอย่างทั่วถึง อีกทั้งยังพิชิตเปอร์เซียและโรมัน และทำให้พวกเขาตกต่ำลงได้สำเร็จ”

เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรได้ปล่อยมือของตัวเองและให้อิบนุอบีชีอุบ์นั่งลง แล้วก็กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ถ้าฉันไม่รู้มาก่อนว่าเจ้าเป็นคนที่ซื่อตรงจริง ฉันคงฆ่าเจ้าไปแล้ว”

ท่านอิบนุอบีชีอุบ์ก็ได้กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ไอ้ะจะมีรุลมูมินิกิน ฉันเตือนท่านก็เพื่ออัลมะสุดีย์ ลูกชายของท่าน”

มุฮัมหมัด บินอลี คุณลุงของอิมามอัชชาฟีอี๊ยะ ได้เล่าต่ออีกว่า : มีรายงานว่า เมื่อท่านอิบนุอบีชีอุบ์กลับมาจากการพบปะกับเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรในครั้งนั้นแล้ว ท่านก็ได้พบกับสุฟยาน อัษเษารี๊ยะ (เป็นผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในหมู่ตาบิอิตตาบิอิน)

สุพยานพูดว่า “ไอ้อับดุลหาริษ (เป็นชื่อคุณยะฮ์ของท่านอิบนุ อบีชีอับ) ฉันดีใจนะที่ได้ฟังสิ่งที่ท่านพูดกับจอมเผด็จการคนนี้ (หมายถึงเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูร) แต่ฉันรู้สึกไม่ดีเลยกับคำพูดที่ว่า ‘ฉันเตือนท่านก็เพื่ออัลมะฮ์ดียฺ ลูกชายของท่าน’”

ท่านอิบนุอบีชีอับตอบว่า “ขออัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้กับท่าน ด้วยเถิด ไอ้อับดุลลอฮ์ (เป็นชื่อคุณยะฮ์ของสุพยาน) พวกเราทุกคนล้วนเป็นมะฮ์ดียฺ (ที่หมายถึง ทารกในเปล) เราทุกคนเคยอยู่ในอัลมะฮ์ด (เปล) มาก่อนทั้งนั้น”²²

22 - ดู อีหฺยาล์ อุลุมิดดิน โดย อิมามอัลเฆาะซาลี เล่มที่ 7 หน้าที่ 27

ตรงนี้ โอ้อบูสะฮัด ตรงนี้เลย

อัลหะสัน อัลบัศรียฺ คือตาบิฮีนที่ยิ่งใหญ่แห่งเมืองบัศเราะฮฺ เกิดในปีฮิจเราะฮฺที่ 21 ช่วงท้ายการปกครองของเคาะลีฟะฮฺอุมัยร บิน อัลค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ อัลหะสันเติบโตมาในบ้านของ บรรดาภรรยาของท่านนบีและบ้านของบรรดาเศาะหาบะฮฺ เพราะ “ค็อยเราะฮฺ” แม่ของท่านเคยรับใช้ท่านหญิงอุมมุสะละมะฮฺ ภรรยาของท่านนบี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ส่วนคุณพ่อคือ “ยะซาร์” ก็เคยรับใช้ท่านซัยดฺ บินษะบิต เศาะหาบะฮฺที่สำคัญคนหนึ่งของท่านนบี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และท่านอุมม์เองเคยขอดูอาให้ กับอัลหะสันว่า “โอ้อัลลอฮฺ โปรดทำให้เขาเข้าใจในศาสนา และเป็น ที่รักของผู้คน” ²³

23 - ดู อัลบิดายะฮฺ วันนียายะฮฺ โดย อิมามอิบนุกะษีร เล่มที่ 9 หน้าที่ 278 และ ลีลัฮฺ อะอฺลาม อันนุบะลาฮฺ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 4 หน้าที่ 564

เมื่ออัลหัจญญาญ บินญุสฟู อันษะเกาะฟีย์ ได้ขึ้นปกครอง
แคว้นอิรักและก่อการธรรมอย่างมากมายในแผ่นดิน อัลหะสัน
อัลบัศรีย์ คือหนึ่งในคนส่วนน้อยที่กล้าลุกขึ้นต่อต้านความธรรมของ
อัลหัจญญาญ เปิดเผยความชั่วของเขาต่อหน้าผู้คน และพูดความจริง
อย่างตรงไปตรงมา

อัลหัจญญาญได้สร้างวังส่วนตัวของเขาที่เมืองวาสลิฏ (อยู่ระหว่าง
เมืองบัศเราะฮ์และกูปะฮ์ ในแคว้นอิรัก) เมื่อสร้างเสร็จแล้วเขาก็ได้
เชิญประชาชนทั้งหลายให้มาร่วมชื่นชมยินดีและขอคู่อารีให้กับเขา

อัลหะสันไม่ยอมปล่อยให้ตัวเองพลาดโอกาสการชุมนุมใน
ครั้งนี้ ท่านออกไปร่วมชุมนุมด้วย เพื่อจะได้ชี้แนะตักเตือนผู้คน
มิให้ลุ่มหลงกับدنยา แต่ให้หลงใหลกับสิ่งที่มียู่ ณ ที่อัลลอฮ์ ผู้ทรง
เกียรติและยิ่งใหญ่ แทน

เมื่อมาถึงที่ชุมนุม ท่านเห็นว่าผู้คนกำลังมองดูวังหลังใหญ่
พวกเขาตกอยู่ในภวังค์แห่งความมั่งคั่งมั่งมี ทะลึ่งงันกับความกว้างขวาง
และต้องมนต์กับสิ่งของประดับประดาทั้งหลาย อัลหะสันหยุดยืน
อยู่ท่ามกลางผู้คนเพื่อกล่าวปราศรัย และนี่คือส่วนหนึ่งจากคำพูด
ของท่าน

“แท้จริง เรากำลังมองดูอาคารที่สร้างขึ้นโดยคนที่อัปยศที่สุด
และเราพบว่าเมื่อก่อน ฟิรเอานุก์เคยสร้างวังที่ใหญ่โต อีกทั้งยังสูง
ยิ่งกว่าอาคารหลังนี้อีก แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำลายทิ้ง ทั้งฟิรเอานุก์
และสิ่งที่เขาได้สร้างขึ้นมา อัลหัจญญาญจะรู้ี่เปล่าว่า ชาวฟา
ห์ต่างสาปแช่งเขา และชาวโลกทั้งหลายก็หลอกลวงเขา...”

อัลหะสันยังคงพูดต่อไป กระทั่งผู้ฟังคนหนึ่งได้หยุดท่านไว้
เพราะเกรงว่าอัลหัจญญาญจะรู้และระบิดความโกรธใส่ท่าน ผู้ฟัง

คนนั้นพูดว่า “พอแล้ว...พอแล้วละ โอ้อบู่สะอิด (เป็นชื่อกุนยะสุของอัลหะสัน)”

อัลหะสันจึงพูดกับชายคนนั้นว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงรับเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้รู้ไว้ว่า พวกเขาจะต้องนำเสนอความจริงแก่มวลมนุษย และไม่ปกปิดมันไว้”

วันต่อมา เมื่ออัลหัจญญาญ์ทราบข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวาน เขาก็ได้เข้ามาอยู่ที่ชุมชน เขาโมโหมากและได้พูดขึ้นว่า “พวกเจ้าจงวิบัติและพินาศไปซะเถิด เจ้าทาสจากเมืองบัสเราะฮ์ได้ลุกขึ้นพูดเรื่องของฉัน แต่ไม่มีใครเลยในหมู่พวกเจ้าที่จะปฏิเสธและตอบโต้มัน ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันขอสั่งให้พวกเจ้าฆ่ามันซะ เจ้าพวกซี้ซลาดทั้งหลาย!”

แล้วอัลหัจญญาญ์ก็สั่งให้นำดาบและพลอกหนังมาให้ แล้วทั้ง 2 อย่างก็ถูกนำมา จากนั้นเขาก็เรียกมือสังหารมา แล้วมือสังหารก็ได้มายืนอยู่ต่อหน้าเขา เขาได้ส่งเจ้าหน้าที่กลุ่มหนึ่งออกไปจับกุมตัวท่านอัลหะสัน ไม่นานท่านก็ถูกนำตัวมา ทุกสายตajibจ้องไปยังท่าน และหัวใจก็เต้นแรงไม่หยุด เมื่ออัลหะสันเห็นดาบ พลอกหนัง และมือสังหาร ท่านก็ขยับปากพูดอะไรบางอย่าง แล้วท่านก็ยื่นเผชิญหน้ากับอัลหัจญญาญ์โดยไม่หวั่นเกรงเลยแม้แต่น้อย

ท่านเป็นตัวแทนความยิ่งใหญ่ของผู้ศรัทธา คือเกียรติยศและศักดิ์ศรีของชาวมุสลิม และเป็นนักดาอีย์ผู้เรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์

เมื่ออัลหัจญญาญ์เห็นท่านอัลหะสัน เขาเกิดรู้สึกหวั่นเกรงอย่างที่สุด เขาพูดขึ้นว่า “ตรงนี้ โอ้อบู่สะอิด...ตรงนี้เลย!” เขาสั่งให้เปิดทางให้อัลหะสัน และยังคงพูดต่อไปว่า “มาตรงนี้ได้เลย”

ผู้คนต่างมองดูอัลหัจญญาญด้วยความแปลกใจ โดยเฉพาะเมื่อเขาเชิญอัลหะสันให้ขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์ของเขา

เมื่ออัลหะสันได้นั่งลงในที่ชุมนุมแล้ว อัลหัจญญาญก็หันไปทางท่าน และได้ถามเรื่องราวศาสนากับท่าน อัลหะสันตอบทุกคำถามของอัลหัจญญาญด้วยหัวใจที่มั่นคง คำอธิบายที่ชัดเจน และด้วยความรู้ที่กว้างขวาง กระทั่งอัลหัจญญาญได้พูดกับท่านว่า “ท่านคือหัวหน้าของบรรดาอุละมาอ์ โอ้อูสะฮีด” จากนั้นเขาก็สั่งให้นำน้ำหอมราคาแพงมาให้ เขาทาน้ำหอมลงไปที่เคราของอัลหะสัน กล่าวอำลา และส่งตัวท่านถึงหน้าประตู

ขณะที่อัลหะสันกำลังออกไปนั้น บริวารคนหนึ่งของ อัลหัจญญาญ ได้ติดตามท่านออกไปด้วย เขาได้ถามอัลหะสันว่า “โอ้ท่านอูสะฮีด อัลหัจญญาญปฏิบัติกับท่านในแบบที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้เลย และฉันสังเกตเห็นว่า ตอนที่ท่านมาถึง ท่านมองเห็นดาบและพลอกหนึ่ง แล้วท่านก็ขยับริมฝีปากกล่าวบางอย่าง ท่านกล่าวอะไรหรือครับ?”

อัลหะสันตอบว่า “ฉันกล่าวว่า โอ้ผู้ทรงดูแลความโปรดปราน และเป็นที่พักพิงของฉันในยามยาก โปรดทำให้ความโกรธกริ้วของเขา (อัลหัจญญาญ) เย็นลงและปลอดภัยแก่ตัวฉันด้วยเถิด เจกเช่นที่พระองค์เคยทำให้ไฟเย็นลงและปลอดภัยแก่นบีอิบรอฮีม”²⁴

24 - ดู สุวัณ ฆะยาติต ตาบีฮีน โดย ดร.อัศดุรเราะหฺมาน เราะอ์ฟัต อัลบาซา หน้า 101-104

“แท้จริง เรากำลังมองดู
อาคารที่สร้างขึ้น
โดยคนที่อัปยศที่สุด
และเราพบว่าเมื่อก่อน
ฟิรเอานูก็เคยสร้างวัง
ที่ใหญ่โต อึกทั้งยังสูง
ยิ่งกว่าอาคารหลังนี้อีก
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรง
ทำลายทิ้ง ทั้งฟิรเอานู
และสิ่งที่เขาได้สร้างขึ้นมา
อัลหัจญญะญจะรู้รีเปสำนะ
ว่า ชาวฟาอ์ต่าง
สาปแช่งเขา
และชาวโลกทั้งหลาย
ก็หลอกลวงเขา...”

บทนำหนังสืออัลเคาะร็อญ

ว่ากันว่า หนึ่งในยุคสมัยที่เป็นยุคทองของประวัติศาสตร์อิสลาม ก็คือช่วงการปกครองของเคาะลีฟะฮ์ลำดับที่ 5 แห่งราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ คือเคาะลีฟะฮ์ฮารูน อัรเราะซิด คือตั้งแต่ช่วงปีฮิจเราะฮ์ที่ 170–193 เป็นยุคสมัยที่อาณาจักรอิสลามมีความกว้างขวาง เข้มแข็ง และเจริญรุ่งเรือง

วันหนึ่งเคาะลีฟะฮ์ฮารูน อัรเราะซิด ได้ขอให้อับยูสุฟ อัลกอฎีย์ เขียนหนังสือเกี่ยวกับการเรียกเก็บภาษีจากประชาชน (กิตาบอัลเคาะร็อญ)

เคาะลีฟะฮ์ฮารูน อัรเราะซิด ให้ความสำคัญพินับถือแก่อับยูสุฟ อัลกอฎีย์ มาก ท่านคือลูกศิษย์คนสนิทของอิมามอับูหะนีฟะฮ์ เราะหิมะฮ์สุลลอฮ์ ได้รับการยอมรับในวิชาความรู้หลากหลายด้าน กระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาสูงสุดของอาณาจักรอิสลามมาตั้งแต่ยุคเคาะลีฟะฮ์อัลมะฮ์ดีีย์ คุณพ่อของเคาะลีฟะฮ์ฮารูน อัรเราะซิด

เมื่อรับทราบถึงความต้องการของเคาะลีฟะฮ์ ท่านผู้พิพากษาใหญ่ก็ได้เริ่มเขียนหนังสือดังกล่าวขึ้นมา โดยไม่ลืมที่จะเริ่มต้นบทนำหนังสือด้วยการกล่าวตักเตือนเคาะลีฟะฮ์ ท่านเขียนไว้ว่า :

“โอ้อะมีรุลมุอ์มินีน มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ แท้จริงท่านได้แบกรับหน้าที่ความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ ที่มีผลบุญการตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ (หากท่านทำหน้าที่อย่างดี) แต่ก็มิบทลงโทษตอบแทนที่รุนแรงด้วยเช่นกัน (หากท่านไม่ทำหน้าที่ของตัวเอง) อัลลอฮ์ทรงมอบกิจการของอุมมะฮ์นี้ให้ท่านดูแล ท่านติดต่อพบปะกับผู้คนมากมายทั้งเช้าและเย็น อัลลอฮ์ได้มอบหมายให้ท่านรับผิดชอบพวกเขา พระองค์ไว้วางใจให้ท่านดูแลพวกเขา พระองค์ทดสอบท่านด้วยกับพวกเขา และให้ท่านจัดการเรื่องของพวกเขา

อาคารจะไม่มีทางมั่นคงได้เลย หากมิได้วางรากฐานไว้บนความดี (ความยำเกรงต่อพระเจ้า) อัลลอฮ์จะทรงมายังอาคารหลังนั้น แล้วทำลายมันทิ้งจนพังพินาศทับผู้ที่สร้างมันขึ้นมา หรือไม่พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือและสนับสนุนเขา ดังนั้น ท่านอย่าได้ปล่อยปละละเลยกิจการของอุมมะฮ์และประชาชนที่พระองค์ได้ทรงมอบหมายไว้กับท่านเด็ดขาด

แท้จริงความเข้มแข็งนั้นอยู่ในการทำงานด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ท่านอย่าได้ผลัดงานของวันนี้ไปวันพรุ่งนี้ ถ้าท่านทำอย่างนั้น ท่านก็ปล่อยปละละเลยแล้ว แท้จริงอะญ์ล (ความตาย) ย่อมมาถึงก่อนที่ความหวังทุกอย่างจะบรรลุผล ฉะนั้นจงต้อนรับอะญ์ลด้วยการทำงานเถิด เพราะไม่มีการทำงานอีกแล้วหลังจากอะญ์ล

แท้จริง ผู้นำจะถูกนำตัวไปยังพระผู้เป็นเจ้าเพื่อสอบสวนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเขา ดังนั้น ท่านจงดำรงไว้ซึ่งความถูกต้องในอำนาจหน้าที่ที่อัลลอฮ์ได้มอบหมายไว้กับท่าน แม้เพียงช่วงเวลา

เดียวในตอนเช้าก็ตาม เพราะแท้จริงแล้วผู้นำที่มีความสุขที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ ในวันกิยามะฮ์ข้างหน้า ก็คือผู้นำที่สร้างความสุขให้กับประชาชนของเขา

ท่านอย่าทำสิ่งที่ผิดจนประชาชนพากันทำตามท่านไปด้วย จงระมัดระวังการตัดสินใจด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำและความโกรธ เมื่อท่านเผชิญหน้ากับ 2 ทาง ทางหนึ่งเพื่ออาคิเราะฮ์ อีกทางเพื่อ دنیا ก็จงเลือกทางแห่งอาคิเราะฮ์เถิด เพราะอาคิเราะฮ์นั้นถาวร ส่วนดนยานั้นมีวันสิ้นสลาย ซึ่งผู้ที่ยำเกรงจะระมัดระวังอยู่เสมอ

ท่านจงปฏิบัติกับผู้คนในเรื่องของอัลลอฮ์ด้วยความยุติธรรม ทั้งกับคนใกล้และคนไกล และอย่ากลัวการตำหนิของผู้ใดในเรื่องของพระองค์ ท่านจงระมัดระวัง แท้จริงการระแวงระวังนั้นทำได้ด้วยหัวใจ ไม่ใช่ด้วยปาก

ท่านจงตักวาต่ออัลลอฮ์ ท่านจะบรรลุถึงความตักวาได้ก็ด้วยการหลีกเลี่ยงการฝ่าฝืนต่อพระองค์ ใครก็ตามที่ตักวาต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะคอยปกป้องดูแลเขา

โอ้อะมีรุลมุอ์มินีน ฉันขอสั่งเสียให้ท่านปกป้องดูแลสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานและมอบหมายให้ท่านดูแล และท่านอย่ามองสิ่งเหล่านั้นเว้นแต่เพื่อกลับไปหาอัลลอฮ์และทำมันเพื่อพระองค์ เพราะหากท่านไม่ทำเช่นนั้นแล้ว ทางนำที่เรียบง่ายจะทำให้ท่านรู้สึกลำบาก มันจะบดบังดวงตาของท่าน ซ่อนสัญญาณของทางนำไปจากท่าน ทำให้ท่านรู้สึกคับแคบ ปฏิเสธสิ่งที่ท่านรู้ และยอมรับสิ่งที่ท่านปฏิเสธ ท่านจงต่อสู้กับจิตใจของตัวเองและมีชัยเหนือมัน แท้จริงผู้นำที่ละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบ จนความเสียหายต่างๆ เกิดขึ้นด้วยน้ำมือของเขานั้น ถ้าเขาต้องการ เขาก็สามารถหลีกเลี่ยงมันได้ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์

ท่านจงเผยแพร่ทางนำไปยังทุกที่ เพราะการละทิ้งมัน หมายถึงการละเลยต่อทางนำนั่นเอง เมื่อไหร่ที่ผู้คนสาละวนอยู่กับสิ่งอื่น ความวิบัติก็จะบังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่หากพวกเขาทำความดี พวกเขา ก็จะเป็นคนที่มีความสุขที่สุด และอัลลอฮฺจะทรงตอบแทนด้วยความดีงามที่ทวีคูณ

ท่านจงระวังไว้ให้ดี อย่าได้ละเลยประชาชนของท่านเอง พระผู้เป็นเจ้าจะยึดเอาสิทธิของพวกเขาไปจากท่าน และจะทำให้ท่านตกต่ำ เพราะว่าท่านละเลยผลประโยชน์ของตัวเอง อาคารนั้นแข็งแรงก่อนที่มันจะชำรุดทรุดโทรม และท่านจะได้รับ (การตอบแทนที่ดี) จากสิ่งที่ท่านทำกับประชาชนของท่าน จงอย่าลืมนะและอย่าละเลยพวกเขา รวมถึงสิ่งต่างๆ ที่สร้างความผาสุกให้กับพวกเขา แล้วอัลลอฮฺก็จะไม่ลืมท่าน และจะไม่ละเลยต่อสิทธิของท่านบนโลกนี้ด้วย

ท่านจงเติมเต็ม ค่ำคืนและวันเหล่านี้ด้วยการขยับลิ้น ในใจของท่านเพื่อกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺให้มาก ด้วยคำกล่าว ตัสบีหฺ (สุบหานัลลอฮฺ), ตะฮฺลีล (ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ), ตะหฺมิด (อัลหัมดุลิลลาฮฺ) และการเศาะละวาตให้กับท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นบีผู้เป็นความเมตตาและเป็นผู้นำที่ชี้แนะทาง”²⁵

25 - ดูบทนำหนังสือ อัลเคาะร็อญฺ โดย อิมามอบูยูสุฟ อัลกอฎีย์

ท่านอย่าทำ
สิ่งที่ผิดจนประชาชนพากัน
ทำตามท่านไปด้วย
จงระมัดระวังการตัดสินใจ
ด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำ
และความโกรธ
เมื่อท่านเผชิญหน้ากับ 2 ทาง
ทางหนึ่งเพื่ออาคิเราะฮ์
อีกทางเพื่ออุญยา
ก็จงเลือกทาง
แห่งอาคิเราะฮ์เถิด
เพราะอาคิเราะฮ์นั้นถาวร

ฉันมีสิทธิ์หลังเลือดพวกเขา

ในช่วงการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อุมัยยะฮ์ อัลมันศูร เคาะลีฟะฮ์คนที่ 2 แห่งราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ ชาวโมซูลในอิรักได้ลุกขึ้นต่อต้านการปกครองของเขา ทั้งที่เคาะลีฟะฮ์ได้เคยข่มขู่ไว้ก่อนแล้วว่า หากประชาชนชาวโมซูลก่อการกบฏ เขาก็มีสิทธิ์ที่จะประหารประหารและหลังเลือดของพวกเขา

อัลมันศูรได้รวบรวมบรรดาผู้รู้ นักนิติศาสตร์ ซึ่งมีอิหม่ามอบูหะนีฟะฮ์ อยู่ในกลุ่มผู้รู้เหล่านั้นด้วย อิหม่ามอบูหะนีฟะฮ์ เราะหิมะฮ์สุลลอฮ์ หรือชื่อจริงคือ “อันนุอมาน บินซาบิต” คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ในหมู่ตาบิอิน เป็นอิหม่ามเจ้าของมัซฮับหะนะฟียะ ซึ่งนับเป็นมัซฮับแรกจากมัซฮับทั้ง 4 ที่ถือกำเนิดขึ้นมา

ท่านอิบนุลมุบาร็อก เราะหิมะฮ์สุลลอฮ์ เคยยกย่องอิหม่ามอบูหะนีฟะฮ์ไว้ว่า “ฉันเคยเห็นคนที่ขยันอิบาดะฮ์มากที่สุด, คนที่มีความ

เครื่องครัดและสำรวมตนที่สุด, คนที่รอบรู้มากที่สุด และคนที่มีความเข้าใจมากที่สุด คนที่ขยันอิบาคะฮ์มากที่สุดคืออับลอะซีซ บินอบูดาอูด ส่วนคนที่เครื่องครัดและสำรวมตนที่สุดคืออัลฟุฎัยล บินอียาฏ และคนที่รอบรู้ที่สุดก็คือสุฟยาน อัษเษารีย์ ในขณะที่คนที่มีความเข้าใจมากที่สุดก็คืออบูหะนีฟะฮ์” แล้วอิบนุลมุบาร็อกก็กล่าวต่อว่า “ฉันไม่เคยเห็นใครที่มีความเข้าใจลึกซึ้งเท่าเขา”²⁶

เมื่อบรรดาผู้รู้ได้รวมตัวกันครบแล้ว เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรก็ได้กล่าวขึ้นว่า “ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮ์ อะลียฮิ วะสลัลัม เคยกล่าวไว้ใช่ไหมว่า ‘ผู้ศรัทธานั้นจะต้องทำตามเงื่อนไข (หรือสัญญา) ของตัวเอง’ และชาวโมซูลเคยสัญญาไว้ว่าจะไม่ทำการกบฏต่อฉัน แต่พวกเขากลับออกมาต่อต้านการปกครองของฉัน ฉะนั้น ฉันก็มีสิทธิ์ที่จะหลังเลียดพวกเขาได้”

ชายคนหนึ่งได้พูดขึ้นว่า “ท่านใจกว้างกับพวกเขา และพวกเขาก็ยอมรับในคำพูดของท่าน หากท่านให้อภัย ท่านก็จะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ให้อภัย แต่หากท่านจะลงโทษ พวกเขาจะอ้างสิทธิ์อะไรได้อีก”

แล้วชายคนนั้นก็ถามอบูหะนีฟะฮ์ว่า “โอ้ท่านเชค ท่านคิดเห็นอย่างไรบ้าง? เราอยู่ในการปกครองตามแบบอย่างนบี และอยู่ในแผ่นดินที่ปลอดภัยมิใช่หรือ?”

26 - ดู มนะนาฮิลล อะอิมมะฮ์ อัลอรับะฮะฮ์ โดย อูษะกะรียา อัลลิลมาลีย์ หน้า ที่ 174

อิมามอบูหะนีฟะฮ์ตอบว่า “พวกเขาให้สัญญากับท่านในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความสามารถ และท่านก็ทำสัญญากับพวกเขาด้วยกับสิ่งที่ไม่ใช่สิทธิของท่าน เพราะไม่อนุญาตให้หลังเลือดของมุสลิม เว้นแต่ด้วยกับ 1 ใน 3 สาเหตุเท่านั้น”²⁷

อัลมันศูรสั่งให้บรรดาผู้รู้ลุกขึ้นแล้วแยกย้ายกันออกไป ยกเว้นอิมามอบูหะนีฟะฮ์ที่อัลมันศูรเรียกให้อยู่ต่อ แล้วเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรก็พูดขึ้นว่า “โอ้ท่านเชค ท่านพูดถูกต้องแล้ว ท่านจงกลับไปยังเมืองของท่านเถิด แต่อย่าได้ฟัตวา (ตัดสินชี้ขาด) แก่ผู้คน ด้วยกับสิ่งที่อาจสร้างความเสื่อมเสียแก่ผู้นำของท่านได้ เกรงว่ามันจะกลายเป็นเครื่องมือของพวกเคาะวาริจญ์”²⁸

มีต่อ...

27 - อิมามอบูหะนีฟะฮ์ เราหิมะฮ์ลลอฮ์ กำลังอ้างถึงหะดีษของท่านนบี คือลัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

لَا يَجِلُّ دَمُ الْمُؤْمِنِ إِلَّا بِأَخَى نَلَاذٍ : النَّيْبِ الرَّائِي، وَالنَّفْسِ بِالنَّفْسِ
وَالْإِنْفِ بِالْإِنْفِ

“ไม่อนุญาตให้หลังเลือดของมุสลิมคนหนึ่ง เว้นแต่ด้วย 1 ใน 3 สาเหตุ ได้แก่ (1) ผู้ทำผิด ประเวณีที่แต่งงานแล้ว (2) ชดใช้ชีวิตด้วยชีวิต (คือ การประหารฆาตกรที่ฆ่าชีวิตผู้อื่น) และ (3) ผู้ที่ ละทิ้งศาสนา แยกตัวออกจากญะมาอะฮ์ (ประชาชาติอิสลาม)” (บันทึกโดย อัลบุคอรีและมุสลิม)

28 - ดู มะนากิบ อัลอิมามุล อะอฺฮิมะฮ์ โดย อิบnulบะซาซี๊ เล่มที่ 2 หน้าที่ 17

จับไม่คู่ควร กับหน้าที่ดังกล่าว

แม้จะได้รับคำเตือนว่าให้ระมัดระวังในการให้คำฟัตวา แต่ด้วยความซื่อตรงและเด็ดเดี่ยวกล้าหาญ อิมามอูษะนีพะสุจึงไม่ยอมให้ใครเข้ามามีอิทธิพลหรือแทรกแซงท่านในการพูดความจริงได้

อิมามอูษะนีพะสุได้วิพากษ์วิจารณ์เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรอย่างตรงไปตรงมาในมัจญลิสของท่าน อีกทั้งยังปฏิเสธของสະติยะฮ์ต่าง ๆ ที่เคาะลีฟะฮ์สุได้ส่งมาหวังเอาใจท่านด้วย²⁹

และเมื่อกองทัพของอัลมันศูรได้ลงมือปราบปรามประชาชนที่ลุกขึ้นต่อต้านความอธรรมของรัฐ และสังหารมุฮัมมัด อันนัฟซชะกีย และอิบรอฮีม น้องชายของเขา ซึ่งเป็นแกนนำในการลุกฮือในครั้งนี้ ทำให้ชื่อของอิมามอูษะนีพะสุก็ยิ่งแข็งแกร่งมากขึ้นเพราะทั้ง 2 คน คือ อะฮ์ลุลบัยตฺที่สืบเชื้อสายถึงท่านนบีมุฮัมมัด คืออลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และยังเป็นลูกชายของอับดุลลอฮุ บินอัลหะสัน ซึ่งอิมามอู

29 - ดู อูษะนีพะสุฯ โดย มุฮัมมัด อูษะฮ์เราะฮ์ หน้า ที่ 53

หะนีพะสุมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเคยศึกษาเรียนรู้ศาสนาจากเขา มาโดยตรงด้วย

เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรผู้ดีถึงเกียรติศักดิ์ของอิมามอูษะนีพะสุ เขาต้องการแต่งตั้งให้ท่านเป็นกอฎีย์ (ผู้พิพากษา) แห่งเมืองแบกแดด เพื่อหวังจะเอาใจและทดสอบความจงรักภักดีของท่าน

อิมามอูษะนีพะสุถูกเรียกตัวไปพบเคาะลีฟะฮ์ที่แบกแดด อัลมันศูรได้กล่าวสาบานว่าจะแต่งตั้งให้ท่านเป็นผู้พิพากษา แต่อิมามอูษะนีพะสุก็สาบานเช่นกัน ท่านยืนยันว่าจะไม่รับตำแหน่งดังกล่าว

ฮัรเราะฮ์บิอฺ บินญุส เจ้าหน้าที่ผู้รับใช้ของเคาะลีฟะฮ์ จึงพูดกับอิมามอูษะนีพะสุว่า “ท่านไม่เห็นหรือว่า อะมีรุลมุอ์มินีน ได้กล่าวสาบานแล้ว?”

ท่านอิมามตอบว่า “อะมีรุลมุอ์มินีนนั้นสามารถจ่ายกัฟฟาเราะฮ์ (ค่าปรับเนื่องจากการทำผิดหรือยกเลิก) ค่าสาบานมากกว่าฉัน” ท่านปฏิเสธไม่ยอมรับตำแหน่งที่เคาะลีฟะฮ์เสนอ

ฮัรเราะฮ์บิอฺได้เล่าว่า : ฉันเห็นอัลมันศูรมอบตำแหน่งผู้พิพากษาให้กับอูษะนีพะสุ แต่เขากลับพูดว่า “จงตัดกวาต้ออัลลอฮ์ และอย่ามอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับใคร นอกจากคนที่เกรงกลัวพระองค์เท่านั้น ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันไม่ใช่คนที่น่าไว้วางใจในภาวะสุขสบายดี แล้วฉันจะเป็นคนที่น่าไว้วางใจในภาวะโศกได้อย่างไร? หากท่านออกคำสั่งบางอย่าง แล้วท่านก็ข่มขู่ฉันว่าจะเลือกการถูกโยนทิ้งให้จมลงในแม่น้ำยูเฟรติสหรือยอมทำตามคำสั่งดังกล่าว แน่نونฉันจะเลือกจมลงไปแม่น้ำ ท่านมีครอบครัวที่ต้องการให้คนเคารพนับถือพวกเขาเพื่อท่าน และฉันไม่คู่ควรกับหน้าที่ดังกล่าว”

เคาะลีฟะฮ์อัลมันสุรได้กล่าวว่า “เจ้าโกหก เจ้าคู่ควรกับตำแหน่งนี้”

อิมามอบูหะนีฟะฮ์จึงตอบกลับไปว่า “ท่านได้ตัดสินฉันแล้ว ท่านจะแต่งตั้งให้คน ๆ หนึ่งเป็นผู้พิพากษาได้อย่างไร ทั้งที่เขาเป็นจอมโกหก”³⁰

การปฏิเสธตำแหน่งดังกล่าว เท่ากับเป็นการปฏิเสธบัญชาของเคาะลีฟะฮ์ สุดท้ายอิมามอบูหะนีฟะฮ์จึงถูกลงโทษด้วยการโบยและถูกจองจำโดยไม่มีกำหนด ด้วยอายุที่มากแล้วและร่างกายก็ทรุดโทรมลงเรื่อย ๆ สุดท้ายท่านก็ล้มป่วยและเสียชีวิตลงในที่สุด

อิมามอบูหะนีฟะฮ์เสียชีวิตในปีฮิจเราะฮ์ที่ 150 บ้างว่า 151 หรือ 153 และบ้างก็บอกว่า ท่านเสียชีวิตในวันเดียวกับที่อิมามอัชชาฟีอีย์กำเนิดขึ้นมา มีผู้คนกว่า 50,000 คนมาร่วมเป็นสักขีพยานละหมาดญะนาซะฮ์ให้กับท่าน ³¹

30 - ดู วะฟะยัต อัลอะอฺยาน วะอันบาอฺ อับนาอิซ ชะมาน โดย อิบน์ค็อลลีกัน เล่มที่ 5 หน้าที่ 407

31 - ดู อบูหะนีฟะฮ์ โดย มุฮัมหมัด อบูชะฮฺเราะฮ์ หน้าที่ 59

บัลลังก์ไม้เท้า และร่างกฎหมาย

คิลาพะสุอัปบาสิยะสุ คือรัฐอิสลามลำดับที่ 3 มีเมืองหลวงตั้งอยู่ที่เมืองแบกแดดในอิรัก เป็นรัฐที่ปกครองโดยบรรดาผู้นำที่มีเชื้อสายมาจากอัลอับบาส บินอับดุลมุฏฏะลิบ คุณลุงของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกสถาปนาขึ้นหลังจากที่สามารถโค่นล้มราชวงศ์อุมัยยะฮ์ได้สำเร็จ

อับดุลลอฮ์ บินอลี หนึ่งในแกนนำการปฏิวัติ ซึ่งมีศักดิ์เป็นลุงของ อนุลออบาส อับดุลลอฮ์ อัลสะฟาฮ์ และอบูญะฮ์ร อัลมันศูร ที่ต่อมา ได้กลายเป็นเคาะลีฟะฮ์คนแรกและคนที่สองของราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ตามลำดับ

ภายหลังขับไล่ราชวงศ์อุมัยยะฮ์ออกไปได้สำเร็จ อับดุลลอฮ์ บินอลีได้เข้าไปที่เมืองดะมัสกัส เขาตามหาอัลเอาซาอีย์ อยู่ 3 วัน แต่ไม่เจอตัวเลย กระทั่งอัลเอาซาอีย์ได้มาปรากฏตัวต่อหน้าเขา

อัลเอาซาอีย์ หรือชื่อจริงคือ อับดุลมุฏ อับดุลเราะหฺมาน บินอัมรุ คือตาบิิตตาบอินที่ป็นผู้ร้่านกนิตศาสตรอิสลามและนักหะดีษ และ ถูกยกย่องให้เป็นอิมามแห่งแผ่นดินชาม

อิมามอัลเอาซาอีย์ เราะหิมะฮ์ลุลลอฮ์ ได้เล่าเหตุการณ์ต่อไปนี้ ด้วยตัวเอง ท่านเล่าว่า :

ฉันได้เข้าพบอับดุลลอส บินอลี ขณะนั้นเขากำลังนั่งอยู่บน บัลลังก์ มือขวาทือไม้เท้า และมือซ้ายถือเอกสารร่างกฎหมายเอาไว้ รอบ ๆ ตัวเขามีบรรดาทหารยืนถือดาบ ฟัก และเหล็ก ฉันให้สลาม แต่เขาไม่ตอบกลับมา เขาใช้ไม้เท้าในมือตีพื้น แล้วก็กล่าวขึ้นว่า “โอ้อเอาซาอีย์ เจ้าคิดเห็นอย่างไรบ้างกับสิ่งที่เราทำไป เราจัดอำนาจของ บรรดาผู้ธรรมต่อประชาชนและแผ่นดิน มันคือการญิฮาดและริบาฏ (การป้องกันชายแดนของแผ่นดินอิสลาม) ใช่ไหม?”

ฉันตอบว่า “โอ้ท่านผู้นำ ฉันได้ยินยะหฺยา บินสะอิด อัลอันศอ รีย์ อัตตัยมีย (เป็นตาบิอิน) เล่าว่าเขาได้ยินมุฮัมมัด บินอิบรอฮีม (เป็นตาบิอิน) เล่าว่าเขาได้ยิน อัลเกาะมะฮ์ บินวักก็อศ (เป็นตาบิ อิน³²) เล่าว่า :

ท่านอุมร์ บินอัลค็อฏฏอบ เราะหิมะฮ์ลุลลอฮ์อันฮ์ กล่าวว่า ฉันเคย ได้ยินท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลม กล่าวว่

32 - อัลเกาะมะฮ์ เป็นตาบิอินที่เกิดในยุคนบี แต่ไม่ทันได้เจอกับท่านนบี ในวิชาหะดีษจะเรียกว่า “อัล มุค็อดร็อม” หรือจะเรียกว่าเป็น “ตาบิอินรุ่นแรก” ก็ได้ (ดู นุซฮะตุล ฟูฎะลาอ์ ตะฮ์ซิบ ลียะรุล อะอะ ลาม อันนุบะลาอ์ โดย เชคมุฮัมมัด หะสัน บินอะกิล มุซา อัชชะร็ฟ เล่มที่ 1 หน้าที่ 330)

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ
 هُجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَحُجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ
 كَانَتْ هُجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَبْتَغِيهَا،
 فَحُجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ

แท้จริง การงานทั้งหลายขึ้นอยู่กับเจตนา และทุกคนจะได้รับ
 ในสิ่งที่เขาได้เจตนาไว้ ดังนั้นใครก็ตามที่การอพยพของเขาเป็นไป
 เพื่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ การอพยพของเขาก็เป็นไปเพื่อ
 อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ และใครก็ตามที่การอพยพของเขา
 เป็นไปเพื่อ دنیاที่เขาต้องการหรือเพื่อแต่งงานกับหญิงคนหนึ่ง การ
 อพยพของเขาก็เป็นไปตามความประสงค์ที่เขาได้อพยพไป (บันทึก
 โดย อัลบุคอรีและมุสลิม)”

อับดุลลอฮ์ บินอลี ได้ใช้ไม้เท้าของเขาตีลงที่พื้นอย่างแรง ทหาร
 รอบกายเขาก็หันมาจับดาบกัน แล้วเขาก็ถามขึ้นว่า “โอ้เอาซาอีย์ แล้ว
 เจ้าคิดเห็นอย่างไรบ้างเรื่อง (การหลั่ง) เลือดของพวกอุมัยยะฮ์?”

ฉันตอบว่า “ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลุลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม
 เคยกล่าวไว้ว่า

لَا يَجِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَخْدَى ثَلَاثٍ: النَّيْبُ الرَّانِي،
 وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ

‘ไม่อนุญาตให้หลังเลือดของมุสลิมคนหนึ่ง ยกเว้นด้วยกับ 1 ใน 3 สาเหตุ (ได้แก่) ชดใช้ชีวิตด้วยชีวิต (คือ การประหารฆาตรกรที่ฆ่าชีวิตผู้อื่น), ผู้ทำผิดประเวณีที่แต่งงานแล้ว และผู้ที่ละทิ้งศาสนา แยกตัวออกจากญะมาอะฮ์ (ประชาชาติอิสลาม)’ (บันทึกโดย อัลบุคอรี และมุสลิม)

อับดุลลอฮ์ บินอลี ใช้ไม้เท้าตีพื้นอีกครั้ง ครึ่งนี้แรงขึ้นไปอีก แล้วเขาก็ถามว่า “แล้วเรื่องสมบัติของพวกเขาละ?”

ฉันตอบว่า “หากพวกเขาได้รับมาด้วยวิธีที่หะรอม มันก็เป็นสิ่งที่หะรอมสำหรับท่านด้วย แต่ถ้าพวกเขาได้มาด้วยวิธีที่หะلال มันก็ไม่ใช่สิ่งที่หะلالสำหรับท่านอยู่ดี เว้นแต่ท่านจะรับมาด้วยวิธีการที่ศาสนานุญาตเท่านั้น”

อับดุลลอฮ์ บินอลี ตีไม้เท้าแรงขึ้นกว่าเดิมไปอีก แล้วก็ถามว่า “จะเป็นอย่างไรหากเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกอฎีย์ (ผู้พิพากษา) ?”

ฉันตอบว่า “คนก่อนหน้าท่านไม่เคยเสนอเรื่องนี้กับฉันเลย ฉันขอใบให้พวกเขาปฏิบัติดีกับฉันก่อนมากกว่า”

อับดุลลอฮ์ก็ถามว่า “ดูเหมือนว่าเจ้าอยากกลับไปอยู่แล้ว?”

ฉันก็ตอบว่า “ฉันมีภรรยา และพวกเขามีสิทธิที่ฉันต้องสนองตอบ ขณะนี้หัวใจของพวกเขารู้สึกวิตกกังวลเพราะฉัน”

ฉัน (อัลเอาซาอียี) อุดหนุนอย่างระมัดระวัง เพราะเกรงว่า ศรีษะอาจจะร่วงหล่นลงมาได้ แต่สุดท้ายอับดุลลอฮ์ก็อนุญาตให้ฉันกลับไปได้³³

มีต่อ...

33 - ดู อัลอิสลาม บัณณั อุละมาอ์ วุลหุกาม โดย อับดุลอะซีซ อัลบัตรีย์ หน้าที่ 62 หรือดู อัลมะญลลุละฮ์ อัลอะเราะบียัย หมายเลขที่ 71 ปี ค.ศ. 1964 หัวข้อ “อัลเอาซาอียี ฟะกีส อะฮ์ลุซซาม”

“หากพวกเขา
ได้รับมาด้วยวิธีที่หะรอม
มันก็เป็นสิ่งที่หะรอม
สำหรับท่านด้วย
แต่ถ้าพวกเขาได้มา
ด้วยวิธีที่หะลาล
มันก็ไม่ใช่ว่าสิ่งที่หะลาล
สำหรับท่านอยู่ดี
เว้นแต่ท่านจะรับมา
ด้วยวิธีการที่ศาสนา
อนุญาตเท่านั้น”

ทำไมท่านมาหาเราช้านักล่ะ?

อิมามอัลเอาซาอีห์ (เกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 88 และเสียชีวิตในปีฮิจเราะฮ์ที่ 159)³⁴ คือ 1 ในผู้รู้ไม่กี่คนที่ได้รับความเคารพเป็นพิเศษจากเคาะลีฟะฮ์อับดุลอะซีซ อัลมันศูร ต่อไปนี้คือสิ่งที่ท่านได้เล่าไว้ด้วยตัวเอง ท่านเล่าว่า :

อะมีรุลมูมินีน อับดุลอะซีซ อัลมันศูร ได้ส่งคนมาแจ้งให้ฉันเข้าพบ ขณะนั้นฉันอยู่ที่ชายหาดริมทะเล ฉันได้เดินทางไป และเมื่อฉันมาถึง ฉันก็ได้ให้สลามแก่เคาะลีฟะฮ์ เขารับสลามและอนุญาตให้ฉันนั่งลง แล้วเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรก็ถามขึ้นว่า “ทำไมท่านมาหาเราช้านักล่ะ อัลเอาซาอีห์?”

ฉันถามกลับว่า “ท่านต้องการสิ่งใดหรือ? อัลอะมีรุลมูมินีน”

34 - ดู นุซฮะตุล ฟุฎะลาอ์ ตะฮะซิบ ลียะรูล อะอฺลาม อันนุบะลาอ์ โดย เชคมุฮัมมัด หะสัน บินอะกิล มูซา อัชชะรีฟ เล่มที่ 1 หน้าที่ 569

เขาตอบว่า “ฉันอยากจะเรียนรู้จากท่าน”

ฉันพูดว่า “ดูก่อนเกิด ไอ้อะมีรุลมูร์มีนิน ท่านมิได้เวลาในเรื่องคำพูด (ความรู้) ของเราเลยแม้แต่น้อย”

เขากล่าวว่า “แล้วฉันจะรู้ได้อย่างไร ทั้งที่ฉันก็ยังขอมันจากท่านอยู่เลย และเพราะเหตุนี้เอง ฉันจึงได้ตามหาและเชิญท่านมาที่นี่”

ฉันกล่าวว่า “ฉันหวังใจว่าท่านจะฟังความรู้จากฉัน แล้วไม่นำไปปฏิบัติ”

อีระะบือ (เจ้าหน้าที่ของอัลมันศูร) ร้องตะโกนมาที่ฉัน แล้วก็ชักดาบออกมาอย่างรวดเร็ว แต่อัลมันศูรหยุดเขาไว้แล้วกล่าวว่า “นี่คือการพบปะเพื่อแสวงหาความดีงาม ไม่ใช่การพบปะเพื่อตัดสินลงโทษใคร”

เมื่อหัวใจของฉันสงบลง ฉันก็ได้พูดต่อไปว่า : ไอ้อะมีรุลมูร์มีนิน มักรูล (เป็นตาบิฮิน) ได้รายงานให้กับฉันว่า อะฎียะฮฺ บินบุสรุ กล่าว ว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม เคยกล่าวไว้ว่า

لَا يَأْتِيَنَّكُمْ عَدُوٌّ مِنْ اللَّهِ فِي دِينِهِ؛ فَإِنَّ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ
لَا يَأْتِيَنَّكُمْ عَدُوٌّ مِنْ اللَّهِ فِي دِينِهِ؛ فَإِنَّ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ
لَا يَأْتِيَنَّكُمْ عَدُوٌّ مِنْ اللَّهِ فِي دِينِهِ؛ فَإِنَّ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ

ใครก็ตามที่มีคำตักเตือนจากอัลลอฮฺในเรื่องศาสนามายังเขานั้นคือนิอมะฮฺ (ความโปรดปราน) จากพระองค์ที่ถูกประทานให้กับเขา หากว่าเขารับมันไว้ด้วยความรู้สึกขอบคุณ แต่หากไม่แล้ว มันก็จะเป็นหลักฐานที่มัดตัวเขาไว้ เพื่อให้ความผิดบาปของเขาเพิ่มมากขึ้น และความโกรธกริ้วของอัลลอฮฺที่มีต่อเขาก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน” (บันทึกโดย อัลบัยฮะกีเย์และอับดุลอัยม)

ไอ้อะมีรุลมูร์มีนีน ไครก็ตามที่รังเกียจความจริง เขาก็รังเกียจอัลลอฮ์ด้วย เพราะแท้จริงแล้วอัลลอฮ์คือความจริงที่ชัดเจน และผู้ที่พิชิตหัวใจของผู้คนโดยมอบหมายกิจการของพวกเขาให้กับท่าน ก็คือ (บรรดาเศาะหาบะฮ์) ผู้ใกล้ชิดท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านเราะสูลเอ็นดูเมตตาพวกเขาโดยทั่วกัน และท่านได้รับการยกย่องสรรเสริญทั้ง ณ ที่อัลลอฮ์และในหมู่มนุษย์

ท่าน (หมายถึง เคาะลีฟะฮ์อัลมัสนูร) จะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนอย่างถูกต้อง ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ปกปิดความบกพร่องทั้งหลายของพวกเขา อย่าเปิดเผยใส่พวกเขา และอย่าปิดกั้นพวกเขาด้วย ท่านจงปิตินดีกับความโปรดปรานและรู้สึกทุกข์ใจกับความเลวร้ายที่ประสบกับพวกเขาเถิด

ไอ้อะมีรุลมูร์มีนีน ท่านสาละวนอยู่กับเรื่องของตัวเอง จนลืมประชาชนซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของท่าน ไม่ว่าจะเป็นคนผิวแดงหรือผิวดำ เป็นมุสลิมหรือกาฟิร พวกเขาทุกคนล้วนมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมจากท่าน จะเป็นอย่างไรเล่าหากพวกเขาลุกขึ้นมา กลุ่มแล้วกลุ่มเล่า แล้วทุกคนก็ร้องเรียนเรื่องความเลวร้ายและการอธรรมที่ท่านได้ก่อไว้และแพร่กระจายออกไป

ไอ้อะมีรุลมูร์มีนีน หากอำนาจการปกครองเป็นของคนก่อนหน้าท่าน มันก็จะมาไม่ถึงท่านอย่างแน่นอน อำนาจนั้นจะไม่คงอยู่ถาวรกับท่านหรอก เช่นเดียวกับที่มันก็จะไม่คงอยู่ถาวรกับคนอื่น ๆ เช่นกัน

ไอ้อะมีรุลมูร์มีนีน ฉันได้รับรายงานมาว่า ท่านอุมัร บิน อัลค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เคยกล่าวไว้ว่า “หากพบว่ามิ

ลูกแกะนอนตายอยู่ข้างแม่น้ำยูเฟรติส ฉันหวั่นใจเหลือเกินว่าฉันจะ
ถูกสอบสวนในเรื่องดังกล่าว” แล้วจะเป็นอย่างไรกับเรื่องราวของ
คนที่ถูกขวางกั้นจากความยุติธรรม ทั้งที่เขาอยู่ภายใต้อำนาจความ
รับผิดชอบของท่าน?

โอ้อะมีรุลมูร์มีนีน อัลอับบาส บรรพบุรุษของท่านเคยร้องขอ
ท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เรื่องตำแหน่งผู้ปกครองเมือง
มักกะฮ์ ญอฮิฟ หรือเยเมน แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า

يَا مَعْشَرَ نَفْسٍ لَّيْسَ بِإِيَّتِي أَمَرَ بِإِسْرَائِيلَ وَلَا يُؤْتِيهِ

“โอ้อับบาส โอ้ลุงของผู้เป็นนบี ชีวิตของคน ๆ หนึ่งที่ท่านปกป้อง
นั้น ดีกว่าอำนาจการปกครองที่ท่านไม่สามารถควบคุมได้” (บันทึก
โดย อัลบัยฮะกีเย้อะอับดุลอะบีดุนยา)

เป็นคำตักเตือนที่ท่านนบีมอบให้กับลุงของท่านด้วยความ
ห่วงใย

ท่านนบีบอกกับลุงว่า ตัวท่านไม่อาจประกันความปลอดภัยให้
แก่เขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

จงตักเตือนเครือญาติที่ใกล้ชิดของเจ้า (อัซซุอะรออ์ 26 : 214)

ท่านกล่าวอีกว่า

يَا عَبَّاسُ يَا ضَيْيْعُ مَعْدٍ رَسُولِ اللَّهِ
وَيَا قَاطِعُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ إِنِّي لَسْتُ أَعْنِيكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
لِي عَلَيَّ وَلَكُمْ مَوْلَايَ

“โอ้อับบาส โอ้เศาะฟียะฮฺ คุณป้าของผู้เป็นนบี และโอ้ฟาฏิมะฮฺ ลูกสาวของมุฮัมมัด แท้จริงฉันไม่สามารถประกันความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮฺให้กับพวกท่านได้เลยแม้แต่น้อย การงานของฉันนั้นสำหรับตัวฉันเอง และการงานของพวกท่านก็สำหรับตัวพวกท่าน” (บันทึกโดย อัลบุคอรี และอิบนุอะบิดุนยา)

ท่านอุมัร บินอัลค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เคยกล่าวไว้ว่า :
ผู้นำนั้นมี 4 แบบ ได้แก่

(1) ผู้นำที่แข็งแกร่ง สามารถควบคุมตนเองและลูกน้องได้ เขาเปรียบเสมือนมูญาฮิด (นักรบที่ต่อสู้) ในหนทางของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงแผ่ความเมตตาให้กับเขาอยู่เสมอ

(2) ผู้นำที่อ่อนแอ เขาควบคุมตัวเองได้ แต่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลูกน้องของเขาเพราะความอ่อนแอ เขาคือผู้นำที่อยู่ปลายขอบแห่งความพินาศ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงเมตตา

(3) ผู้นำที่สามารถควบคุมลูกน้องได้ แต่ยอมจำนนต่ออารมณ์ใฝ่ต่ำของตัวเอง เขาเป็นเสมือนนรกอัลหุฎะมะฮฺ³⁵ ซึ่งท่านเราะสูลคือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้เคยกล่าวไว้ว่า

35 - อัลหุฎะมะฮฺ คือชื่อหนึ่งของนรก มันทำลายทุกอย่างที่ถูกโยนลงไป

بِئْسَ الرَّجُلُ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

ผู้นำที่เลวร้ายที่สุดก็คืออัลหุฎะมะฮฺ และเขาจะทำลายตัวเองจนพินาศไป (บันทึกโดย มุสลิม)

(4) ผู้นำที่ยอมจำนนต่ออารมณ์ใฝ่ต่ำของตัวเองและอยู่ภายใต้อิทธิพลของข้าบริวาร พวกเขาจะพินาศไปพร้อมกันทั้งหมด

โอ๊ะมะมีรุลมุอ์มินีน เรื่องที่ยากลำบากที่สุดก็คือการดำรงไว้ซึ่งสิทธิของอัลลอฮฺ และสิ่งที่มีเกียรติที่สุด ณ ที่พระองค์คือความดั่งว่าใครก็ตามที่แสวงหาเกียรติยศด้วยการเชื้อฟั่งอัลลอฮฺ พระองค์จะทรงยกย่องและเทิดเกียรติให้เขา และใครก็ตามที่แสวงหามันด้วยการฝ่าฝืน พระองค์จะทำให้เขาต้องอับยศและตกต่ำ นี่คือการคำตักเตือนของฉันแก่ท่าน และขอความศานติจงมีแด่ท่าน

อิมามอัลเอาซาอีเย์ เล่าต่อว่า :

แล้วฉันก็ลุกขึ้นจากนั้น เคาะลีฟะฮ์อัสลามันศูรจึงถามว่า “ท่านจะไปไหน?”

ฉันตอบว่า “ฉันจะกลับไปหาลูกๆ และบ้านเกิดของฉัน หากท่านอะมีรุลมุอ์มินีนอนุญาต อินชาอัลลอฮฺ”

เคาะลีฟะฮ์อัสลามันศูรตอบว่า “ฉันอนุญาต และขอบคุณมากสำหรับคำตักเตือนของท่าน ฉันรับมันไว้แล้ว”

มุฮัมหมัด บินมัศอับ ลูกศิษย์คนหนึ่งของอิมามอัลเอาซาอีเย์ เล่าว่า : เคาะลีฟะฮ์อัสลามันศูรได้มอบเงินจำนวนหนึ่งให้กับท่านอิมาม

เพื่อเป็นเสบียงค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับ แต่ท่านปฏิเสธและกล่าวว่า “ฉันไม่จำเป็นต้องใช้มัน ฉันไม่ได้ขายคำตักเตือนของฉันเพื่อรางวัลตอบแทนในคุณยา”

อัลเอซาอี๋ได้สอนมัชฮับของเขาให้แก่เคาะลีฟะฮ์อัลมันศูร และไม่พบว่าอัลมันศูรจะโกรธเคืองหรือไม่พอใจอะไรใด ๆ เลย³⁶

36 - ดู ตาริค ดิมชุก โดย อิบโนะซากิร เล่มที่ 14 หน้าที่ 336 และอัลทาฟิซ อิบโนะบิตดุญา ได้รายงานคำตักเตือนนี้ไว้ในหนังสือ “มะวะอิซ อัลकुละฟ่า”

เรื่องราวของ สุฟยาน อัษเชารีย์

สุฟยาน อัษเชารีย์ หรือ อับดุลลอฮ์ สุฟยาน บินสะอีด บินมัสรูก อัษเชารีย์ เป็นตาบิอิตตาบิอิน ที่เกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 97 คือ ผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่จากเมืองกูฟะฮ์ เป็น 1 ในบรรดาอิมามในเรื่องอัลหะดีษ ถึงขั้นที่ถูกยกย่องเป็น “อะมีรุลมุอ์มินีนในเรื่องหะดีษ” เลยทีเดียว

อิมามอัชชะฮะบีย์ยกย่องว่าท่านเป็น “ชัยคุลอิสลาม, อิมามของบรรดานักท่องจำ และเป็นหัวหน้าของบรรดาอุละมาอ์นักปฏิบัติในยุคของท่านเอง” อิมามอะหมัดก็เคยพูดถึงท่านไว้ว่า “รู้ไหมว่าใครคืออิมาม (ที่แท้จริง)? เขาก็คืออิมามสุฟยาน อัษเชารีย์ ไม่มีใครล้ำหน้าเขาในหัวใจของฉัน” อิมามอัลเอาซาลีเองก็เคยกล่าวไว้เช่นกันว่า “หากมีใครพูดว่า จงเลือกใครสักคนหนึ่งในอุมมะฮ์นี้ที่ดำรงมั่นด้วยคัมภีร์ของอัลลอฮ์และสุนนะฮ์ของท่านนบี ฉันจะเลือกสุฟยาน อัษเชารีย์” และผู้รู้บางท่านถึงขั้นพูดว่า “สุฟยานในยุคของเขานั้น ก็เหมือนกับ

ท่านอนุบักร์และอุมร์ในยุคของทั้ง 2 ท่าน”³⁷

ท่านสุฟยาน อัชเชารีย์ นั้นได้รับการยกย่องอย่างสูง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และต่อไปนี้เป็น 4 เหตุการณ์ที่ท่านได้เผชิญหน้ากับเคาะลีฟะฮ์ ผู้นำสูงสุดของอาณาจักรอิสลาม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้ ความกล้าหาญ และความสมณะที่สูงมากของท่าน

เหตุการณ์ที่ 1

เคาะลีฟะฮ์อับดุลอะซีซ อัลมันศูร แห่งราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ แม้ว่าจะเป็นเคาะลีฟะฮ์ลำดับที่ 2 แต่ก็ถูกยกย่องว่าเป็นผู้สถาปนา คิลาฟะฮ์อับบาสิยะฮ์ที่แท้จริง และแม้ว่าจะมีข้อบกพร่อง ความผิดพลาด และการอธรรมในการปกครองบ้านเมืองอยู่ไม่น้อย แต่คุณงามความดีของเขาก็มีไม่น้อยเช่นกัน ส่วนหนึ่งก็คือ การรับฟัง และเคารพให้เกียรติบรรดาผู้รู้

วันหนึ่ง ท่านสุฟยาน อัชเชารีย์ ได้เข้าพบเคาะลีฟะฮ์อับดุลอะซีซ อัลมันศูร เคาะลีฟะฮ์สั่งให้ท่านแจ้งวัตถุประสงค์หรือความต้องการของท่าน สุฟยานก็ตอบว่า “ท่านจงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงแผ่นดินเต็มไปด้วยการอธรรมและความชั่วร้ายแล้ว”

อัลมันศูรก็หัวลงต่ำ (เสมือนว่ากำลังครุ่นคิดบางอย่าง) ต่อมาเขาก็ทวนคำถามเดิมอีกครั้ง ท่านสุฟยานก็ตอบว่า “แท้จริงท่านดำรงตำแหน่งนี้ได้ ก็ด้วยการต่อสู้ของชาวมุสลาญีรีน และอันศอร ขณะนี้ลูกหลานของพวกเขา กำลังล้มตายเพราะความหิวโหย ท่านจงตัดกวาดอัลลอฮ์และมอบสิทธิที่เป็นของพวกเขาเถิด”

37 - ดู ลีลียัร อะดูลาม อันนุบะลาอ์ โดย อิมามอัชชะฮะบียี เล่มที่ 7 หน้าที่ 229 เป็นต้นไป

อัลมันศูรก็ล้มหัวลงด้วยความรู้สึกขอบคุณ แล้วเขาก็กล่าวทวนคำถามเดิมอีกครั้ง แต่ท่านสุฟยานก็เดินจากไปแล้ว³⁸

เมื่ออิมามอบูหะนีฟะฮ์สูญเสียชีวิตลงในคุกที่เมืองแบกแดด เนื่องจากปฏิเสธตำแหน่งผู้พิพากษาที่เคาะลีฟะฮ์ฮุฎัยฟะฮ์ อัลมันศูรต้องการจะยกให้ เคาะลีฟะฮ์ก็มองหาผู้รู้คนใหม่ที่จะรับตำแหน่งดังกล่าว ที่ปรึกษาเคาะลีฟะฮ์ได้แนะนำท่านสุฟยาน อัชเชารีย์ ซึ่งผู้คนในขณะนั้นยกย่องให้เป็นคนที่มีความรู้มากที่สุด เคาะลีฟะฮ์จึงส่งเจ้าหน้าที่ให้รับนำตัวท่านมาเข้าพบทันที

แน่นอนว่าท่านสุฟยานไม่ยอมรับตำแหน่งดังกล่าว และท่านรู้ดีว่าการปฏิเสธตำแหน่งนี้จะนำความเดือดร้อนและปัญหาต่างๆ เข้ามาในชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เจกเช่นที่เคยเกิดขึ้นกับอิมามอบูหะนีฟะฮ์แล้วก่อนหน้านี้ ท่านจึงตัดสินใจหลบหนีไปยังมักกะฮ์ และตั้งแต่นั้นมาท่านก็ถูกทางการตามล่าตัว ท่านอยู่ที่เมืองมักกะฮ์ ก่อนจะหนีไปยังบัศเราะฮ์ แล้วย้ายมาหลบซ่อนตัวที่เยเมน ก่อนจะเดินทางกลับมายังมักกะฮ์อีกครั้ง กระทั่งในที่สุด ปีฮิจเราะฮ์ที่ 158 เคาะลีฟะฮ์ฮุฎัยฟะฮ์ ก็ได้เสียชีวิตลง³⁹

มีต่อ...

38 - ดู อิหฺยาล์ อุลุมุดดิน โดย อิมามอัลเฟาะซาลีย์ เล่มที่ 5 หน้าที่ 120

39 - ดู ลีลียั อะอฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 7 หน้าที่ 229 เป็นต้นไป

เหตุการณ์ที่ 2

เมื่อเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรเสียชีวิต อัลมะฮฺดีก็ได้อำนาจขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮ์ต่อจากคุณพ่อ ท่านสุฟยาน อัชเชารีย์ ได้เล่าว่า :

ครั้งหนึ่ง เคาะลีฟะฮ์อัลมะฮฺดีได้เดินทางมาประกอบพิธีหัจญ์ เขาได้กล่าวว่า “ฉันต้องพบกับสุฟยานให้ได้” แล้วเขาก็ส่งเจ้าหน้าที่ออกตามหาฉันที่บริเวณบัยตุลลอฮ์ กระทั่งพวกเขาเจอฉันในช่วงกลางคืน

เมื่อฉันมาถึงและยืนอยู่ต่อหน้าอัลมะฮฺดี เขาก็ถามว่า

“ทำไมท่านไม่มาพบเรา เราจะได้ปรึกษาปัญหาของเรากับท่าน? อะไรก็ตามที่ท่านสั่งให้เราทำ เราจะทำตาม และไม่่ว่าจะท่านจะห้ามอะไร เราก็จะหยุดทำทันที”

ฉันจึงถามเขาว่า “ท่านใช้จ่ายไปมากเท่าไรแล้วกับการเดินทางในครั้งนี้?”

เขาตอบว่า “ฉันไม่รู้ ฉันมีเลขานุการและผู้ช่วยที่จัดการเรื่องนี้ให้”

ฉันจึงพูดว่า “แล้วท่านจะหาเหตุผลไหนมาอ้างได้ในวันข้างหน้า เมื่อท่านอยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงสุด แล้วพระองค์ทรงถามท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้? ทั้งที่เมื่อก่อน ท่านอุมร์ บินอัลค็อฏฏอบเราะฎียัลลอฮ์อันฮุ ได้เดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์ ท่านกล่าวว่ากับคนรับใช้ของท่านว่า ‘เจ้าใช้จ่ายไปเท่าไรแล้วกับการเดินทางในครั้งนี้?’ คนรับใช้ตอบว่า ‘18 ดินารครับ ท่านจะมีรูลมุอ์มินีน’ ท่านอุมร์จึงอุทานว่า ‘ฉิบหายแล้วสิ นี่เรากำลังผลาญเงินจากคลังสมบัติของพี่น้องมุสลิมอย่างสิ้นเปลืองแล้ว’

และท่านคงจะเคยได้ยินเรื่องที่เราได้รายงานให้แก่อัลมันศูรแล้ว เป็นรายงานจากอัลอัซวัต บินยะซีด (เป็นตาบิอีน) จากอัลเกาะมะฮฺ (เป็น

ตาบิอิน) จากท่านอิบนุมัสนูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ
คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เคยกล่าวไว้ว่า

بُيِّنَ لِي مَا لِلَّهِ وَمَا لِرَسُولِ اللَّهِ فِيمَا شَاءَ
لِي أَنِّي لَأَعْلَمُ

‘บางที่ผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของอัลลอฮฺและเราะสูลของพระองค์
ตามที่อาร์มณไฟต์ของตัวเองต้องการนั้น วันข้างหน้าเขาจะต้องถูก
ลงโทษในนรก’ (บันทึกโดย อัตติรมิซียฺ)”

อนูญัยดฺ ซึ่งเป็นเลขานุการของเคาะลีฟะฮ์อุมมะฮฺดียฺได้พูดขึ้น
ว่า “อะมีรุลมุอฺมินีนเป็นอย่างนั้นหรือไม่ว่า?”

ด้วยความเข้มแข็งในฐานะผู้ศรัทธาและเกียรติยศของมุสลิม
ท่านสุฟยาน อัษเชรียฺได้ตอบกลับไปว่า “เจียบชะเถอะ คนที่ทำให้
ฟิรเอาน์ต้องพินาศก็คือฮามาน และคนที่ทำให้ฮามานพินาศก็คือ
ฟิรเอาน์”⁴⁰

40 - ดู ระบุยะฮาด อัลอะชยาน วะอันบาอฺ อับนานิช ซะมาน โดย อิบนุค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 387

เหตุการณ์ที่ 3

เคาะลีฟะฮ์อัลมะสดีมีภรรยาคนหนึ่งชื่อว่า “อัลค็อยซุรอน” นักประวัติศาสตร์มีความเห็นแตกต่างกันว่าเธอเป็นใคร? และมาจากไหน?

บางคนบอกว่าเธอเป็นทาสีจากเมืองเยเมน บางคนก็บอกว่ามาจากโมร็อกโก หรือถูกพวกปาเถื่อนลักพาตัวแล้วนำมาขายที่เมืองมักกะฮ์ ซึ่งต่อมาเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูร คุณพ่อของเคาะลีฟะฮ์อัลมะสดี หรือเป็นเคาะลีฟะฮ์อัลมะสดีเองที่ซื้อเธอไป

เธอให้กำเนิดลูกชาย 2 คนที่ได้กลายเป็นเคาะลีฟะฮ์ในเวลาต่อมา คือเคาะลีฟะฮ์ฮุมาซ อัสฮาดี และเคาะลีฟะฮ์ฮารูน อีรเราะซิด⁴¹

วันหนึ่ง (ก่อนที่จะทั้งสองจะแต่งงานกัน) เคาะลีฟะฮ์อัลมะสดีได้พูดกับอัลค็อยซุรอนว่า “ฉันอยากแต่งงานกับเธอ”

อัลค็อยซุรอนตอบว่า “ท่านแต่งงานกับฉันไม่ได้”

อัลมะสดีก็พูดว่า “ได้สิ”

อัลค็อยซุรอนจึงพูดว่า “ต้องมีคนกลางระหว่างท่านกับฉัน”

อัลมะสดีเสนอว่า “ถ้าเป็นสุฟยาน อัชเชารีย์ ได้ไหม?”

เธอตอบว่า “ได้”

อัลมะสดีได้ไปพบท่านสุฟยาน และกล่าวว่า “อุมมูเราะซิด (ภรรยาของอัลค็อยซุรอน) คิดว่า ฉันแต่งงานกับเธอไม่ได้ ทั้งที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสไว้ว่า

لَا يُكْرَهُ لَكَ طَبَابٌ لَكَ مِنَ الْمَسَاءِ إِنِّي وَبَلَّغُ

41 - ดู ตารีก บัซดาต โดย อัลเคาะฎิบ อัลบัซดาดี เล่มที่ 16 หน้าที่ 616

จงแต่งงานกับผู้ที่ดีสำหรับพวกเจ้าในหมู่สตรี 2 คน 3 คน และ 4 คน (อันนิสาฮ์ 4 : 3)” แล้วเขาก็เจียบ

ท่านสุฟยานได้อ่านอายะฮ์ดังกล่าวต่อไปว่า

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُولَئِكَ يَحْمِلُونَ وِزْرَهُمْ

แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงแต่งงานเพียงคนเดียว

แล้วท่านสุฟยานก็กล่าวว่า “และท่านให้ความยุติธรรมไม่ได้”

เคาะลีฟะฮ์อัสลามะฮ์ดีนัอมัรรับคำตักเตือนของท่านสุฟยาน อัชเชารีย์ เขาสั่งให้คนรับใช้ของเขามอบเงิน 10,000 ดิรฮัมให้กับท่านสุฟยาน แต่ท่านปฏิเสธ ไม่ยอมรับมันไว้⁴²

อย่างไรก็ตาม ภายหลังเคาะลีฟะฮ์อัสลามะฮ์ดีนก็ได้ปล่อยค้อยชูรอนให้เป็นอิสระและแต่งงานกับเธอในที่สุด

เหตุการณ์ที่ 4

อัลเกาะอูกอ อิบน์หะกิม เล่าว่า :

ฉันเคยอยู่กับเคาะลีฟะฮ์อัสลามะฮ์ดีน แล้วสุฟยาน อัชเชารีย์ ผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ของชาวมุสลิมก็มาถึง เขาเดินเข้ามาแล้วก็ให้สลามกับคนอื่น ๆ แต่ไม่ให้สลามแก่เคาะลีฟะฮ์สุ ขณะนั้นอรรเราะฮ์บียูนถือดาบคอยดูแลสถานการณ์อยู่ข้าง ๆ เคาะลีฟะฮ์สุ

42 - ดู วะฟะยัต อัลอะอฺยาน วะอันบาค อับนาอิซ ชะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้า ที่ 389

อัลมะฮฺดียฺตอนรับสุฟยานด้วยใบหน้าที่สุดใส แล้วเขาก็กล่าวว่า “โอ้สุฟยาน มองดูรอบตัวท่านสิ ท่านคิดว่าหากเราประสงค์ร้ายกับท่าน เราจะไม่สามารถทำอะไรกับท่านได้หรือไม่? ตอนนี้เราคุมตัวท่านไว้แล้ว ท่านไม่กลัวว่าเราจะลงโทษท่านตามอำเภอใจหรือไม่?”

ท่านสุฟยานกล่าวว่า “หากท่านลงโทษฉัน (โดยอธรรม) กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงจำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ ก็จะลงโทษท่านด้วย”

อัครราชทูตได้กล่าวกับเคาะลีฟะฮ์อัลมะฮฺดียฺว่า “โอ้อะมีร์ลุ่มูมินีน จะปล่อยให้คนโง่คนนี้เข้าพบท่านเพียงเพื่อกล่าวเช่นนั้นอย่างนั้นหรือไม่? โปรดอนุญาตให้ฉันพินคอเขาด้วยเถิด”

เคาะลีฟะฮ์อัลมะฮฺดียฺจึงกล่าวว่า “เจียบชะ ให้ตายสิ คนๆ นี้ และคนที่เหมือนกับเขาต้องการให้เราฆ่าพวกเขาอยู่แล้ว เราจะได้ทนทุกข์เนื่องจากความสุขของพวกเขา จงเขียนเอกสารคำสั่งแต่งตั้งให้เขาเป็นผู้พิพากษาของเมืองกูฟะฮฺ และห้ามมีใครคัดค้านคำสั่งนี้ของเขาด้วย”

แล้วคำสั่งแต่งตั้งก็ได้ถูกเขียนขึ้น และถูกมอบให้กับท่านสุฟยาน อัชเชารีย์ ท่านรับหนังสือดังกล่าวไว้แล้วก็ออกไป ท่านทิ้งมันลงในแม่น้ำไทกริส แล้วก็หายตัวไป ผู้คนในทุกหัวเมืองต่างออกตามหาท่าน แต่ไม่มีใครเจอเลย ตำแหน่งผู้พิพากษาจึงกลายเป็นของชะริก อันนะเคาะอียี ⁴³

43 - ดู ตัซกีเราะตุล หุฟฟาซ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 1 หน้าที่ 160 และ วะฟะยัต อัลอะอฺยาน วะอันบาศ์ อันนาอิซ ชะมาน โดย อิบน์ค็อลลีกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 390

ไม่ต้องพาขบวนมา และเข้าบริวารมากมายมาด้วย

ในอดีตมีผู้รู้ท่านหนึ่งนามว่า หัมมาด บินสะละมะสุ เสียชีวิตในปีฮิจเราะฮ์ที่ 167 อิมามอัชชะฮะบียฺได้กล่าวถึงหัมมาดว่า ท่านคืออิมามผู้เป็นแบบอย่าง และเป็นชัยคุลอิสลาม⁴⁴

วันหนึ่ง มุกอติล บินสุลัยมาน หรือ มุกอติล บินศอลิหฺ ได้เล่าว่า :
ฉันได้ไปเยี่ยมหัมมาด บินสะละมะสุ ปรากฏว่าที่บ้านของเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากเสื้อ 1 ผืน ซึ่งเขากำลังนั่งทับและอ่านอัลกุรอานในมือตัวเอง เขามีกระเป๋ที่เก็บสมุดบันทึกความรู้ของเขาไว้ และน้ำสะอาดสำหรับใช้อาบน้ำละหมาด เมื่อฉันนั่งลง ใครบางคนก็ได้เคาะประตูบ้าน

หัมมาดจึงบอกภรรยาของเขาว่า “หะบีบะฮฺ ออกไปดูหน่อยว่ามีใครมา?”

44 - ดู ลัยร อะอฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 7 หน้า 445

เธอก็ตอบว่า “คนส่งสารของมุฮัมมัด บินสุลัยมาน (ผู้ปกครองเมืองกุฟะฮ์และบัศเราะฮ์ในตอนนั้น) มาหาหัมมาด บินสะละมะฮ์” หัมมาดก็ได้เชิญเขาเข้ามา

หลังจากให้สละมแล้ว คนส่งสารก็ได้อ่านจดหมาย ความว่า “ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองท่านด้วยกับการคุ้มครองที่พระองค์ได้มอบให้กับบุคคลผู้เป็นที่รักของพระองค์และบรรดาผู้เชื่อฟังภักดีทั้งหลาย มีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นแล้ว ขอให้ท่านมาหาเราด้วย เราจะได้ปรึกษาปัญหาดังกล่าวกับท่าน วัสสะลาม”

แล้วหัมมาดก็กล่าวขึ้นว่า “หะบีบะฮ์ หยิบน้ำหมึกมาให้หน่อย”

แล้วหัมมาดก็พูดกับฉัน (มุตอกิล) ว่า “ตอบจดหมายของเขาหน่อย เขียนลงไปว่า ‘ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองท่านด้วยกับการคุ้มครองที่พระองค์ได้มอบให้กับบุคคลผู้เป็นที่รักของพระองค์และบรรดาผู้เชื่อฟังภักดีทั้งหลายเช่นกัน เท่าที่เราทราบมา บรรดาอุละมาอ์นั้นจะไม่เดินทางไปหาใครคนใดคนหนึ่ง หากท่านมีปัญหา ท่านก็จงมาหาเรา แล้วถามปัญหาของท่านกับเรา และหากท่านจะเดินทางมา ก็ไม่ต้องพาขบวนม้าและข้าบริวารมากมายมาด้วยเด็ดขาด มิฉะนั้นฉันจะไม่ตอบปัญหาของท่าน และฉันจะไม่ตักเตือนท่าน นอกจากให้ท่านอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ วัสสะลาม”

คนส่งสารรับจดหมายของหัมมาด แล้วก็เดินทางออกไป ต่อมา ขณะที่ฉัน (มูกอติล) ยังนั่งอยู่กับหัมมาด เสียงเคาะประตูก็ดังขึ้นอีกครั้ง หัมมาดพูดกับภรรยาของเขาอีกครั้งหนึ่งว่า “หะบีบะฮ์ ออกไปดูหน่อยว่ามีใครมา?”

เธอตอบกลับมามีว่า “มุฮัมมัด บินสุลัยมานค่ะ”

หัมมาดพูดกับเธอว่า “บอกเขาไปว่า เข้ามาคนเดียวเท่านั้น”

แล้วมุฮัมมัด บินสุลัยมาน ผู้ปกครองแห่งเมืองกูเฟซและ บัศเราะฮ์ก็ได้เข้ามา และนั่งลงต่อหน้าหัมมาด เขาถามว่า “ทุกครั้ง ที่ฉันมองท่าน ทำไมฉันต้องรู้สึกหวั่นเกรงท่านด้วย?”

หัมมาดตอบว่า “ซาบิต อัลบุนานีย์ (เป็นตาบิฮีน และเป็น อาจารย์คนหนึ่งของหัมมาด) ได้รายงานให้ฉันฟังว่า เขาเคยได้ยิน ท่านอนัส บินมาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า : ฉันเคยได้ยินท่าน เราะสุลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

إِنَّ الْعَالِمَ إِذَا رَأَى بَعْضَهُمْ جَوْزَ اللَّهِ ، هَبَّ لَوْ شِئِيَ ، وَإِذَا رَأَى أَنْ يُكْتَبَ بِهِ الْكُفْرُ هَبَّ مِنْ كُلِّ شِئٍ

แท้จริงเมื่อผู้รู้คนหนึ่งใช้ความรู้ของเขาเพื่อแสวงหาพระพักต์ (ความพอพระทัย) ของอัลลอฮฺ ทุกสิ่งทุกอย่างจะเกรงกลัวเขา แต่หาก เขาใช้มันเพื่อกอบโกยทรัพย์สินสมบัติ เขาจะเกรงกลัวทุกสิ่งทุกอย่าง” ⁴⁵

มุฮัมมัด บินสุลัยมาน ถามต่ออีกว่า “ขออัลลอฮฺทรงเมตตา ท่าน ท่านคิดเห็นอย่างไรกับคนที่มีลูกชาย 2 คน แล้วเขาพอใจลูก คนหนึ่งมากกว่าอีกคน และตั้งใจจะมอบ 2 ใน 3 ของสมบัติให้กับ ลูกชายคนนั้นตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่?”

หัมมาดตอบว่า “ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านเช่นกัน ท่านอย่าทำ อย่างนั้นเลย ฉันเคยได้ยินท่านอนัส บินมาลิก กล่าวว่า ฉันเคยได้ยิน

45 - อัลฮุคัยมียะฮ์บอกว่า หะดีษนี้ไม่มีที่มาที่ไป (ดู ตะอ์ญีรุล อันฟาส มิน หะดีษิล อิกลาศ โดย ดร. สัยยิด บินหุสَيْن อัลอัฟฟานีย์ หน้าที่ 621) และเชคอัลบานีย์บอกว่า เป็นหะดีษเกาเฮิฟ (ในหนังสือ ลิลลิละตุล ญะอะฮิฟะฮฺ)

ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวไว้ว่า :

إِذَا دَارَى اللَّهُ أَنْ يُخَذَّ بِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِهِ فِي حَيَاتِهِ دَقِيقٌ
إِلَى وَصِيَّةٍ جَائِرَةٍ

เมื่ออัลลอฮฺประสงค์จะลงโทษบ่าวคนใดคนหนึ่งขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ พระองค์จะนำทางเขาไปสู่คำสั่งเสียที่ไม่เป็นธรรม”

มุฮัมมัดต้องการมอบเงินให้แก่หัมมาด แต่เขาปฏิเสธ สุดท้ายมุฮัมมัด บินสุลัยมาน ผู้ปกครองเมืองบัสเราะฮฺ ก็เดินออกไป⁴⁶

46 - ดู อัลอิสลาม บัชนัล อุละมาอ์ วัลฟุคกาม โดย अबดุลอะซีซ อัลบัดรีย์ หน้าที่ 99

เคาะลิฟะฮ์อัลมะฮ์ดีร้องไห้

ในอดีตมีชาวสะลัฟท่านหนึ่งนามว่า “ศอลิหุ อัลมัรริยฺ” ผู้คนรู้จักท่านในฐานะของคนที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์และใช้ชีวิตอย่างสมถะ ท่านมักอยู่ที่เมืองบัศเราะฮ์ ท่านรายงานงานหะดีษจากท่านอัลหะสัน, บักรฺ บินอับดุลลอฮ์ อัลมุชะนี, ซาบิต และเคาะตาอะฮ์ เป็นต้น ท่านเสียชีวิตในปีฮิจเราะฮ์ที่ 172 หรือ 176 วัลลอฮุอะอ์ลัม ⁴⁷

วันหนึ่ง เคาะลิฟะฮ์อัลมะฮ์ดี แห่งราชวงศ์อับบาซียะฮ์ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปหาศอลิหุ อัลมัรริยฺ เพื่อเชิญท่านมาที่วังเคาะลิฟะฮ์

ศอลิหุ อัลมัรริยฺ ได้เล่าเหตุการณ์นี้ไว้ด้วยตัวเองว่า :

เมื่อฉันได้พบกับเคาะลิฟะฮ์อัลมะฮ์ดี ฉันก็กล่าวว่า “โอ้ อะมีรุลมุอ์มินีน โปรดรับสิ่งที่ฉันจะมอบให้ท่านในวันนี้ไว้เพื่ออัลลอฮ์เถิด เพราะคนที่คู่ควรที่สุดที่จะได้รับความรักจากอัลลอฮ์ ก็คือคนที่รับฟังคำตักเตือน แม้มันจะเป็นคำตักเตือนที่รุนแรงก็ตาม

47 - ดู ลัยรฺ อะอฺลาม อันนุบะลาห์ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 8 หน้า 47

คนที่ เป็นเครื่องญาติกับท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลัม⁴⁸ ก็ควรสืบสานจรรยาบรรณและเดินตามทางนำของท่าน
แท้จริงอัลลอฮฺได้ประทานความเข้าใจในวิชาความรู้และข้อโต้แย้ง
ที่ชัดเจนเป็นมรดกให้ท่านใช้ตัดสินทุกข้อกล่าวอ้าง ทุกครั้งที่ท่าน
อ้างหลักฐานหรือทำสิ่งที่คลุมเครือซึ่งไม่มีหลักฐานที่ถูกต้องจาก
อัลลอฮฺรับรอง ท่านก็จะพบกับความโกรธกริ้วของพระองค์ตาม
ระดับความโง่เขลาหรือความมดเท็จที่ท่านได้ก่อไว้

พึงทราบเถิดว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม
นั้นจะเป็นศัตรูคู่โต้แย้งของคนที่ต่อต้านอุมมะฮฺของท่าน และแย้งชิง
บทบัญญัติของพวกเขา ใครก็ตามที่มัวหม่น คือนอกรีต อัลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลัม เป็นศัตรูของเขา อัลลอฮฺก็เป็นศัตรูของเขาด้วย

ดังนั้นจงเตรียมตัวให้พร้อมเผชิญหน้ากับอัลลอฮฺและเราะสูล
ของพระองค์ ด้วยข้อโต้แย้งที่สามารถการันตีความปลอดภัยของ
ท่าน หรือทำให้ท่านรอดพ้นจากความพินาศได้เกิด (ซึ่งแน่นอนว่า
ไม่มีพรอก)

และพึงรู้ไว้ว่า โรคที่ร้ายกาจที่สุดคือการตื่นขึ้นของอารมณ์
ไฝต่ำ ส่วนคนที่เท่าทั้ง 2 ข้างของเขามันคงที่สุดในวันกิยามะฮฺ ก็คือ
คนที่ยึดมั่นกับคัมภีร์ของอัลลอฮฺและสุนนะฮฺของท่านเราะสูลุลลอฮฺ
คืออัลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

คนอย่างท่านไม่ควรหยิ่งผยองด้วยการฝ่าฝืนพระองค์ แต่ควร
โต้กลับความชั่วด้วยความดีงาม ให้พวกปราชญ์ชั่วได้เห็นมัน แล้ว
ท่านก็ใช้กับดักนี้ออกตามล่าดูนยาตามที่ท่านต้องการได้เลย

48 - เคาะลีฟะฮ์อุมมะฮฺดัยนั้สืบเชื้อสายมาจากอัลอับบาส คุณลุงของท่านเราะสูล คืออัลลลอฮฺ อะ
ลัยฮิ วะสัลลัม

ท่านจงรับคำตักเตือนนี้ด้วยดีเถิด เพราะฉันได้นำเสนอให้กับ
ท่านด้วยวิธีที่ดีที่สุดแล้ว”

เคาะลีฟะฮ์อัลมะสฺดูดี๋ยร้องไห้ และได้สั่งให้มอบบางอย่างแก่
ศอลิหฺ แต่เขาไม่ยอมรับมันไว้

ในหนังสือบางเล่มเล่าว่า ศอลิหฺได้เห็นคำตักเตือนดังกล่าวของ
เขาถูกจารึกไว้ในสมุดบันทึกของเคาะลีฟะฮ์อัลมะสฺดูดี๋ยด้วย⁴⁹

49 - ดู วัะฟะยัต อัลอะอฺยาน วัะอันบาคฺ อับนาอิซ ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลิกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 494

เมื่ออิมามมาลิก ถูกเขียน 70 ครั้ง

อิมามมาลิก เราะหิมะฮ์ลุลลอฮ์ เจ้าของมัซฮับมาลิกีย์ เกิดในปี ฮิจเราะฮ์ที่ 93 คือในช่วงการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อัลวะลีด บิน अबดุลมะลิก แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ และเสียชีวิตลงในปีฮิจเราะฮ์ที่ 179 คือในยุคการปกครองของเคาะลีฟะฮ์ฮารูน อัรเราะชิด แห่งราชวงศ์อับบาสิยะฮ์

ท่านคือ 1 ในผู้รู้คนสำคัญที่สุดของเมืองมะดีนะฮ์ กระทั่งได้รับฉายาว่าเป็น “อิมามแห่งแผ่นดินหิญาซ”

ครั้งหนึ่ง อิมามมาลิกถูกนำตัวไปพบกับญะอฺฟัร บินสุลัยมาน บินอลี บิน अबดุลลอฮ์ บิน अबباس เขาคือผู้ปกครองเมืองมะดีนะฮ์ และเป็นลูกพี่ลูกน้องกับเคาะลีฟะฮ์อับดุลอะซีซ อัลมันศูร

ที่ปรึกษาของญะอฺฟัรได้รายงานว่ “เขา (อิมามมาลิก) ไม่ยอมกล่าวคำสาบานให้สัตยาบันแก่พวกท่านเลย”

ญะอ์ฟรฺโกรธมาก เขาสั่งให้ถอดเสื้อของอิมามมาลิกออก แล้วเขียนตีท่านด้วยแล้ว ขณะนั้นมือของท่านยังถูกมัดไว้ จนกระทั่งไหล่ของท่านหลุด ญะอ์ฟรฺทำสิ่งที่โหดร้ายมาก หลังการเขียนตีในครั้งนี้อิมาม มาลิกก็ถูกโจมตีต่าง ๆ นา ๆ มากมาย

อิมามอิบนุลญะอ์ซีย์ ได้เขียนไว้ในหนังสือ “ซุซุรุล อุญูด” ว่า : ในปีฮิจเราะฮ์ที่ 147 อิมามมาลิก บินอนัส ถูกเขียน 70 ครั้ง เพราะพิตวาไม่ตรงกับที่สุลต่าน (ผู้ปกครอง) ต้องการ⁵⁰

ชาวมะดีนะฮ์นั้นโกรธเคืองต่อผู้ปกครองเมืองมะดีนะฮ์ และราชวงศ์อับบาซียะฮ์อยู่แล้ว เนื่องจากการอธรรมของพวกเขา การทำเช่นนี้กับผู้ที่พวกเขารัก ยิ่งทำให้ชาวมะดีนะฮ์ไม่พอใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเคาะลีฟะฮ์ฮุบัฏญะอ์ฟรฺ อัลมันศูร ก็รับรู้ได้

ญะอ์ฟรฺ บินสุลัยมาน ผู้ปกครองเมืองมะดีนะฮ์นั้น ลงโทษอิมามมาลิกโดยพลการ เคาะลีฟะฮ์ฮุบัฏญะอ์ฟรฺ อัลมันศูร ไม่ได้มีคำสั่งหรือมีส่วนร่วมใดๆ กับเหตุการณ์ในครั้งนี้เลย ด้วยเหตุนี้เองเมื่อเคาะลีฟะฮ์อัลมันศูรเดินทางมาประกอบพิธีหัจญ์ เขาได้ส่งคนไปหาอิมามมาลิกเพื่อขอโทษท่าน

อิมามมาลิก เราะหิมะฮ์ฮุลลอฮ์ เล่าไว้ว่า : เมื่อฉันเข้าพบเคาะลีฟะฮ์ฮุบัฏญะอ์ฟรฺ เขาก็กล่าวกับฉันว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันไม่ได้มีรับสั่งในสิ่งที่เกิดขึ้น และฉันก็ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับมันด้วย ประชาชนแห่งแผ่นดินหะรอมทั้ง 2 จะคงอยู่ในความดิงามตราบใดที่ท่านยังอยู่ในหมู่พวกเขา และฉันคิดว่า (ด้วยประสงค์ของอัลลอฮ์) ท่านคือผู้ปกป้องพวกเขาจากการลงโทษ และอัลลอฮ์ได้ทรงยกพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ไปจากพวก

50 - ดู วัะฟะยัต อัลอะอฺยาน วัะอันบาคู อับนาอิซ ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลีกัน เล่มที่ 4 หน้า ที่ 137

เขาเพราะท่าน แท้จริงแล้วพวกเขาคือคนที่รวดเร็วในการเข้าสู่พินะฮ์ และฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันได้สั่งให้นำตัวเขา (ญะอฺฟัร บินสุลัยมาน) จากเมืองมะดีนะฮ์ไปยังประตูเมืองอิรักแล้ว ฉันสั่งจำคุกเขา และทำให้เขาต้องประสบกับความอับยศอดสู และฉันจะลงโทษเขา เป็น 2 เท่าจากที่เขาทำกับท่าน”

ฉัน (อิหม่ามมาลิก) กล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงอภัยให้กับ อะมีรุลมุอ์มินีนและทรงยกเกียรติแก่ที่พำนักของท่าน ฉันยกโทษให้กับเขา เนื่องด้วยความสัมพันธ์เครือญาติของเขากับท่าน เราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และกับท่านเองด้วย”

เคาะลีฟะฮ์อับดุลอะซิซ อัลมันศูร ก็ได้กล่าวตอบว่า “ขออัลลอฮ์ทรงอภัยให้กับท่านด้วย”⁵¹

51 - ดู มาลิกฯ โดย มุฮัมหมัด อับดุลอะซิซ หน้าที่ 79-81

ฝ่ามือนี้บ่มนวลจริง ๆ

อัลฟ็องดู บินอรระเราะบีอ์ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า อิบนุรเราะบีอ์ ผู้ช่วยคนหนึ่งของเคาะลีฟะฮ์ฮารูน อรระเราะซิด แห่งราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ ได้เล่าว่า :

วันหนึ่งขณะที่ฉันอยู่ที่บ้าน ฉันถอดเสื้อผ้ออกเพื่อเตรียมตัวเข้านอน แต่แล้วฉันก็ได้ยินเสียงเคาะประตูดังมาก ด้วยความกังวลใจฉันจึงถามขึ้นว่า “นั่นใคร?” คนที่อยู่หลังประตูตอบกลับมากว่า “จงตอบรับการมาของอะมีรุลมุอ์มินีนเถิด”

ฉันรีบเดินไปเปิดประตู ปรากฏว่า เคาะลีฟะฮ์ฮารูน อรระเราะซิด ยืนอยู่ที่หน้าประตูบ้าน ใบหน้าของท่านดูหมองคล้ำและเศร้าเสียใจ ฉันจึงพูดว่า “โอ้อะมีรุลมุอ์มินีน ท่านส่งคนมาหาฉันก็ได้ ฉันจะเป็นคนไปหาท่านเอง”

เคาะลีฟะฮ์ฮารูนตอบว่า “ให้ตายสิ มีบางอย่างรบกวนจิตใจฉัน

ฉันนอนไม่หลับเลย และรู้สึกวิตกกังวลมากด้วย มีเพียงผู้รู้ที่มี
ดีกว่าเท่านั้นที่สามารถจัดเรื่องกวนใจของฉันได้ ช่วยแนะนำใคร
สักคนหนึ่งให้ฉันที”

อิบนุรเราะฮ์บีอุได้แนะนำอัลฟุฏัยล บินอียาฏ เคาะลีฟะฮ์สุลเราะฮ์ชิต
จึงพูดว่า “รบกวนพาฉันไปหาเขาหน่อย”

อัลฟุฏัยล บินอียาฏ คือ 1 ในผู้รู้ที่มีชื่อเสียงที่สุดในช่วงปี
ฮิจเราะฮ์ศตวรรษที่ 2 ท่านเกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 107 ที่เมืองสะมะร်กอนด์
แคว้นคูรอซาน แต่ก่อนนั้นท่านอัลฟุฏัยล บินอียาฏ ไม่ได้เป็นผู้รู้
หรือคนดีที่ผู้คนต่างยกย่องชื่นชม ท่านเคยเป็นโจรขวางทางสัญจร
และปล้นสะดมทรัพย์สินของผู้คน แต่อัลลอฮ์ทรงดลใจให้ท่านกลับ
เนื้อกลับตัวอย่างแท้จริง เปลี่ยนแปลงตัวเองจนกระทั่งกลายเป็น
ผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ ถึงขั้นได้รับขนานนามว่าเป็น “อาบิดุล หะเราะมัยนุ”
(นักอิมาดะฮ์แห่งเมืองหะรอมทั้ง 2)⁵²

อิบนุรเราะฮ์บีอุ ได้เล่าต่อไปว่า : แล้วเราทั้ง 2 คนก็เดินทางไป
หาอัลฟุฏัยล บินอียาฏ ปรากฏว่าเขากำลังละหมาดอยู่ที่ห้องของเขา
ตอนนั้นเขากำลังอ่านอายะฮ์สุรอาณที่ว่า

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْزِلَهُمْ كَآلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآلِخَاتِ سَوَاءٌ لَّهُمْ مَوْتٌ أَمْ لَا
يُخَفَّرُونَ (٧١)

52 - ดู สิยัร อะอฺลาม อันนุบะลาอ์ โดย อิมามอัชชะฮะบียฺ เล่มที่ 8 หน้าที่ 422 และตาริคฺ ดิมชุก โดย
อิบนุอะซากริ เล่มที่ 32 หน้าที่ 499

บรรดาผู้ที่ทำความชั่วคิดหรือว่า เราจะทำให้พวกเขา กับบรรดา ผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายเท่าเทียมกัน ทั้งในช่วงการมีชีวิตและการตายของพวกเขา สิ่งที่เขาตัดสินนั้นชั่วช้าจริง ๆ (อัลญาษียะฮ์ 45 : 21)

เคาะลีฟะฮ์ฮุสัยนได้ยืนดังนั้น จึงกล่าวขึ้นว่า “หากเราต้องการ ประโยชน์จากอะไรบางอย่าง นี่แหละใช่เลย” แล้วท่านก็เคาะประตู อัลฟุฏัยลถามว่า “นั่นใคร?”

ฮุสัยนตอบว่า “จงตอบรับอะมีรุลมุอ์มินีนเถิด”

อัลฟุฏัยลตอบกลับว่า “ฉันไม่มีธุระอะไรกับอะมีรุลมุอ์มินีน”

ฮุสัยนถามกลับไปว่า “สุภานัลลอฮุ ท่านต้องเชื่อฟังเขา มิใช่หรือ?”

ฮุสัยนตอบว่า : อัลฟุฏัยลยอมเปิดประตูออกมา แล้ว เขาก็กลับเข้าไปในห้องและดับตะเกียงไฟ จากนั้นก็เดินไปที่มุมหนึ่งของห้อง เราเดินตามเขาไป

เคาะลีฟะฮ์ฮุสัยน ฮุสัยนได้จับมือสลามกับเขาก่อน เมื่อได้ สัมผัสมือกันแล้ว อัลฟุฏัยลก็พูดขึ้นว่า “โอ้ ฝ่ามือนี้นุ่มนวลจริง ๆ ถ้ามันรอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันพรุ่งนี้ก็คงดี”

ฉัน (ฮุสัยน) กล่าวในใจว่า “หวังว่าคืนนี้ เขา (อัลฟุฏัยล) จะตักเตือนเคาะลีฟะฮ์ฮุสัยนด้วยคำพูดที่จริงใจ ที่ออกมาจากหัวใจที่ยำเกรง”

เคาะลีฟะฮ์ฮุสัยนได้กล่าวว่า “รับสิ่งที่เราพามาให้ท่านหน่อยสิ ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาท่าน”

แต่อัลฟุฏัยล บินอียาฏ กลับตอบว่า “ท่านพาอะไรมาล่ะ แท้จริง ตัวท่านนั้นแบกภาระบาปที่มากมาย เต็มไปด้วยความอับยศอดสูของ

ประชาชนและทุกคนที่อยู่กับท่าน ทั้งที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย จะพาดพิงบาปต่าง ๆ ของพวกเราที่ท่านในวันแห่งการคิดบัญชี พวกเขอาธรรมและทำชั่วก็เพราะท่าน

ในวันแห่งการคิดบัญชี เมื่อมันที่กันขวางระหว่างท่านกับพวกเราถูกเปิดออก พวกเราจะเป็นคนที่เกลียดท่านมากที่สุด และจะหนีห่างจากท่านมากที่สุดด้วย แม้ว่าท่านจะขอให้พวกเราช่วยแบ่งเบาภาระบาปบางอย่างที่พวกเราเคยทำไว้ก็ตาม และคนที่จะรักท่านมากที่สุดก็คือ คนที่หนีห่างจากท่านมากที่สุด (ตอนอยู่บนโลกดุนยา)”

อัลฟุฏอยล กล่าวต่อไปว่า “แท้จริงเมื่อท่านอุมร์ บินอัลดูลละซีซ ขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮ์ (ในยุคสมัยของราชวงศ์อุมัยยะฮ์) เขาได้เชิญสาละม บินอับดุลลอฮ์, มุฮัมหมัด บินกะอับ และเราะญ่า บินหัยวะฮ์ ทั้ง 3 ท่านล้วนเป็นผู้รู้ที่ดี แล้วท่านอุมร์ก็พูดกับพวกเราว่า ‘ฉันกำลังถูกทดสอบด้วยกับภัยพิบัตินี้ โปรดตักเตือนฉันด้วย’ ท่านอุมร์มองตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ว่าเป็นภัย แต่ตัวท่านและข้าบิรารของท่านกลับมองว่ามันเป็นความโปรดปราน

สาละม บินอับดุลลอฮ์ ได้กล่าวกับเคาะลีฟะฮ์อุมร์ บินอับดุลละซีซ ว่า ‘หากท่านอยากจะรอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันพรุ่งนี้ ท่านจงทำให้มุสลิมที่อาวุโสกว่าเป็นเสมือนพ่อของท่าน และคนที่อายุไล่เลี่ยกันเป็นพี่น้องของท่าน และคนที่อายุน้อยกว่าเป็นลูกหลานของท่าน ท่านจงเคารพคุณพ่อ ให้เกียรติพี่น้อง และเมตตาสงสารลูก ๆ’

ส่วนเราะญ่า บินหัยวะฮ์ ก็ได้กล่าวเช่นกันว่า ‘หากวันพรุ่งนี้ท่านอยากจะปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ท่านก็จงรักซาวมุสลิมเหมือนกับที่ท่านรักตัวเอง และจงรังเกียจ ไม่อยากให้สิ่งที

ตัวท่านเองจึงเกิดต้องประสบกับพวกเขาด้วย จากนั้นก็จึงตายเกิด หากท่านต้องการ'

ฉัน (อัลฟุฏฏอยลฺ บินอียาฏ) ขอกล่าวว่า : โอ้ฮารูน ฉันรู้สึกกลัวเกี่ยวกับท่านจริง ๆ กลัววันที่เท้าทั้งหลายจะทรุดต่ำลง” แล้วเคาะลีฟะฮฺฮารูน อรรเราะซิด ก็ร้องไห้

อับนุรเราะบือเล่าต่อว่า : ฉันกล่าวว่า “พูดดี ๆ กับอะมีรุลมุอ์มินีนหน่อยสิ”

อัลฟุฏฏอยลฺก็ตอบว่า “ฉันพูดดีกับเขาแล้ว เจ้าและเพื่อน ๆ ของเจ้านั้นแหละที่จะทำให้เขาพินาศ”

อัลฟุฏฏอยลฺยังกล่าวกับเคาะลีฟะฮฺฮารูน อรรเราะซิด ต่ออีกว่า “โอ้พ่อหนุ่มรูปหล่อ ท่านคือคนที่อัลลอฮฺ ผู้ทรงเกียรติและสูงส่งยิ่ง จะบัญชาให้แสดงความรับผิดชอบต่อการสร้างสรรค์ (ทั้งดงาม) นี้ในวันกิยามะฮฺ ถ้าท่านสามารถดูแลรักษาใบหน้านี้ให้ดงามได้ ก็จงทำให้เกิดแต่จงระวังการใช้ชีวิตในตอนเช้าหรือบ่าย โดยที่ในใจของท่านเก็บซ่อนการทรยศต่อประชาชนคนใดคนหนึ่งเอาไว้ แท้จริงท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม เคยกล่าวไว้ว่า

مَنْ أَصْبَحَ لَمْ يَحْأَظَرْ لَمْ يَرِجْ رَائِبَةَ الْجَنَّةِ

ใครก็ตามที่ตื่นขึ้นมาในยามเช้าในสภาพที่มีความคิดทรยศ เขาจะไม่ได้กลิ่นสวรรค์ (บันทึกโดย อัลบุคอรี)”

เคาะลีฟะฮฺฮารูนร้องไห้อีกครั้ง แล้วเขาก็ถามขึ้นว่า “ท่านมีหนี่สินบ้างไหม?”

อัลฟุฏฏอยลตอบว่า “มี เป็นหนี้สินกับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งยังไม่ได้
ถูกชำระ ฉันทวิบัติแน่ หากพระองค์คิดบัญชีกับฉัน ฉันบรลยแน่ หาก
พระองค์สอบปากคำฉัน และฉันฉิบหายแน่ ๆ หากพระองค์ไม่ยอมรับ
ในเหตุผลของฉัน”

เคาะลีฟะฮ์ฮุอัยเราะฮ์ฮิดกล่าวว่า “ฉันหมายถึง หนี้สินกับเพื่อน
มนุษย์ด้วยกัน”

อัลฟุฏฏอยลตอบว่า “แท้จริง พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่ได้สั่งใช้ฉันในเรื่อง
นี้ พระองค์ทรงตรัสไว้ว่า

لَا خَلْقَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِلَّا لِيُعْذَرُونَ (07)
لَا أُرِيدُ لَهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَلَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا (0V)
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْتَمِيمُ (0A)

และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่อ (เป้าหมาย) อื่นใด เว้นแต่
เพื่อเคารพภักดีต่อข้า ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และ
ข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาถวายอาหารให้ข้าด้วย แท้จริงอัลลอฮ์
คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่มากมาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง
(อัซซารียาต 51 : 56-58)”

เคาะลีฟะฮ์ฮุซารูน ฮัรเราะฮ์ฮิด จึงได้กล่าวว่า “นี่คือ (เงินจำนวน)
1,000 ดินาร โปรดรับไว้เถิด แล้วใช้จ่ายมันเพื่อครอบครัวของท่าน
และเพื่อเสริมการอิบาดะฮ์ของท่านด้วย”

อัลฟุฏฏอยลตอบกลับว่า “สุบหานัลลอฮ์ ฉันแนะนำทางที่
ปลอดภัยให้กับท่าน แต่ท่านกลับตอบแทนฉันแบบนี้”⁵³

53 - ดู ลีฮ์ อะฮฺลาม อันนุบะล่าว เล่มที่ 8 หน้าที่ 378 และ หิลยะตุล เอาลียาฮ์ ยาร้ ะเงาะบะกอดุล
อัศฟียาฮ์ โดย อิบฺนุญัยม อัลอัศซะฮานีย เล่มที่ 8 หน้าที่ 105

อัลฟุฎฏอยลฺ บินอียาฏ ไม่ยอมรับเงินดังกล่าว และนิ่งเงียบไม่พูดอะไรอีก

อิบนุเราะฮ์บีอ์ได้เล่าว่า : เราเดินออกมา แล้วเคาะลีฟะฮฺซารูน อีรเราะซิด ก็กล่าวกับฉันว่า “หากท่านจะแนะนำใครให้ฉันอีก ก็จงแนะนำคนแบบนี้ เขาคือผู้นำของชาวมุสลิมในยุคนี้”

มีรายงานอื่นเล่าว่า วันหนึ่งเคาะลีฟะฮฺซารูน อีรเราะซิด ได้กล่าวกับอัลฟุฎฏอยลฺว่า “ท่านสมถะมากจริง ๆ”

อัลฟุฎฏอยลฺตอบกลับว่า “ท่านสมถะมากกว่าฉันอีก”

เคาะลีฟะฮฺซารูน แปลกใจจึงถามว่า “จะเป็นอย่างนั้นได้อย่างไร?”

อัลฟุฎฏอยลฺตอบว่า “เพราะฉันสมถะต่อคนยา แต่ท่านนั้นสมถะต่ออาคิเราะฮฺ ดุนยานั้นมีวันสิ้นสลาย แต่อาคิเราะฮฺนั้นคงอยู่ตลอดไป”⁵⁴

54 - ดู วะพะยาต อัลอะอฺยาน วะอันบาอฺ อับนาอิซ ชะมาน โดย อิบนุค็อลลิกาน เล่มที่ 4 หน้าที่ 48

“หากท่านอยากจะรอดพ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์
ในวันพรุ่งนี้ ท่านจงทำให้
มุสลิมที่อาวโสกว่า
เป็นเสมือนพ่อของท่าน
และคนที่อายุไล่เลี่ยกัน
เป็นพี่น้องของท่าน
และคนที่อายุน้อยกว่า
เป็นลูกหลานของท่าน
ท่านจงเคารพคุณพ่อ
ให้เกียรติพี่น้อง
และเมตตาสงสารลูก ๆ ”

แต่ฉันต้องทำ

ซุ้ยบุ บินห์รุบ เราะหิมะสุลลอส คือผู้รู้ชาวครอซานและเป็นผู้ที่หัดเขียนที่นำเชื่อถือ ท่านเกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 196 และได้ย้ายมาพำนักอาศัยอยู่ที่เมืองมะดาอิน ในแคว้นอิรัก กระทั่งผู้คนเรียกขานกันว่า “อบูศอลิหะ⁵⁵ อัลมะดาอินียะ” คือเป็นชาวเมืองมะดาอินไปแล้ว ก่อนจะย้ายมาอาศัยอยู่ที่เมืองมักกะฮ์จนกระทั่งเสียชีวิต

ซุ้ยบุได้เล่าว่า : ครึ่งหนึ่งของขณะที่ฉันอยู่บนถนนในเมืองมักกะฮ์ ฉันได้เห็นเคาะลีฟะฮ์สุฮารูน อัรเราะซิด ฉันจึงพูดในใจว่า “เจ้าจะต้องสั่งใช้ (ความดี) และห้ามปราม (ความชั่ว)”

แล้วใจของฉันก็ตอบตัวเองกลับมาว่า “อย่าทำนะ ชายคนนี่คือจอมเผด็จการ เมื่อไหร่ที่เจ้าสั่งใช้เขา เขาต้องตัดหัวเจ้าแน่”

ฉันจึงพูดกับตัวเองว่า “แต่ฉันต้องทำ”

55 - เป็นชื่อคุณยะฮ์ (ฉายา) ของซุ้ยบุ บินห์รุบ

เมื่อฮารุน อีรเราะซิด เดินเข้ามาใกล้ ฉันก็ประกาศเสียงดังว่า
“โอ้ฮารุน เจ้าได้ทำร้ายอุมมะฮฺนี และเดินตามพวกสัตว์เดรัจฉาน”

เคาะลีฟะฮฺฮารุนจึงสั่งว่า “จับตัวเขา”

ฉันถูกนำตัวไปที่วังของเขา เขานั่งอยู่บนเก้าอี้ และเล่นไม้เท้าที่
อยู่ในมือ เขากล่าวขึ้นว่า “เจ้ามาจากไหน?”

ฉันตอบว่า “มาจากกลุ่มคนที่ถูกทำลายมากที่สุด”

เคาะลีฟะฮฺฮารุนถามว่า “แม่ของเจ้าจากเจ้าไปเมื่อไหร่แล้ว?”

ฉันตอบว่า “ตั้งแต่เด็กแล้ว”

เคาะลีฟะฮฺฮารุนถามต่ออีกว่า “ทำไมเจ้าถึงเรียกชื่อฉันอย่างนั้น?”

ฉัน (ซุัยบ บิน หุรบุ) ตอบว่า “ฉันขอคู่อำต้ออัลลอฮฺด้วยการ
เรียกชื่อของพระองค์ ฉันกล่าวว่า ‘โอ้อัลลอฮฺ โอ้อีรเราะหฺมาน’
พระองค์มิได้ห้ามฉันเรียกชื่อของพระองค์เลย และฉันพบว่าใน
อัลกุรอาน พระองค์ทรงเรียกสิ่งถูกสร้างที่พระองค์ทรงรักมาก
ที่สุด (ด้วยชื่อจริง) ว่า ‘มุฮัมมัด’ และเรียกสิ่งถูกสร้างที่พระองค์
ทรงโกรธกริ้วที่สุดด้วยฉายา(กunya) ว่า ‘อับดุลละฮฺบ’”

เคาะลีฟะฮฺฮารุนก็ได้พูดว่า “นำตัวเขาออกไปเถอะ”⁵⁶

56 - ดู วะฟะยัต อัลอะอฺยาน วะอันบะอฺ อับนาอิซ ซะมาน โดย อิบน์ค็อลลีกัน เล่มที่ 2 หน้าที่ 470

โดมเงินและทองคำ ของเคาะลีฟะฮ์อันนาศิร

หลังจากที่คิลาะฟะฮ์อิสลามแห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ที่เมืองดะมัสกัส
สิ้นสุดลง และถูกแทนที่ด้วยคิลาะฟะฮ์ของราชวงศ์อับบาซียะฮ์ ซึ่ง
ได้ย้ายเมืองหลวงไปที่เมืองแบกแดด ในแคว้นอิรัก ลูกหลานของ
ราชวงศ์อุมัยยะฮ์ก็ได้ไปก่อร่างสร้างรัฐอิสลามอีกแห่งขึ้นในแผ่นดิน
ฝั่งตะวันตก ซึ่งตอนนั้นเรียกว่า “อันดะลุส” คือบริเวณคาบสมุทร
ไอบีเรีย ได้แก่แผ่นดินในประเทศสเปนและโปรตุเกสปัจจุบัน

เมื่อรัฐอิสลามแห่งอันดะลุส โดยราชวงศ์อุมัยยะฮ์นี้ขยายใหญ่
โตและเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ ในปีฮิจเราะฮ์ที่ 316 อับดุลเราะห-
มาน อันนาศิร ลิตินิลลาฮ์ ผู้นำรัฐอิสลามแห่งอันดะลุส ลำดับที่ 8
ก็ได้ประกาศตนเป็นเคาะลีฟะฮ์ ผู้นำของอาณาจักรอิสลามทั้งหมด⁵⁷

นั่นเป็นช่วงเวลาที่สร้างความสับสนอยู่ไม่น้อย เพราะฟากหนึ่ง

57 - ดู เดาละตุล อิสลาม ฟิล อันดะลุส โดย มุฮัมหมัด อับดุลลอฮ์ อินาน หน้าที่ 430

ของโลกอิสลาม เรามีเคาะลีฟะฮ์จากราชวงศ์อิบบาสิยะฮ์แล้วที่แผ่นดินอิรัก แล้วมีเคาะลีฟะฮ์เพิ่มอีกคนที่แผ่นดินอันดะลุส ยังไม่นับรวมผู้นำรัฐของชาวชีอะฮ์ในแอฟริกาตะวันออก เรียกว่าราชวงศ์ฟาฏิมียะฮ์ ซึ่งก็ประกาศตัวเป็นเคาะลีฟะฮ์เช่นกัน

เคาะลีฟะฮ์อับดุลเราะหฺมาน อันนาศิร เคาะลีฟะฮ์คนแรกของราชวงศ์อุมัยยะฮ์ในอันดะลุส ให้ความสำคัญมาก ๆ กับการสร้างเมืองชะฮฺรอฮ์ เขาทุ่มงบประมาณมากมายของรัฐเพื่อสร้างและประดับประดาเมืองนี้ มันคือการผสมผสานกันของรูปแบบวังทั้งงดงามทั้งหลาย เขาดูแลการสร้างและตกแต่งมันด้วยตัวเอง เขาสาละวนอยู่กับมันจนกระทั่งครั้งหนึ่งเขาพลาดการละหมาดวันศุกร์

มุนชิร บินสะอีด ซึ่งรับหน้าที่เป็นผู้กล่าวคุฏบะฮ์วันศุกร์และตุลาการแห่งแผ่นดินอันดะลุส เขามองเห็นความบกพร่องและความสُر่ยสُر่ายของเคาะลีฟะฮ์อันนาศิร จึงต้องการที่จะทำอะไรบางอย่างเพื่อไม่ให้ตนเองต้องบกพร่องในหน้าที่ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่บรรดาอูละมาอ์ นั่นก็คือ การตักเตือนผู้นำ

เขาตั้งใจจะกล่าวคำตักเตือนที่มีค่าแก่เคาะลีฟะฮ์อันนาศิร ให้เคาะลีฟะฮ์คิดทบทวนเรื่องความสُر่ยสُر่ายและการใช้จ่ายงบประมาณที่มากมายไปกับการสร้างเมืองชะฮฺรอฮ์ คำตักเตือนดังกล่าวนั้นจะถูกส่งถึงผู้คนมากมายที่มาร่วมละหมาดที่มีสติปัญญา อี้ชชะฮฺรอฮ์

เมื่อถึงวันศุกร์ที่รอคอย มุนชิรได้ขึ้นไปบนมิมบาร์ และเคาะลีฟะฮ์อันนาศิรก็ได้มาถึง มัสญิดเต็มไปด้วยผู้คนมากมายที่มาร่วมละหมาด มุนชิรเริ่มต้นคุฏบะฮ์ของเขาด้วยการอ่านพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

(۱۲۸) أَتَبْنُونَ كُلٌّ رِيعَ آيَةٍ تَعْبَثُونَ
 (۱۲۹) وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ
 (۱۳۰) وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ
 (۱۳۱) مَا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 (۱۳۲) وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ
 (۱۳۳) أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ
 (۱۳۴) وَجَنَّاتٍ وَغُوبٍ
 (۱۳۵) إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

พวกท่านสร้างอนุสาวรีย์ไว้บนที่สูงทุกหนแห่งเพื่อโอ้อวดกระนั้นหรือ? และพวกท่านก็สร้างคฤหาสน์ต่าง ๆ เสมือนกับว่าพวกท่านจะอยู่ยงคงกระพันไปตลอดกาลกระนั้นหรือ? และเมื่อพวกท่านทำร้ายใคร พวกท่านก็กระทำอย่างโหดร้ายทารุณ ฉะนั้น พวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังเถิด และพวกท่านจงเกรงกลัวผู้ทรงประทานให้แก่พวกท่านสิ่งซึ่งพวกท่านก็รู้ดีอยู่แล้ว พระองค์ทรงประทานแก่พวกท่านซึ่งปศุสัตว์, ลูกหลาน, สวนที่หลากหลาย และลำธารมากมาย แท้จริงฉันกลัวว่าพวกท่านจะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ (อัซซุอะรออ์ 26 : 128-135)

จากนั้นท่านก็ดำหนิการใช้จ่ายที่สุรุ่ยสุร่ายในการก่อสร้างเมืองด้วยคำพูดที่หนักแน่นและรุนแรง แล้วได้อ่านพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

فَمَنْ أُنْسِ بُنْيَانَهُ عَلَى تَفَوُّي مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَن
 أُنْسِ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانُجَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (١٠٩)

ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความยำเกรงต่ออัลลอฮ์และบนความโปรดปรานนั้นดีกว่า หรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาที่ริมขอบเหวซึ่งจะพังทลายลง แล้วมันก็พังลงโดยนำเขาลงไปในนรกญะฮันนัม และอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนที่อธรรม (อัลเตาเบฮ์ 9 : 109)

มุนชิรกล่าวตักเตือน ตำหนิ และคิดบัญชี จนกระทั่งผู้ฟังทั้งหลายรู้สึกวิตกกังวล โดยเฉพาะเคาะลีฟะฮ์ฮุซัยนนาศิร เขารู้ตัวดีว่ามุนชิรกำลังหมายถึงตัวเขา เขาจึงร้องไห้และเสียใจกับความละเลยของตัวเอง แต่น่าเสียดายที่เคาะลีฟะฮ์ฮุซัยนนาศิรไม่สามารถยอมรับการตักเตือนในที่สาธารณะและคำพูดที่รุนแรงดังกล่าวได้

หลังเหตุการณ์ดังกล่าว เคาะลีฟะฮ์ฮุซัยนนาศิรได้ปรารภกับอัลหะกัม ลูกชายของเขาว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ มุนชิรจงใจกล่าวคุณบะฮ์ถึงพ่อ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เข้าใจเจตนาของเขา เขาล่วงเกินพ่อบ้างเกินไปแล้ว...”

ยิ่งนึกถึงคำพูดของมุนชิร ก็ยิ่งทำให้เคาะลีฟะฮ์ฮุซัยนนาศิรโกรธเคืองมากยิ่งขึ้น เขาจึงต้องการลงโทษมุนชิร เคาะลีฟะฮ์ฮุซัยนนาศิรได้กล่าวสาบานว่า เขาจะไม่ละหมาดวันศุกร์ตามหลังมุนชิรอีกต่อไป เขาหันไปละหมาดตามหลังอะหมัด บินมุฏีร์รฟ ซึ่งเป็

เคาะสิบที่มีสญิตญามิอ อัลกรุญบะฮ์⁵⁸ แทน

แต่เมื่ออัลหะกัม ลูกชายของเขาเห็นว่า คุณพ่อคิดถึงเมืองชะฮฺรออ์และการละหมาดที่มีสญิตญามิอ อัลชะฮฺรออ์ มาก จึงได้ถามพ่อว่า “ในเมื่อพ่อไม่ชอบมุนชิร ทำไมพ่อไม่ปลดเขาจากการเป็นอิمامล่ะ?”

เคาะลีฟะฮ์อับดุลเราะหฺมาน อันนาศิร คาดไม่ถึงว่าลูกของเขาจะพูดอย่างนั้น เขาตอบกลับไปว่า “คนอย่างมุนชิร บินสะอีด ที่ไม่มีใครสงสัยในความประเสริฐของเขา ความดีงามของเขา และความมั่งคั่งของเขา ต้องถูกปลดออก เพียงเพื่อสนองความต้องการของจิตใจที่หันเหออกจากทางที่ถูกต้องและไม่มีเป้าหมายได้อย่างไรกัน? นี่คือนิสัยที่ไม่มีทางเกิดขึ้นเด็ดขาด พ่อละอายใจต่ออัลลอฮ์เหลือเกินที่พระองค์ไม่ยอมให้คนอย่างมุนชิร ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความสำรวมตน (วะเราะฮฺ) และความสัตย์จริง (ศิดก) เป็นคนกลาง ระหว่างพ่อกับพระองค์ในการละหมาดวันศุกร์

เขา (มุนชิร) ดื้อนพ่อจนมุม แล้วพ่อก็ก้าวคำสาบานต่ออัลลอฮ์ความจริงแล้ว พ่ออยากจะหาทางจ่ายกัฟฟาเราะฮ์ (ค่าปรับ) ด้วยสิ่งที่มีสำหรับคำสาบานดังกล่าว แต่มุนชิรนั้นร่วมละหมาดกับผู้คนตลอดทั้งชีวิตของเขาและชีวิตของเราด้วย อินชาอัลลอฮ์ (หากอัลลอฮ์ประสงค์) แต่พ่อก็ก็นึกว่า เราจะยอมรับเขาไปตลอดหรือ?”

เมื่อช่องว่างระหว่างมุนชิร บินสะอีด และเคาะลีฟะฮ์อับดุลเราะหฺมาน อันนาศิร เริ่มมากขึ้น เนื่องจากคำวิจารณ์ต่อการใช้จ่ายที่สุรุ่ยสุร่ายในการสร้างเมืองชะฮฺรออ์ อัลหะกัม ลูกชายของเคาะลีฟะฮ์ต้องการให้ทั้ง 2 คนประนีประนอมกัน เขาจึงแก้ตัวให้มุนชิรต่อหน้าคุณพ่อ

58 - คือ มุสญิดใหญ่แห่งเมืองคอร์โดบา ปัจจุบันกลายเป็นอาสนวิหารของชาวคริสต์ียน เรียกว่า อาสนวิหารคอร์โดบา

เขากล่าวว่า “ไอ้อะมีร์ลุมูมีนีน เขา (มุนชิร) เป็นคนดี และหวังแต่เพียงสิ่งดีงาม หากเขาได้เห็นสิ่งที่ท่านใช้จ่ายไปและความงดงามของอาคารหลังนั้น เขาจะต้องผ่อนปรนให้กับท่านแน่นอน”

อาคารที่ว่านี้ หมายถึง โดมที่เคาะลีฟะฮ์อันนาศิรสร้างขึ้นที่เมืองชะสุรอห์ ชั้นบนสุดของโดมสร้างขึ้นจากเงิน และบางส่วนก็เคลือบด้วยทองคำ หลังคามี 2 สี คือสีเหลืองสดใสและสีขาวที่ส่องแสงแวววาว

ได้ฟังคำพูดของลูก เคาะลีฟะฮ์อันนาศิรก็ได้สั่งให้ปุรรมจากโหมเขานั่งลงต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของเขา แล้วพูดกับคนใกล้ชิดและรัฐมนตรีว่า “พวกท่านเคยพบเห็นหรือเคยได้ยินว่ามีกษัตริย์คนไหนเคยทำสิ่งที่ฉันทำมาก่อนไหม?”

พวกเขาตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ไม่เลย ไอ้อะมีร์ลุมูมีนีน มีเพียงท่านคนเดียวเท่านั้น”

ทันใดนั้น มุนชิร บินสะอิด ก็ได้เข้ามาในห้อง เขาก็มศรีษะลง (แสดงความเคารพ) และเมื่อได้นั่งลงเรียบร้อยแล้ว เขาก็กล่าวกับเคาะลีฟะฮ์อันนาศิรเหมือนกับที่อันนาศิรได้กล่าวกับคนใกล้ชิดของเขา (คือกล่าวว่า พวกท่านเคยพบเห็นหรือเคยได้ยินว่ามีใครก่อนหน้าฉันเคยทำสิ่งที่ฉันทำบ้างไหม?) แล้วน้ำตาของมุนชิรก็ไหลลงมาโดนเคราของเขาจนเปียกชุ่ม เขาเสียใจที่ได้ยินความคิดเห็นที่ผิด ๆ ของเคาะลีฟะฮ์

เขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ไอ้อะมีร์ลุมูมีนีน ท่านไม่รู้ตัวเลยว่าชัยฏอนได้กระซิบกระซาบหลอกล่อท่านไปไกลถึงไหนแล้ว การเป็นผู้นำของท่านและตำแหน่งที่อัลลอฮ์ ผู้สูงส่งได้มอบให้กับท่าน ซึ่งทำให้ท่านได้รับความเคารพนับถือจากพี่น้องมุสลิมนั้น ไม่สามารถสู้กับมันได้เลย สุดท้ายมันจะพาท่านลงไปอยู่ในสถานะเดียวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย”

เคาะลีฟะฮ์รู้สึกลุกกับคำพูดของมุนชิร และได้ถามขึ้นว่า “คูสิงที่เจ้าพุดลี อัลลอฮ์จะปล่อยให้ฉันอยู่ในสถานะเดียวกันกับพวกเขาได้อย่างไร?”

มุนชิรตอบว่า “ใช่สิ อัลลอฮ์ไม่ได้กล่าวไว้หรือว่า

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَمَن يَكْفُرُ بِالرَّبِّ خُمُوءٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْهُ
كُفَرُوا (۳۳)

และหากมิใช่เพื่อมนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็นประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว แน่แน่นอนเราจะให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี มีบ้านของพวกเขา หลังคาทำด้วยเงิน และบันไดที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน) ด้วย (อัซซุครุฟ 43 : 33)”

เคาะลีฟะฮ์อันนาศิรนิ่งเงียบ เขาก็มหัวอยู่แนบ แล้วน้ำตาก็เริ่มไหลลงมาโดนเคราจนเปียกชุ่ม เขาหันไปหามุนชิร แล้วกล่าวว่า “ญะซากัลลอฮุค็อยรอน (ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนท่านด้วยความดีงาม) สิ่งที่ท่านพูดนั้นเป็นความจริง”

เคาะลีฟะฮ์อันนาศิรลุกขึ้นจากที่นั่ง และสั่งให้ร็อดอนหลังคาโดม แล้วสร้างใหม่จากดินเหมือนโดมทั่ว ๆ ไป ⁵⁹

59 - ดู มะกอละฮ์ บัยนะ เคาะลีฟะฮ์ วะกอฎีฮ์ ในวารสารอัลอัซฮัร ประจำเดือนเราะมะฎอน ปี ฮ.ศ.1371 โดยอับดุลละมีด อัลอิสลาฮี และดู อัลอิสลาม บัยนัล อุลละมาอ์ วัลหุกกาม โดย อับดุลละฮ์ อัลบัดรีฮ์ หน้าที่ 93

“ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
โอ้อะมีรุลมูรฺมีนีน
ท่านไม่รู้ตัวเลยว่า
ชัยฏอนได้กระซิบกระซาบ
หลอกล่อท่านไปไกลถึงไหนแล้ว
การเป็นผู้นำของท่าน
และตำแหน่งที่อัลลอฮ์ ผู้สูงส่ง
ได้มอบให้กับท่าน
ซึ่งทำให้ท่านได้รับความ
เคารพนับถือ
จากพี่น้องมุสลิมนั้น
ไม่สามารถสู้กับมันได้เลย
สุดท้ายมันจะพาท่าน
ลงไปอยู่ในสถานะเดียวกับ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ทั้งหลาย”

เชคบับดูลกอติรวยโอกาส

เชคบับดูลกอติรว อัลกัยลानी หรือ อัลญัยลानी رحمه الله สุลลอฮุ เกิดที่เมืองญัยลาน ทางตอนเหนือของอิหร่านในปัจจุบัน ท่านมีชีวิตอยู่ในช่วงปีฮิจเราะฮ์ที่ 470-561 โดยมีเชื้อสายสืบถึงท่านนบี คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ผ่านทางท่านอัลหะสัน บินอลี บินอบีฏอลิบ رحمه الله สุลลอฮุอันฮุมมา

เชคบับดูลกอติรว เป็นผู้รู้อีกท่านหนึ่งที่กล้าคัดค้านผู้นำที่ใช้อำนาจไม่ถูกต้อง ท่านตำหนิการปกครองที่ไม่เป็นธรรมของพวกผู้นำ วิพากษ์วิจารณ์เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามคำสั่งของสุลต่านโดยไม่ระมัดระวัง และคัดค้านผู้คนไม่ให้เชื่อฟังคำสั่งของผู้นำที่ขัดแย้งกับหลักการศาสนา

ในปีฮิจเราะฮ์ที่ 541 เคาะลีฟะฮ์สุลฏอนมูฮัมหมัด ฟัย ลีอัมริลลาฮุ เคาะลีฟะฮ์ลำดับที่ 31 ของราชวงศ์อับบาซียะฮ์ ได้แต่งตั้งให้ยะหยา บินสะอีด

หรือที่รู้จักกันในชื่อ “อิบnulมะซาหิม” ให้เป็นผู้พิพากษา ทั้งที่เขาเป็นคนที่อธรรม สุดท้ายการกดขี่ข่มเหง ยึดทรัพย์สิน และรับเงินสินบนก็เกิดขึ้น มีการเขียนเอกสารใบปลิวต่อต้านเขาติดตามมัสยิดและถนนหนทาง แต่ไม่มีใครสามารถพูดหรือกล่าวต่อต้านเขาตรง ๆ

ลิบฏ บินอัลญะฮียะ เล่าว่า : วันหนึ่ง เคาะลีฟะฮ์อัลมุคตะฟีได้มาละหมาดที่มัสญิด เซค अबดุลกอดิร ได้ฉวยโอกาสนี้กล่าวคุฏบะฮ์บนมิมบัรเพื่อคัดค้านเรื่องที่เคาะลีฟะฮ์แต่งตั้งให้ยะหฺยา บินสะอีด เป็นผู้พิพากษา ท่านกล่าวด้วยเสียงที่ดังว่า “ท่านปกครองประชาชนมุสลิมด้วยความอธรรมอย่างที่สุด แล้ววันพรุ่งนี้ ท่านจะตอบพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ทรงเมตตาที่สุด อย่างไร?”

เคาะลีฟะฮ์อัลมุคตะฟีสะดุ้งไปพักหนึ่ง คำพูดดังกล่าวทิ่มแทงหัวใจของเขา ในที่สุดเคาะลีฟะฮ์ก็ได้ปลดยะหฺยา บินสะอีด ออกจากตำแหน่งผู้พิพากษา⁶⁰

60 - และดู อัลอิสลาม บัณณั อุลละมาอี วัลหุกกาม โดย अबดุลอะซีซ อัลบัตริย์ หน้าที่ 86 และเกาะลาอิด อัลญะวาฮิร โดย เซคมุฮัมมัด บินยะหฺยา อัตตาเซฟี หน้าที่ 8

“ท่านปกครองประชาชนมุสลิม
ด้วยความอธรรมอย่างที่สุด
แล้ววันพรุ่งนี้ ท่านจะตอบ
พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก
ผู้ทรงเมตตาที่สุด อย่างไร? ”

หากคน ๆ นี้เป็นบาทหลวงของเรา เราจะล้างเท้าทั้ง 2 ข้างของเขา

หลังจากสูลต่านเศาะลาหุดดีน อัลอัยยูบีย ผู้พิชิตบัลลังก์มกิดิส
คืนจากพวกครูเสดได้จากไป ในปีฮิจเราะฮ์ที่ 589 แผ่นดินของ
ราชวงศ์อัยยูบียะฮ์ก็ถูกแบ่งเป็นรัฐต่าง ๆ เกิดข้อพิพาท และขัดแย้ง
กันเอง

เป็นความขัดแย้งระหว่างกษัตริย์ศอลิหุ อิมาดุดดีน อิสมาอีล
ผู้ปกครองแห่งดะมัสกัส และกษัตริย์ศอลิหุ มัจมูดีน อัยยูบ
ผู้ปกครองแห่งอียิปต์ ซึ่งเริ่มต้นด้วยกลอุบายต่าง ๆ กระทั่งสุดท้าย
ก็เกิดสงครามระหว่างกัน

กษัตริย์อิสมาอีลรู้ลึกว่ากษัตริย์นัจมุดดีน อัยยูบ นั้นเป็นภัย
คุกคามของเขา จึงได้ขอความช่วยเหลือจากกองทัพครูเสดซึ่งเป็น
ศัตรูอิสลาม กษัตริย์อิสมาอีลทำสัญญากับพวกครูเสดเพื่อต่อสู้กับฟิ
ร็องมุสลิมของตัวเอง โดยมีข้อแลกเปลี่ยนคือการมอบเมืองคือยดา
ให้แก่กองทัพครูเสด นี่คือนายงานจากอิมามอัลสุบกีย

ส่วนในรายงานของอัลมักริชียและนักประวัติศาสตร์คนอื่น ๆ ระบุว่า รวมถึงเมืองกอลอะฮ์ คือฟุด และเมืองอื่น ๆ ด้วย

กษัตริย์อิสมาอีลได้วางแผนการทรยศในครั้งนี้อย่างรอบคอบ เขาอนุญาตให้ทหารครูเสดเข้ามาในเมืองดะมัสกัสเพื่อซื้ออาวุธ อุปกรณ์การรบ และสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการ นโยบายที่ชั่วร้ายนี้ทำให้ประชาชนมุสลิมและบรรดาอุละมาอ์ลุกขึ้นมาต่อต้านเขา

อัลอิซซุ บินอับดุลสะลาม หรือชื่อจริงคือ อับดุลอะซีซ บินอับดุลสะลาม ผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ ผู้ได้รับฉายาว่าเป็น “อิซซุดดิน-เกียรติยศของศาสนา” และ “สุลฏอนุลอุละมาอ์-สุลต่าน (ผู้นำ) ของบรรดาผู้รู้” ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นเคาะกิบทางการเมืองของมัสญิดญามิอุลอุมะวีย ในเมืองดะมัสกัส

เชคอัลอิซซุได้ลุกขึ้นต่อต้านการทรยศของบรรดาผู้ทรยศทั้งหลาย ท่านออกพิทวาห้ามขายอาวุธให้แก่ทหารครูเสด ท่านขึ้นคุฏบะฮ์วันศุกร์ที่มัสญิดญามิอุลอุมะวีย ประกาศคำพิทวาและปฏิเสธอย่างหนักแน่นต่อกษัตริย์อิสมาอีลที่ได้ออกนโยบายที่ชั่วช้าและทรยศต่อประชาชาติอิสลาม

ในช่วงท้ายของคุฏบะฮ์ เชคได้ขอดุอาอ์ถึงกษัตริย์อิสมาอีล ซึ่งเหมือนเป็นการประกาศอนสัตยาบันและความจงรักภักดี ท่านได้ขอดุอาอ์ว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดทำให้ประชาชาตินี้เข้มแข็งด้วยพลังแห่งทางนำ ที่จะเชิดชูเกียรติของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงรัก และทำให้ศัตรูทั้งหลายของพระองค์ตกต่ำ ให้ประชาชาตินี้เชื่อฟังภักดีต่อพระองค์ ท่าน และห้ามปรามการละเมิดฝ่าฝืนต่อพระองค์” ผู้มาร่วมละหมาดต่างพร้อมใจกันกล่าวอามีนให้กับดุอาอ์ของเชคอัลอิซซุ

ในวันนั้นกษัตริย์อิสมาอีลไม่ได้ร่วมฟังคุฏบะฮ์ด้วย เขาอยู่นอกเมือง ดะมัสกัส แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รายงานเรื่องนี้ให้กับเขา

เขาก็สั่งให้ปลดเชคอัลอิซชจากตำแหน่งทันที อีกทั้งยังได้สั่งจับกุมท่านพร้อมกับเพื่อนอีกคนของท่านด้วยคือ เชคอิบนุลหาญิบ อัลมาลิกีย ซึ่งได้ร่วมมือกับเชคในการต่อต้านนโยบายของกษัตริย์ด้วย

บรรดาผู้สนับสนุนและลูกศิษย์ลูกหาของเชคได้เสนอให้ท่านทิ้งเมืองนี้ไปเพื่อป้องกันการคุกคามของกษัตริย์ พวกเขาเตรียมสัมภาระทุกอย่างและช่องทางการหลบหนีให้กับท่านแล้ว แต่ท่านปฏิเสธ ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านด้วยเถิด พวกเขาพยายามขอร้องและโน้มน้าวให้เชคหนีไป พวกเขาขอให้เชคหลบซ่อนตัวอยู่ในที่ปลอดภัย ที่ซึ่งกษัตริย์และข้าบริวารของเขาไม่สามารถหาท่านได้ แต่ท่านก็ปฏิเสธอยู่ดี

เชคอัลอิซชกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันจะไม่หนีและไม่หลบซ่อนตัว เราอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการญิฮาด (ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ) และเรายังไม่ได้ทำอะไรเลยก่อนหน้านี้ ฉันพร้อมที่จะแบกรับผลลัพธ์ทุกอย่างของการต่อสู้ในครั้งนี้ และอัลลอฮฺจะไม่ปล่อยให้การทำงานของผู้อุตสาหทั้งหลายต้องสูญเปล่าอย่างแน่นอน”

เมื่อกษัตริย์อิสมาอีลกลับมาถึงเมืองดะมัสกัส เขาก็ปล่อยเชคทั้ง 2 จากการคุมขัง แต่มีคำสั่งเฉพาะให้กักบริเวณเชคอัลอิซช บิน अबดฺสละลาม ไว้ที่บ้านของท่าน เชคต้องอยู่แต่ในบ้าน ไม่อนุญาตให้ออกพิศวง และห้ามพบปะหรือเจอเจอกับใคร เชคทำได้แค่เพียงเป็นอิมามนำละหมาดวันศุกร์ หามอบในกรณีจำเป็น และเข้าห้องน้ำเท่านั้น

วันเวลาผ่านไป เชคอัลอิซชยังถูกบังคับให้ใช้ชีวิตอยู่แต่ในบ้าน ท่านถูกห้ามไม่ให้พิศวงและติดต่อหาใคร ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้องหรือลูกศิษย์ของท่านก็ตาม งานอดิเรกที่มีเกียรติและหน้าที่ความรับผิดชอบ

ชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของท่าน คือการสั่งใช้ความดีและห้ามปรามความชั่ว ต้องหยุดชะงักลง เชคได้เรียกร้องการอพยพออกจากเมืองดะมัสกัส ไปยังอียิปต์ หลังจากการสนทนาหลายครั้งและพิจารณาทบทวนกัน อยู่หลายรอบ สุดท้ายกษัตริย์อิสมาอิลก็ยอมปล่อยท่านให้เป็นอิสระ

เชคอัลอิซซียังคงอยู่ที่ดะมัสกัส แต่ไม่นานท่านก็ย้ายไปยัง บัซตุลมักดิส กษัตริย์นาศิร ดาอูด ผู้ปกครองเมืองเคิร์ค ได้สกัดท่าน เอาไว้ เขาขัดขวางการเดินทางและนำตัวท่านไปยังเมืองนาบลุส

เชคอาศัยอยู่ที่นั่นครู่หนึ่ง ท่านพบเจอปัญหาหลายอย่าง ต่อ มาจึงได้ย้ายไปยังบัซตุลมักดิส ไม่นานกษัตริย์ศอลิหุ อิมาดุดดิน อิสมาอิล ผู้ปกครองเมืองดะมัสกัส, กษัตริย์อัลมันศูร ผู้ปกครองเมือง ฮอมส์ และกษัตริย์ฝรั่งเศสบางคน พร้อมกับทหารและกองทัพบกของพวกเขา ก็ได้มาถึงบัซตุลมักดิส เตรียมมุ่งหน้าบุกเมืองอียิปต์ของ กษัตริย์ศอลิหุ นัจมุดดิน อัยยูบ

กษัตริย์ศอลิหุ อิสมาอิล ได้ส่งคนสนิทของเขาไปเป็นทูตพบเจอกับเชคอัลอิซซีย บินอััสสะลาม โดยนำผ้าเช็ดหน้าของสุลต่านไปด้วย กษัตริย์ศอลิหุพูดกับทูตคนนั้นว่า “จงมอบผ้าเช็ดหน้าของฉันให้กับเขา พยายามนุ่มนวลกับเขาให้ได้มากที่สุด เกลี่ยกล่อมเขาให้กลับมารับ ตำแหน่งเดิมอีกครั้ง หากเขายอมรับ จงพาเขามาหาฉัน แต่ถ้าเขา ปฏิเสธ ก็จงจับเขาขังไว้ในกระโจมสักหลังข้างกระโจมของฉัน”

เมื่อทูตคนนั้นได้พบเจอกับเชคอัลอิซซีย เขาก็เริ่มพูดคุยกับท่าน ด้วยท่าทีที่เป็นมิตรและสุภาพอ่อนโยน แล้วเขาก็พูดประโยคหนึ่งว่า “เพื่อกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมของท่านและรับเอาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ท่านเคยได้รับ ขอแค่เพียงท่านให้ความร่วมมือ และ จับมือของกษัตริย์สักครั้งหนึ่งเท่านั้นเอง ไม่มีอย่างอื่นแล้ว”

เชคอัลอิซฮิจจึงพูดขึ้นว่า “โอ้เจ้าคนยากจน ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ เขาเองยังไม่ยอมจับมือฉันเลย แล้วฉันจะจับมือเขาทำไม พวกเจ้าอยู่บนหุบเขาลูกหนึ่ง ส่วนฉันก็อยู่บนหุบเขาอีกลูกหนึ่ง มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงคุ้มครองฉันจากภัยพิบัติที่ประสบกับพวกเจ้า”

ทูตคนนั้นพูดว่า “เชคครับ กษัตริย์ส่งฉันมาเพื่อให้ท่านยอมรับข้อเสนอของเขา ถ้าไม่แล้ว ฉันก็ต้องจับตัวท่านไป”

เชคตอบว่า “เชิญทำสิ่งที่พวกเจ้าอยากทำเถละ”

เชคอัลอิซฮิจถูกจับตัวไปและถูกขังไว้ในกระโจมหลังหนึ่งข้างกระโจมของสุลต่าน ท่านอ่านอัลกุรอ่านในระหว่างที่ถูกคุมขัง และกษัตริย์อิสมาอีลก็ได้ยินเสียงของท่าน

วันหนึ่ง กษัตริย์ศอลิหุ อิสมาอีลได้ถามพวกกษัตริย์ฝรั่งเศสว่า “พวกท่านได้ยินเสียงอ่านกุรอ่านของเชคคนนี้ไหม?”

พวกเขาตอบว่า “ได้ยิน”

กษัตริย์อิสมาอีลอธิบายว่า “นี่คือบาทหลวงที่ยิ่งใหญ่ของชาวมุสลิม ฉันขังเขาเอาไว้ เพราะเขาต่อต้านคำสั่งของฉันที่มอบป้อมปราการบางแห่งของชาวมุสลิมให้กับพวกท่าน ฉันปลดเขาลงจากตำแหน่งผู้เทศนา (เคาะฎิบ) ประจำเมืองดะมัสกัส และจากตำแหน่งอื่นๆ แล้วฉันก็เนรเทศเขาออกไป และวันนี้ฉันก็จับเขามาขังอีกครั้งเพื่อพวกท่าน”

กษัตริย์ฝรั่งเศสเหล่านั้นจึงพูดกับกษัตริย์ศอลิหุ อิสมาอีล ว่า “หากคน ๆ นี้เป็นบาทหลวงของเรา เราจะล้างเท้าทั้ง 2 ข้างของเขา และเราจะเติมน้ำที่ใช้ล้างเท้าของเขาด้วย”⁶¹

61 - ดู อัลอิสลาม บัชนัล อุลละมาอ์ วัลฟุทกาม โดย อับดุลอะซีซ อัลบัตริย์ หน้าที่ 193 เป็นต้นไป และ วา อิสลามาสู โดย อลี อะหมัด บากะษีร หน้าที่ 100

สุดท้ายสงครามระหว่างกษัตริย์ศอลิห์ นัจมุดดีน อัยยูบ ผู้ปกครองแห่งฮิยาบต์ และกษัตริย์ศอลิห์ อีมาดุดดีน อิสมาอีล ผู้ปกครองแห่งดะมัสกัส ซึ่งมีพันธมิตรจากเมืองต่าง ๆ และกองทัพครูเสดร่วมด้วยก็ได้ปะทุขึ้น แต่อัลหัมดุลิลลาฮฺ กองทัพของกษัตริย์ศอลิห์ อัยยูบ เป็นฝ่ายชนะ

เซคอัลอิชชารอดพ้นจากการคุมขังของกษัตริย์ศอลิห์ อิสมาอีล และได้เดินทางไปยังเมืองฮิยาบต์ โดยได้รับการต้อนรับและให้เกียรติอย่างมากจากกษัตริย์ศอลิห์ อัยยูบ ท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้กล่าวคุฏบะฮฺประจำที่มัสญิดญามิอฺ อัมรฺ บินอัลอาศ และยังคงดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการสูงสุดของเมืองฮิยาบต์ด้วย

มีต่อ...

เชคอัลอิซซ ผู้ขายบรรดาผู้ปกครองรัฐ

มัมลูกเติร์ก หรือกลุ่มทหารทาสชาวเติร์กนั้นมีอิทธิพลที่สูงมากต่อรัฐอิสลามในช่วงท้ายการปกครองของราชวงศ์อับบาสิยะฮ์ พวกเขามีอิทธิพลเรื่อยมาจนกระทั่งได้กลายเป็นเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูงหรือผู้ปกครองรัฐในยุคการปกครองของสุลต่านนัจมุดดิน อัยยูบ สุลต่านคนที่ 7 ของราชวงศ์อัยยูบียะฮ์ที่อียิปต์

เชคอัลอิซซ บินอับดุลสสะลาม ซึ่งดำรงตำแหน่งในฐานะตุลาการสูงสุดของเมืองอียิปต์ในขณะนั้น ท่านทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาอย่างดีที่สุด ด้วยการบังคับใช้กฎหมายชะรีอะฮ์ ท่านไม่กลัวเกรงการตำหนิใดๆ ของใครทั้งสิ้นยกเว้นอัลลอฮ์ ท่านได้พิจารณาความถูกต้องชอบธรรมของกฎหมายต่าง ๆ ที่พวกผู้ปกครองใช้ แล้วก็ประกาศคำตัดสินอย่างตรงไปตรงมาเสมอ

อิมามอัสนอบกีเย์เล่าว่า : นักประวัติศาสตร์ได้บันทึกเรื่องราวความตึงเครียดที่เกิดขึ้นระหว่างเชคอัลอิซซ บินอับดุลสสะลาม กับบรรดาผู้ปกครองรัฐชาวเติร์กไว้ว่า :

เชคอัลอิซซุไม่ยอมรับว่าพวกมัมลุกเติร์กเป็นอิสระชน พวกเขามีสถานภาพเป็นทาส กฎหมายเกี่ยวกับทาสจึงถูกบังคับใช้กับพวกเขา พวกเขาจะถูกใช้ประโยชน์เพื่อขายตุลมาล (การคลัง) ของชาวมุสลิม ซึ่งต่อมาเรื่องนี้ก็ได้ไปถึงหูของบรรดาผู้ปกครองเหล่านั้น

คำพูดของเชคอัลอิซซุกลายเป็นประเด็นร้อนและถูกวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง แต่ท่านยังคงหนักแน่นในจุดยืนของตนเอง ท่านปฏิเสธที่จะยอมรับพวกเขาในเรื่องการซื้อขายและการแต่งงาน ทำให้ผลประโยชน์ของพวกเขาเสียหาย

ในหมู่พวกมัมลุกเติร์กมีอุปราชหรือรัฐมนตรีคนหนึ่งที่ไม่พอใจเชคอัลอิซซุอย่างมาก เขาได้รวบรวมคนและส่งตัวแทนไปหาเชคอัลอิซซุ ตัวแทนคนนี้ถามท่านว่า “ท่านต้องการอะไรกันแน่?”

เชคอัลอิซซุตอบว่า “ฉันอยากจะพบปะกับพวกท่าน และเรียกร้องให้พวกท่านถูกขายเป็นสมบัติแก่ขายตุลมาลของชาวมุสลิม เพื่อให้พวกท่านได้เป็นอิสระ (จริง ๆ) ด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามหลักการศาสนา”

พวกเขาได้รายงานเรื่องนี้ให้กับสุลต่านนัจมุดดิน อัยยุบ ซึ่งสุลต่านก็ได้ส่งทูตไปพูดคุยกับเชคอัลอิซซุ แต่ท่านยังคงยืนยันในคำตอบเดิม สุดท้ายสุลต่านก็ได้กล่าวคำพูดที่ทำร้ายจิตใจเชคอัลอิซซุ ทำให้ท่านไม่อยากจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก ท่านไม่อยากรมีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ อีกแล้ว

เชคอัลอิซซุไม่พอใจมากที่สุลต่านนัจมุดดินไม่ให้เกียรติท่าน ทั้งในฐานะผู้รู้และในฐานะของผู้พิพากษาสูงสุดแห่งอียิปต์ ท่านจึงจัดเก็บสัมภาระต่าง ๆ ของท่านแล้วบรรทุกขึ้นบนหลังลาตัวหนึ่ง ท่านให้สมาชิกครอบครัวของท่านขี่ลาอีกตัว ส่วนท่านเองนั้นเดินตามหลัง

พวกเขาอีกที ท่านตั้งใจจะไปจากเมืองโคโร (อียิปต์) และมุ่งหน้าสู่แผ่นดินชาม

แต่ไม่ทันได้ถึงครึ่งทางที่ตั้งใจไว้ เชคอัลอิซซุ บินอัब्ดุลสะลาม ก็ถูกประชาชนมุสลิมจำนวนมากสกัดเอาไว้ มีทั้งเด็ก ๆ สตรี และชายชาติรี รวมไปถึงบรรดาอุละมาอ์ คนดี นักธุรกิจ และอื่น ๆ พวกเขาไม่ยอมให้เชคจากไป

เหตุการณ์นี้ได้ไปถึงหูของสุลต่าน ชายคนหนึ่งที่ได้ใกล้ชิดกับสุลต่านได้พูดว่า “เมื่อไหร่ที่เขาจากไป อำนาจของท่านก็จะจบลงอย่างแน่นอน”

สุลต่านนั่งมุดดิน อัยยุบ ต้องการพบเชคอัลอิซซุ เขาขอร้องให้เชคกลับมาที่เมืองโคโร เชคจึงกลับมา สุลต่านตกลงที่จะขายพวกผู้ปกครองชาวเติร์กซึ่งมีสถานะเป็นทาสตามคำพิพากษาของเชค อัลอิซซุ

ผู้ช่วยคนหนึ่งของสุลต่านได้ส่งของขวัญไปให้กับเชคเพื่อเอาใจท่าน แต่ท่านปฏิเสธ ผู้ช่วยคนนี้ไม่พอใจมากจึงได้พูดกับพรรคพวกของเขาว่า “เชคคนนี้เรียกร้องให้ซื้อขายเราได้อย่างไรกัน?! ทั้งที่พวกเราคือผู้ปกครองแผ่นดิน ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันจะฆ่าเขาด้วยดาบเล่มนี้เอง”

แล้วเขาก็มุ่งหน้าไปที่บ้านของเชคอัลอิซซุ โดยที่มือของเขาถือดาบไว้ เขาเคาะประตูบ้านเชค ลูกชายของเชคเปิดประตูออกมาต้อนรับ เมื่อเห็นว่าเป็นผู้ช่วยของสุลต่าน ลูกชายก็กลับเข้าไปในบ้านและบอกให้พ่อทราบ ดูเหมือนว่าเชคอัลอิซซุไม่ได้รู้สึกวิตกกังวลใด ๆ เลย เชคอัลอิซซุได้พูดกับลูกชายว่า “โอ้ลูกพ่อ พ่อของลูกไม่ค่อยได้ออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์มากนัก”

เชคพูดอย่างนี้เพราะท่านรู้ตัวดีว่า เหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นกับท่านได้ตลอดเวลา และท่านพร้อมที่จะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์

เสมอเมื่อเวลานั้นมาถึง แล้วท่านก็เดินออกไป

ประหนึ่งว่า การตัดสินใจของอัลลอฮ์ได้ลงมาที่ผู้ช่วยสุลต่านคนนี้ทันที ในตอนที่เชคอัลอิซซุมองหน้าเขานั้น อยู่ๆ มือของเขาก็แข็งทื่อ แล้วก็สั่นไหว ทำให้ดาบที่เขาถืออยู่ร่วงหล่นลงมา เขาร้องไห้ และได้ขอให้เชคอัลอิซซุช่วยดูอาอีให้เขาด้วย เขาถามเชคว่า “ท่านมีความดีงามไหนที่ท่านอยากทำบ้างไหม?”

เชคตอบว่า “ฉันเรียกร้องให้ชายพวกท่าน”

ผู้ช่วยคนนั้นถามต่อว่า “แล้วท่านจะใช้ราคา (ค่าตัว) ของพวกเราทำอะไรบ้าง?”

เชคตอบว่า “ใช้เพื่อผลประโยชน์ของพี่น้องมุสลิม”

ผู้ช่วยถามอีกว่า “ใครจะเป็นคนเก็บเงินเหล่านั้นไว้?”

เชคตอบว่า “ฉันเอง”

แล้วผู้ช่วยสุลต่านคนนั้นก็ยอมรับในคำเรียกร้องของเชค สุดท้ายสิ่งที่เชคอัลอิซซุปรารณาก็เกิดขึ้น ท่านได้เรียกตัวบรรดาผู้ปกครองรัฐ (ที่เป็นทาสชาวเติร์ก) มาขายทีละคน ๆ ซึ่งราคาค่าตัวของพวกเขานั้นแพงมาก ท่านเก็บเงินที่ขายได้เอาไว้ แล้วใช้มันเพื่อทำสิ่งที่ดีงาม (ที่เป็นประโยชน์ของอุมมะฮ์มุสลิม)

ความกล้าหาญแบบนี้ไม่เคยมีใครก่อนหน้าท่านเคยทำมาก่อน ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาและพวยพระทัยในตัวเชคอัลอิซซุ บินอับดุลสสะลาม ด้วยเถิด ⁶²

62 - ดู อัลอิสลาม บัณณั อุละมาอ์ วัลฟุคฮาม โดย อับดุลอะซีซ อัลบัดรีย์ หน้า ที่ 197

ฉันจะไม่กลับไปที่ดะมัสกัส

ราชวงศ์มัมลุกียะฮ์ หรือ มัมลุก หรือ มะมาลิก คือ 1 ในรัฐอิสลามที่เกิดขึ้นในช่วงท้ายของคิลาฬะฮ์อับบาสิยะฮ์ โดยเริ่มสถาปนาขึ้นตั้งแต่ปีฮิจเราะฮ์ที่ 648 หลังราชวงศ์อัยยูบียะฮ์สิ้นสุดลง จนกระทั่งอำนาจของราชวงศ์อุมัยยะฮ์ได้แผ่ขยายเข้ามาแทนที่ ทั้งในแผ่นดินซามและอียิปต์ ในช่วงประมาณปีฮิจเราะฮ์ที่ 923

ราชวงศ์มัมลุกียะฮ์นั้นประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ ด้วยการเอาชนะและขับไล่กองทัพมองโกลได้สำเร็จใน “ศึกฮัยนุญลุต” เมื่อวันที่ 25 เดือนเราะมะฎอน ปีฮิจเราะฮ์ที่ 658 ในยุคของสุลต่านลัย์ฟุดดีน กุฎซ สุลต่านคนที่ 3 ของราชวงศ์มัมลุกียะฮ์

แม้ว่าราชวงศ์มัมลุกียะฮ์จะสามารถขับไล่มองโกลไปได้แล้ว แต่การต่อสู้อย่าง 2 ฝ่ายยังไม่สิ้นสุด สุลต่านซอฮิร รุกนุดดีน บัยบะรือส (หรือบัยบรัส) สุลต่านคนที่ 4 ของราชวงศ์มัมลุกียะฮ์ ซึ่งเคยเป็นแม่ทัพในศึกฮัยนุญลุต จึงต้องเผชิญหน้ากับพวกเขาอีกครั้ง สุลต่านต้องการที่จะออกไปต่อสู้กับกองทัพมองโกลที่แผ่นดินซาม เขาขอให้บรรดาอูละมาอ์ออกพิทวาให้อนุญาตรวบรวมทรัพย์สิน (ภาษี) จากประชาชนเพื่อใช้จ่ายในการทำสงครามครั้งนี้

บรรดาผู้รู้ นักนิติศาสตร์อิสลามจึงได้เขียนจดหมายส่งไปให้เขา โดยอนุญาตให้ทำอย่างนั้นได้

สุลต่านซอฮิร บัยบะรือสได้ถามว่า “ยังมีใครอีกไหม? (ที่ยังไม่อนุญาต)”

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งตอบว่า “เหลือเชคมุหยิดดิน อันนะวะวีย์ ครับ ท่าน”

สุลต่านจึงสั่งให้ออกตามหาอิมามอันนะวะวีย์และนำตัวท่านมา

อิมามอันนะวะวีย์ หรือชื่อจริงคือ อับดุลอะซีซ บินซะร็อฟเราะหิมะสุลลอฮ์ คือผู้รู้ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในประวัติศาสตร์อิสลาม ท่านเกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 631 ที่เมืองนะวา (เมืองทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศซีเรีย ห่างจากเมืองดามัสกัสประมาณ 85 กิโลเมตร)

อิมามอันนะวะวีย์ได้เขียนหนังสือหลายเล่มที่โด่งดังจนถึงปัจจุบัน เช่น หนังสือ 40 หะดีษอันนะวะวีย์, วิทยาภุศศอลิหีน, อัลมินฮาญ์ (อธิบายหนังสือเศาะฮ์มุสลิม), มินฮาญุญ ฎอลิบินฯ และเราฎาะตุญ ฎอลิบินฯ เป็นต้น

อิมามอันนะวะวีย์นั้นไม่ได้มีชื่อเสียงแค่ในเรื่องวิชาการเท่านั้น ท่านยังได้รับการยกย่องเชิดชูในเรื่องความสมถะและการสั่งใช้ความดีและห้ามปรามความชั่วด้วย อับดุลอับบาส บินฟะร็อจญ ลูกศิษย์คนหนึ่งของท่านได้กล่าวไว้ว่า “เชคมุหยิดดินนั้นบรรลุความสำเร็จใน 3 เรื่อง...ได้แก่ (1) วิชาความรู้และการทำหน้าที่เกี่ยวกับมัน (2) ความสมถะต่อคนยาก และ (3) การสั่งใช้ความดีและห้ามปรามความชั่ว”⁶³

เมื่ออิมามอันนะวะวีย์ได้มาถึงแล้ว สุลต่านซอฮิร บัยบะรือสก็ได้กล่าวว่า “ท่านจงเขียนความเห็นชอบร่วมกับบรรดาฟุเกาะฮ์อาลเกิด” แต่อิมามนะวะวีย์ปฏิเสธ

สุลต่านจึงถามว่า “ทำไมท่านถึงปฏิเสธล่ะ?”

63 - ดู ตะหุฟะตุญ ฎอลิบิน ฟิ ตัรฎะมะฮ์ อัลอิมาม มุหยิดดิน โดย อิมามอับดุลอัสฎ็อร

อิมามอันนะวะวีียตอบว่า “ฉันรู้ว่าท่านเคยเป็นทาสของผู้ปกครองคนหนึ่งชื่อว่าบุณดักดาร์ ท่านไม่มีสมบัติอะไรเลยแม้แต่หน่วย แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงโปรดปรานและทำให้ท่านเป็นกษัตริย์ และฉันเคยได้ยินมาว่า ท่านมีทาสจำนวน 1,000 คน โดยทาสทุกคนมีเชือกผูกที่ทำมาจากทองคำ และท่านยังมีทาสีอีก 200 คน ซึ่งทุกคนมีสิทธิสวมใส่เครื่องประดับต่าง ๆ เมื่อท่านมอบทั้งหมดนี้เพื่อการต่อสู้ แล้วให้พวกทาสใช้เชือกทั่วไปเป็นการทดแทน รวมไปถึงให้พวกทาสีสวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม โดยไม่ต้องมีเครื่องประดับตกแต่งใด ๆ ฉันจึงจะพัฒนาให้ท่านสามารถเก็บรวบรวมทรัพย์สินจากประชาชนได้”

เมื่อได้ยินคำตอบของอิมามอันนะวะวีีย สุลต่านซอฮิร บัยบะรือสก็ไม่พอใจอย่างมาก เขาพูดด้วยความโกรธว่า “ออกไปจากเมืองของฉันซะ” (หมายถึง เมืองดะมัสกัส)

อิมามอันนะวะวีียตอบว่า “ฉันได้ยินแล้วและพร้อมทำตามทันที” แล้วท่านก็เดินทางออกจากเมืองดะมัสกัสไปยังเมืองนะวา บ้านเกิดของท่านเอง

บรรดาผู้รู้ได้เตือนสุลต่านซอฮิรว่า “แท้จริงอันนะวะวีียคนนี้คือผู้รู้และคนดีที่ยิ่งใหญ่ของพวกเรา คือคนที่ควรเป็นแบบอย่าง ท่านควรพาเขากลับมายังดะมัสกัส”

สุดท้ายสุลต่านซอฮิรยอมเขียนจดหมายขอร้องให้อิมามอันนะวะวีียกลับมา แต่ท่านปฏิเสธ ท่านกล่าวว่า “ฉันจะไม่กลับไปที่นี่ เมือง ดะมัสกัส ตราบไคที่ซอฮิรยังอยู่ที่นั่น” 1 เดือนต่อมา สุลต่านก็เสียชีวิต⁶⁴

64 - ดู มิน อัลลาเกิล อุละมาอ์ โดย เชคมุฮัมหมัด สุลัยมาน หน้า ที่ 179 และ อัลอิมาม อันนะวะวีีย โดย อับดุลเราะนีย อัลดักกู หน้า ที่ 107 เป็นต้นไป

“เมื่อกำนมอบ
ทั้งหมดนี้เพื่อการต่อสู้
แล้วให้พวกทาส
ใช้เชือกทัวไปเป็นการทดแทน
รวมไปถึงให้พวกทาสี
สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม
โดยไม่ต้องมี
เครื่องประดับตกแต่งใด ๆ
ฉันจึงจะพิตวาให้ท่าน
สามารถเก็บรวบรวม
ทรัพย์สินจากประชาชนได้”

อิหม่ามอิบนุตัยมียะฮ์ ผู้ยับยั้งขอชาน

ในช่วงท้ายของปีฮิจเราะฮ์ที่ 698 มีข่าวใหญ่แพร่สะพัดไปทั่วว่า มะหฺมูด ขอชาน ผู้นำคนที่ 7 ของจักรวรรดิข่านิล ซึ่งแตกมาจาก จักรวรรดิมองโกล พร้อมกับกองทัพของเขาที่มาจากอิหร่านกำลัง มุ่งหน้ามายังเมืองอเล็ปโป (ในแผ่นดินซาม หรือซีเรียปัจจุบัน)

วันที่ 27 เดือนเราะบีอุลเอาวัล ปีฮิจเราะฮ์ที่ 699 ที่วาดีย์ สะลิมะฮ์ กองทัพของขอชานก็ได้เผชิญหน้ากับกองทัพของสุลต่าน อันนาศิร บินเกาะลาวัน สุลต่านแห่งราชวงศ์มัมลุกียะฮ์ หลังจากสงครามของทั้ง 2 ฝ่ายในศึก “หามียะฮ์ อัลวะฆีส” สิ้นสุดลง ปรากฏว่ากองทัพของสุลต่านอันนาศิรเป็นฝ่ายพ่ายแพ้

บรรดาทหารและผู้นำเหล่าทัพต่างพากันหนีเอาชีวิตรอด บรรดา ข้าราชการจากเมืองดะมัสกัสก็อพยพหนีไปที่อียิปต์ตามสุลต่าน อันนาศิรด้วย จึงไม่มีผู้พิพากษา ผู้นำ หรือข้าราชการแผ่นดินอยู่ที่

เมืองดะมัสกัสเลย มีเพียงชัยคุลอิสลาม อิบนุดัยมียะฮ์ ที่ปักหลักอยู่ที่นั่นเพื่อป้องกันเมืองพร้อมกับประชาชน

ชัยคุลอิสลาม อิบนุดัยมียะฮ์ คือผู้รู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดคนหนึ่ง นับตั้งแต่ช่วงท้ายของฮิจเราะฮ์ศตวรรษที่ 7 จนถึงปัจจุบัน ชื่อจริงของท่านคือ อบุลอับบาส อะหมัด บินอัब्ดุลหะลีม อัลหุรรอญียะเราะหิมะฮ์สุลลอฮ์ ท่านเกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 661 คือไม่กี่ปีหลังจากกองทัพอิมามโกลบุกโจมตีแบกแดด เมืองหลวงของอาณาจักรอิสลาม อิมามอิบนุดัยมียะฮ์ได้รวบรวมเจ้าหน้าที่รัฐที่ยังหลงเหลือ และเห็นพ้องร่วมกับพวกเขาว่า จะต้องรับมือกับสถานการณ์ให้ได้ ในฐานะผู้นำของคณะผู้แทนจากเมืองซาม ท่านได้เดินทางไปพบขอขานที่เมืองนับก (อยู่ทางตอนเหนือของเมืองดะมัสกัส) บทสนทนาที่ดุเดือดระหว่างทั้งสองจึงเกิดขึ้น

อับูบักรฺ บินเกาะวาม อัลบาลิสียฺ (เสียชีวิตปี ฮ.ศ.718) ได้เล่าว่า : ชัยคุลอิสลาม อิบนุดัยมียะฮ์ ได้กล่าวกับขอขาน โดยมีล่ามคนหนึ่งคอยแปลคำพูดให้ ท่านกล่าวว่า “ท่านอ้างว่าเป็นมุสลิม และท่านมีทั้งผู้พิพากษา, อิมาม, เชค และบรรดาผู้ประกาศอะซาน แต่ท่านกลับโจมตีพวกเรา ท่านมาที่แผ่นดินของพวกเราทำไมกัน? ทั้งพ่อและปู่ของท่านต่างก็เป็นกาฟิร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) ท่านรุกรานแผ่นดินอิสลาม ทั้งที่ท่านทำสัญญากับเราแล้ว ท่านให้สัญญา แต่กลับบิดพลิ้ว แค่นี้แหละที่เราอยากจะพูด”

อิมามอิบนุดัยมียะฮ์และขอขานได้โต้เถียงกันในเรื่องต่าง ๆ ท่านอิมามทำทุกอย่างเพื่ออัลลอฮ์ แล้วขอขานก็ได้สั่งให้จัดเตรียมอาหารแก่คณะผู้แทนจากเมืองซาม ทุกคนร่วมรับประทานอาหาร ยกเว้นอิมามอิบนุดัยมียะฮ์

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของหอซานจึงถามว่า “ท่านไม่กินหรือ?”

ท่านตอบว่า “ฉันจะกินอาหารของพวกท่านลงได้อย่างไร ทั้งที่ทั้งหมดนั้นพวกท่านยึดเอามาจากทรัพย์สินของผู้คน และพวกท่านก็ปรุงมันโดยใช้ไม้ที่ตัดมาจากต้นไม้ของประชาชน?”

หอซานตั้งใจฟังคำพูดของอิมามอิบนุตัยมียะฮ์ เขาจึงมองไปยังท่านโดยไม่หันไปทางอื่นเลย หอซานนั้นรู้สึกเคารพและชื่นชมท่านอิมามจากหัวใจ เขาถามว่า “เชคคนนี้เป็นใครกัน? ฉันไม่เคยเห็นคนแบบเขามาก่อนเลย คนที่มีจิตใจมั่นคง คำพูดที่ทะลุทะลวงถึงหัวใจ และฉันก็ไม่เคยพบใครที่คู่ควรแก่การเป็นแบบอย่างมากไปกว่าเขาด้วย”

แล้วข้าบริวารของหอซานก็ได้พูดถึงอิมามอิบนุตัยมียะฮ์ให้เขาฟัง ทั้งความรู้และวีรกรรมต่าง ๆ ที่ท่านเคยทำได้ ต่อมาหอซานจึงได้ขอให้อิมามอิบนุตัยมียะฮ์ขอดุอาอ์ให้กับเขา

ท่านได้ขอดุอาอ์ว่า “โอ้อัลลอฮฺ หากบ่าวของพระองค์คนนี้ (หมายถึงหอซาน) ต่อบัญชีเพื่อเชิดชูดำรัสของพระองค์ให้สูงส่ง และเพื่อให้ศาสนาทั้งหมดเป็นของพระองค์ ขอพระองค์ทรงช่วยเหลือและสนับสนุนเขาด้วยเถิด และโปรดมอบแผ่นดินและปวงบ่าวทั้งหลายของพระองค์ให้เขา (ปกครอง) ด้วย แต่หากเขาทำสิ่งนั้นเพื่อการโอ้อวด, ชื่อเสียง, กอบโกยผลประโยชน์ของตนยา หรือเพื่อให้คำพูดของตัวเองสูงส่ง, ทำให้อิสลามและชาวมุสลิมตกต่ำ ก็ขอพระองค์ทรงทำให้เขาตกต่ำ หวันไหว ถูกทำลาย และตัดตอนเขาทิ้งไปด้วยเถิด”

หอซานยกมือทั้ง 2 ข้างของเขา และกล่าวอาามีนขานรับดุอาอ์ของท่านอิบนุตัยมียะฮ์

อนุบักร์ อัลบาลิสีย์ ได้เล่าต่อว่า : พวกเรารับรวบเสื้อผ้าเข้ามา เพราะหากขอชานสั่งฆ่าท่าน เกรงว่าเลือดของท่านจะกระเด็นโดนเสื้อผ้าของเรา หลังจากที่พวกเราออกมาแล้ว มัจมูดดิน หัวหน้าผู้พิพากษาและคนอื่น ๆ ก็ได้พูดกับอิมามอิบนุตัยมีเยฮ์ว่า “ท่านเกือบจะทำให้ตัวเองและพวกเราทุกคนฉิบหายกันหมดแล้ว ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ตั้งแต่บัดนี้ พวกเราจะไม่ร่วมมือกับท่านอีก”

อิมามอิบนุตัยมีเยฮ์จึงกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันเองก็จะไม่เข้าร่วมกับพวกท่านด้วย”

คณะผู้แทนของเมืองซามได้เดินทางกลับไป ส่วนอิมามอิบนุตัยมีเยฮ์และสหายของท่านยังคงอยู่ที่นั่น ท่านกลายเป็นคนที่เจ้าหน้าที่และคนใกล้ชิดของขอชานต่างพูดถึง พวกเขามาหาท่านและขอให้ท่านช่วยดูอาอีห์

ต่อมาท่านก็เดินทางกลับไปยังเมืองดะมัสกัส ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านมาถึงเมืองดะมัสกัสโดยมีทหารมากกว่า 300 นายที่เดินทางมาให้การคุ้มครอง ฉัน (อัลบาลิสีย์) คือหนึ่งในคนที่อยู่ร่วมกับท่าน ส่วนคนที่ไม่ยอมเข้าร่วมกับท่านนั้น ระหว่างเดินทางกลับ พวกเขาถูกพวกมองโกลกลุ่มหนึ่งบุกโจมตีและปล้นสะดม เสื้อผ้าและสมบัติทุกอย่างของพวกเขาถูกเอาไปจนหมด

แม้ขอชานจะยอมถอยทัพกลับไป แต่อิมามอิบนุตัยมีเยฮ์ก็ยังกำชับให้ชาวเมืองดะมัสกัสเตรียมพร้อมสำหรับการญิฮาดอยู่เสมอ ตัวท่านเองคอยลาดตระเวนตามแนวกำแพงเมืองทุกคืน จนกระทั่งในปีฮิจเราะฮ์ที่ 700 ขอชานก็ได้ยกทัพมาอีกครั้ง ท่านกล่าวปราศรัยปลุกขวัญกำลังใจให้กับผู้คน และได้เดินทางไปยังอียิปต์เพื่อขอให้สุลต่านมัมลุกยกทัพมาช่วย กระทั่งกองทัพของขอชานไม่กล้าเปิดศึกเข้ามา

แต่สุดท้ายสงครามก็ปะทุขึ้น อิมามอิบนุดัยมียะฮ์และประชาชนชาวอะมัสกัส พร้อมกับกองทัพของสุลต่านอันนาศิร เกะลาวัน ได้ต่อสู้กับกองทัพมองโกลภายใต้การนำของก๊อญลุซาส ผู้บัญชาการและผู้ช่วยของฆอซัน จนกระทั่งได้รับชัยชนะไปในที่สุด สงครามครั้งนี้มีชื่อว่า “ศึกซัคหับ” เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 2-4 เราะมะฎอน ปีฮิจเราะฮ์ศักราชที่ 702⁶⁵

65 - ดู มุคตะศ็อร มินฮาญิส สุนนะฮ์ โดย อิมามอัชชะฮะบี๊ หน้าที่ 332 และอิบนุดัยมียะฮ์ โดย มุฮัมหมัด อิบูชะฮ์เราะฮ์ หน้าที่ 33 เป็นต้นไป

“ท่านอ้างว่าเป็นมุสลิม
และท่านมีทั้งผู้พิพากษา,
อิมาม, เชค และบรรดา
ผู้ประกาศอะซาน
แต่ท่านกลับโจมตีพวกเรา
ท่านมาที่แผ่นดินของพวกเรา
ทำไมกัน?
ทั้งพ่อและปู่ของท่าน
ต่างก็เป็นกาฟิร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา)
ท่านรุกรานแผ่นดินอิสลาม
ทั้งที่ท่านทำสัญญากับเราแล้ว
ท่านให้สัญญา
แต่กลับบิดพลิ้ว
แค่นี้แหละที่เราอยากจะพูด”

อัสมาอ์ ผู้ไม่เกรงกลัวหัจญ์

วันจันทร์ ที่ 12 เดือนเราะบีอุลเอาวัล ปีฮิจเราะฮ์ที่ 11 ท่านนบี มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้จากไป อุมมะฮ์ฮิสลาม มีผู้นำคนใหม่ คือท่านอับบัก อัสคีดดีก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

ท่านอับบัก อัสคีดดีกเป็นเคาะลีฟะฮ์อยู่ประมาณ 2 ปี (คือระหว่างปี ฮ.ศ.11-13) ต่อด้วยท่านอุมร์ บินอัลค็อฏฏอบ อีกประมาณ 10 ปี (คือระหว่างปี อ.ศ.13-23) และตามด้วยท่านอุษมาน บินอัฟฟาน เป็นระยะเวลา 12 ปี (คือระหว่างปี ฮ.ศ.23-35) ก่อนที่การฆาตกรรมท่านอุษมานจะทำให้อุมมะฮ์ฮิสลามเกิดความขัดแย้งและแตกแยกกันเป็นครั้งแรก

อัลหัมดุลิลลาฮ์ ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการตัดสินใจของท่านอัลหะสัน บินอลี ที่ได้สละตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ให้กับท่านมูอาวิยะฮ์ บินอบีสุฟยาน ทำให้ประชาชาตินี้กลับมาเป็นปึกแผ่น

เข้มแข็ง และยิ่งใหญ่อีกครั้ง พร้อม ๆ กับการเริ่มต้นยุคใหม่ นั่นคือ ยุคการปกครองของราชวงศ์อุมัยยะฮ์

แต่แล้วในปีฮิจเราะฮ์ที่ 64 เมื่อเคาะลีฟะฮ์มุอาวะฮ์ที่ 2 แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ได้เสียชีวิตลง ความแตกแยกก็เกิดขึ้นอีกครั้ง อุมมะฮ์มุสลิมขัดแย้งกันเรื่องการเลือกเคาะลีฟะฮ์คนใหม่ ระหว่างท่านอับดุลลอฮ์ บินซุบัยร และมรวาน บินอัลหะกัม

เจ้าหน้าที่รัฐและชาวเมืองซามเอน้อย รวมถึงผู้คนในหัวเมืองและแคว้นต่าง ๆ ได้ให้สัตยาบันแก่อับดุลลอฮ์ บินซุบัยร แต่มรวาน บินอัลหะกัมเองก็มีผู้สนับสนุนอยู่เป็นจำนวนมาก สุดท้ายจึงเกิดการปะทะกันระหว่างผู้สนับสนุนของทั้ง 2 ฝ่าย กระทั่งมรวานได้รับชัยชนะไป

แต่ความขัดแย้งยังไม่สิ้นสุด เมื่อมรวานเสียชีวิตลงในปีฮิจเราะฮ์ที่ 65 ลูกชายของเขาคือ อับดุลมาลิก บินมรวาน ก็ได้ขึ้นมาสืบทอดตำแหน่งต่อไป อับดุลลอฮ์ บินซุบัยร ค่อย ๆ สูญเสียอำนาจของเขาในเมืองต่าง ๆ กระทั่งเหลือแค่เพียงที่เดียวคือ เมืองมักกะฮ์

หัจญ์ญัฎ บินยุสุฟ อัษชะเกาะฟีย ผู้ปกครองแคว้นอิรักและผู้นำกองทัพบกของราชวงศ์อุมัยยะฮ์ เขาคือคนที่โหดร้ายและชอบการประหัตประหาร เขาได้ยกทัพขนาดใหญ่มุ่งหน้ามายังเมืองมักกะฮ์ เขาล้อมอับดุลลอฮ์ บินซุบัยร และผู้สนับสนุนเอาไว้ และห้ามมิให้ใครส่งความช่วยเหลือเข้าไปข้างใน เขาโจมตีเมืองมักกะฮ์ด้วยการยิงก้อนหินใส่โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “มันญะนิก” กระทั่งอาคารกะอเบะฮ์และมัสญิดหะรอหมได้รับความเสียหาย ผู้คนล้มตายบาดเจ็บ และหิวกระหาย จนกระทั่งสุดท้ายชาวมักกะฮ์ก็เริ่มละทิ้งอับดุลลอฮ์ บินซุบัยร

อับดุลลอฮ์ บินซุบัยร ได้เข้าไปพบคุณแม่ เธอคืออัสมาฮ์ ลูกสาวของท่านอนูบักร์ อัศคิดีก, ภรรยาของท่านซุบัยร บินอาวาม

เศาะหาบะฮ์ผู้พิทักษ์ของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เธอคือพี่สาวของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา และเป็นผู้แบกถุงสัมภาระอาหารส่งให้ท่านนบีและพ่อของเธอ ในตอนที่ทั้ง 2 เดินทางอพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์ ทั้งที่ตอนนั้นเธอกำลังตั้งครรภ์ลูกคนแรก ซึ่งก็คือ อับดุลลอฮ์ บินซุบัยร นั่นเอง

ตอนนั้นอัสมาอ์แก่ชรามากแล้วและเธอก็ตาบอดด้วย อับดุลลอฮ์ได้พูดกับเธอว่า “แม่ครับ ผู้คนต่างละทิ้งผมไปแล้ว รวมถึงลูกชายทั้ง 2 คน (หมายถึง หัมซะฮ์และคุบัยบ) และครอบครัวของผมด้วย ไม่มีใครอยู่ข้างผมอีกแล้ว นอกจากคนเพียงเล็กน้อยที่ปกป้องผมได้แค่เพียงชั่วครู่หนึ่งเท่านั้น พวกเขา (หมายถึง หัจญัจญ์) จะมอบสมบัติของคุณยาตามที่ผมต้องการ แม่เห็นว่อย่างไรบ้างครับ?”

อัสมาอ์ตอบว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ลูกแม่ ลูกรู้ดีอยู่แล้วเกี่ยวกับตัวลูกเอง ถ้าลูกมั่นใจว่าลูกอยู่บนความถูกต้องและเรียกร้องไปสู่ความถูกต้อง ก็จงยืนหยัดต่อไป สหายของลูกหลายคนถูกสังหารเพื่อปกป้องความถูกต้องนี้ อย่าให้ลูกสมุนของราชวงศ์อุมัยยะฮ์ล้อเล่นกับลูกได้เด็ดขาด ถ้าลูกหวังความสุขสบายของคุณยา ลูกก็คือบ่าวที่แย่ที่สุด ลูกจะทำลายทั้งตัวเองและคนที่ต่อสู้ร่วมกับลูกด้วย ถ้าลูกจะพูดว่า ‘ผมอยู่กับความถูกต้อง แต่เมื่อสหายของผมอ่อนกำลังลง ผมจึงอ่อนแอตาม’ นั่นไม่ใช่ท่าทีของอิสระฮันและคนที่มีศานาเลย ลูกจะอยู่บนโลกนี้ไปได้นานแค่ไหนกัน? ความตายย่อมดีกว่าแน่นอน!”

อับดุลลอฮ์ บินซุบัยร ได้เข้าไปใกล้คุณแม่และจูมพิตลงที่บริเวณหน้าผากของเธอ แล้วก็กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ นี่คือนี่สิ่งที่ผมยืนหยัดเรียกร้องมาโดยตลอด ผมไม่มีวันถูกคุณยาล่อลวงเด็ดขาด ผมไม่รักชีวิตที่สุขสบายบนคุณยาเลย ผมออกมาด้วยความโกรธเพื่ออัลลอฮ์ เพราะกฎเกณฑ์ของพระองค์ถูกละเมิด ผมเพียงต้องการ

รู้ความคิดเห็นของแม่เท่านั้นเอง และท่านได้เพิ่มความขัดแย้งให้กับความขัดแย้งเดิมที่ผมมีอยู่แล้ว แม่ครับ แม่ดูไว้นะ เพราะผมจะถูกฆ่าตายในวันนี้อย่างแน่นอน ฉะนั้นแม่อย่าเศร้าโศกจนเกินไป แม่จงยอมรับการตัดสินใจของอัลลอฮ์เถิด”⁶⁶

อัสมาอ์ได้บอกลูกชายของเธอ ด้วยการขอคู่อำนาจต่ออัลลอฮ์ แล้วอับดุลลอฮ์ บินซุบัยร ก็ออกไปสานต่อการต่อสู้ของเขา จนในที่สุดเขาก็ถูกฆ่าตาย Һัจญาญญ์ได้ตัดคอของอับดุลลอฮ์ และตรึงร่างกายของเขาแขวนไว้ที่อัลหะญูน (อยู่ทางทิศเหนือของมัสญิดหะรออม)

อัลหัจญาญญ์ได้เรียกอัสมาอ์ไปเข้าพบ แต่เธอไม่ยอมไป อัลหัจญาญญ์จึงได้มาหาและกล่าวกับเธอว่า “คุณแม่ อะมีรุลมุอ์มินีนได้สั่งเสียให้ฉันทำดีกับท่าน ท่านต้องการให้ช่วยอะไรไหม?”

อัสมาอ์ตอบว่า “ฉันไม่ใช่แม่ของเจ้า ฉันคือแม่ของคนที่ถูกตรึงกางเขนอย่างทารุณ ฉันไม่ต้องการอะไรจากเจ้า แต่ฉันจะขอพูดว่า ฉันเคยได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวไว้ว่า

يَرْجُو فِي ثِقَلِي كَذَابٌ جَبِيحٌ

ในเผ่าสะกิฟนั้นจะมีจอมโกหกและฆาตรกรผู้บ่อนทำลายปรากฏตัวออกมา” (บันทึกโดย อัลบุคอรี, อัตติรมิซีย และอิब्น์อบรอนีย)

จอมโกหกนั้น เราได้เห็นเขาแล้ว (คือมุคตาร์ บินอับดุลผู้อ้างตนเป็นนบี) ส่วนฆาตรกรผู้บ่อนทำลายก็คือตัวเจ้า”⁶⁷

66 - ดู อัลบิดายะฮ์ วันนียายะฮ์ โดย อิมามอิบนุกะษีร เล่มที่ 4 หน้าที่ 314 เป็นต้นไป

67 - ดู ลีลีย อะฮฺลาม อันนุบะลาอ์ โดย อิมามอัชชะฮะบีย เล่มที่ 2 หน้าที่ 288 และตาริค อัฏเฏาะบะรีย โดย อิมามอัฏเฏาะบะรีย เล่มที่ 6 หน้าที่ 187 เป็นต้นไป

อีกรายงานหนึ่งระบุว่า หัจญญาญ์ได้กล่าวกับอัสมาอ์ว่า “ลูกของท่านหลงทาง (จากความถูกต้อง) ในแผ่นดินหะรอมของอัลลอฮฺ ฉันจึงสังหารเขา เพราะเขาคือคนที่บิดเบือนและฝ่าฝืน กระทั่งอัลลอฮฺได้ให้เขาลิ้มรสชาติการลงโทษที่แสนเจ็บปวด”

อัสมาอ์กล่าวว่า “โกหก เจ้าศัตรูของอัลลอฮฺและศัตรูของชาวมุสลิม ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ คนที่เจ้าชำนั้นเขาคือคนที่ขยันละหมาด, ถือศีลอด, กตัญญูต่อพ่อแม่ และคอยปกป้องรักษาศาสนานี้ หากว่าเจ้าคือผู้ทำลายคุณยาของเขา เขาก็จะเป็นผู้ทำลายอาคิเราะฮฺของเจ้า และท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม เคยกล่าวกับพวกเราว่า :

جُرْجُ مِنْ ثَقِيفٍ كَذَّابَانِ الْآخِرُ مِرْلَحٌ أَسْرَجُ
مِنَ الْأَوَّلِ , قُلُوبُ الْقَائِلِينَ

จอมโกหก 2 คนจากเผ่าสะกีฟจะปรากฏตัวออกมา โดยคนที่ 2 นั้นชั่วร้ายกว่าคนแรก เขาคือฆาตกรผู้บ่อนทำลาย

และเขาคือนักก็้อเจ้านั้นแหละ โอ้หัจญญาญ์!”

ศพของอับดุลลอฮฺ บินซุบัยร ถูกนำลงมาทำพิธีญะนาซะฮฺ และไม่กี่วันต่อมา อัสมาอ์ บินติอูบักร ก็ได้เสียชีวิตลง ตอนนั้นเธออายุครบ 100 ปี และเธอคือหญิงชาวมุญาฮิดีนคนสุดท้ายที่เสียชีวิต

ปิดท้าย

นี่คือ 30 เรื่องราวที่ผม (เซควะหีด) ได้รวบรวมและเลือกสรรมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ ผมขออภัยต่ออัลลอฮ์ให้เรื่องราวเหล่านี้เป็นประโยชน์กับพี่น้องมุสลิม

โอ้อัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และด้วยการสรรเสริญต่อพระองค์ ผมขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผมขออภัยโทษและขอกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์

เกี่ยวกับผู้เรียบเรียง

เชคอะหีด บินอัปดุสสะลาม บาลีย์ เกิดเมื่อปี ค.ศ.1963 ที่ เขตกัฟรุชชัยคุ ประเทศอียิปต์ ท่านจบการศึกษาชั้นพื้นฐานที่ เขตกัฟรุชชัยคุ และได้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะศึกษาศาสตร์ (ดาร์บียะฮ์) เอกวิชาภาษาอาหรับ โดยสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ.1985 ตอนนั้นท่านท่องจำอัลกุรอานได้ทั้งเล่ม

เชคได้เดินทางไปศึกษาเรียนรู้ที่แผ่นดินหะรอม (ประเทศ ซาอุดีอาระเบีย) นาน 6 ปี ท่านได้เรียนรู้กับบรรดาอุละมาอ์ หลายท่านที่นั่น เช่น เชคอับลอละชีซ บินบาซ, เชคมุฮัมมัด บินศอลิหุ อัลอุษัยมีน, เชคอับลุลลอฮ์ บินอับดุลเราะหฺมาน อัลญิบรีน, เชคอับลุลมุหฺสิน อัลอับบาต, เชคอบูบักร์ อัลญะซาอีรี, เชคอะญียะฮ์ มุฮัมมัด สาลิม, เชคอับลุลลอฮ์ อัลอัจลาน รวมถึงเชคมุฮัมมัด นาซิรุดดีน อัลอัลบานีด้วย เป็นต้น

เซควะหิดมีสายรายงาน (สะนัด) ความรู้ที่รับมาจากอาจารย์หลายท่าน และได้รับการรับรอง (อิญาซะฮฺ) ความรู้ในตำรับตำราต่าง ๆ หลายเล่ม ซึ่งสามารถสืบสาวย้อนกลับไปถึงผู้เขียนตำราเหล่านั้นได้ เช่น หนังสือเศาะฮ์อิห์อัลบุคอรียฺ, เศาะฮ์อิห์มุสลิม, สุนันอบูดาอูด, สุนันติรมิซียฺ, สุนันนะสาอียฺ, สุนันอิบนุมาญะฮฺ, หนังสืออัลมุวัฏฏะอ์ของอิمامมาลิก, หนังสือชะมาอิล มุฮัมมะดียะฮฺของอิمامติรมิซียฺ, อรรถาธิบายของอิمامอัชชาฟีอียฺ, หนังสืออรรถะฮ์อินอันนะวะวียฺ และบุญหลุมรวมของอิمامอิบนุหะญัร อัลอัชกะละลานียฺ เป็นต้น

หลังจากกลับมาจากประเทศซาอุดีอาระเบีย เซควะหิดได้ทำการตะวะฮฺในเมืองของท่าน และเมืองอื่น ๆ ทั่วอียิปต์ ท่านเคยเดินทางไปทำการตะวะฮฺในหลายประเทศ ทั้งในแอฟริกา, ยุโรป และตะวันออกกลาง เช่น ที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย, กาตาร์, ซูดาน, มาลาวีและโมซัมบิก อยู่ในแอฟริกาตะวันออก ซึ่งมีผู้เข้ารับอิสลามอย่างน้อย 8,600 คน, ในประเทศรวันดาเอง มีผู้เข้ารับอิสลามกับท่านประมาณ 1,000 กว่าคน, ท่านเคยเดินทางไปทีบะห์เรน, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, คูเวต, โปแลนด์ รวมถึงอินโดนีเซีย และประเทศอื่น ๆ อีกมาก เฉพาะที่แอฟริกันั้น มีผู้คนกว่า 150,000 คน จาก 1,500 เมือง ใน 10 ประเทศ ที่เข้ารับอิสลามผ่านงานตะวะฮฺของท่านและทีมงาน

ท่านได้เขียนหนังสือที่มีคุณค่าหลายเล่ม เล่มที่ดูเหมือนจะเป็นหนังสือที่โด่งดังมากที่สุดของท่านก็คือ หนังสือ “วิกอยะตุลอินชาน มินัล ญินนิ วัชชะญอน” และ “อัศศอริมุล บัตตาร ฟิตตะฮ์ออดดียฺ ลิสสะหะเราะฮฺ อัลอัซหอร” หนังสือ 2 เล่มนี้พูดถึงเรื่องการป้องกันและจัดการกับไสยศาสตร์ (ผู้แปลหวังว่า จะมีโอกาสได้แปลหนังสือทั้ง 2 เล่มนี้ของท่านในอนาคตด้วย อินชาอัลลอฮฺ)

ปัจจุบัน (ปี ฮ.ศ.1442 ตรงกับปี ค.ศ.2021) เชควะหีด
บินอับดุลสละม บาลี มีอายุ 58 ปีแล้ว ท่านยังคงแข็งแรงและขยัน
ขันแข็งทำงานดะอฺวะฮฺในที่ต่าง ๆ ที่ท่านเดินทางไป และผ่านช่องทาง
ต่าง ๆ ที่ท่านสามารถทำได้ ขออัลลอฮฺทรงคุ้มครองดูแลท่านและ
ตอบแทนความดีงามของท่านด้วยสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์

นี่คือแฟนเพจเฟซบุ๊กทางการของท่าน

www.facebook.com/wahidbaly

GenFa^๑
by Zunnur

www.genfa.co

สแกน

เพื่อดูหนังสือเล่มอื่นๆ
ของ Zunnur

ยุคสมัยที่เต็มไปด้วยความอธรรม
และการกดขี่ข่มเหงในปัจจุบันนี้
ทำให้ความจริงถูกปกปิดบิดเบือน
ในขณะที่ความเท็จก็แพร่กระจาย
อย่างกรายไปทั่ว คงเป็นเรื่องที่
ดีมาก ถ้าเราได้เรียนรู้ **“ความ
กล้าหาญ”** จาก **“ผู้กล้า”** ทั้งหลาย
ในหนังสือเล่มนี้ แล้วใช้เป็น
แรงบันดาลใจ เพิ่มพลัง และ
ผลักดันตัวเราเองให้ **“กล้าหาญ”**
อย่างพวกเขาบ้างสักครั้งหนึ่ง
หรือสักนิดหนึ่งก็ยิ่งดี

ผู้แปล

หมวดประวัติศาสตร์

COVER DESIGN : NAKHARA YAKON